

**EL GREC PRESENTA L'ÒPERA
ARTASERSE
DE DOMÈNEC
TERRADELLAS**

JUNY 1998 NÚM. 164 PREU: 500 PTES

**El músic
Federico
García Lorca**

Adagio, la vostra botiga de música

Pianos
Orgues electrònics
Instruments professionals
Vent i corda
Informàtica musical
Partitures

BARCELONA

Muntaner, 300, Xamfrà Laforja
Tel. 200 81 00
Sants, 304 bis
Tel. 440 24 48

CENTRE COMERCIAL GLÒRIES

Avda. Diagonal, 200, local B228
Tel. 486 01 87

BARBERÀ DEL VALLÈS

BARICENTRO - Tel. 718 97 51

Hermosilla, 75, Esq. Gral. Pardas
Tel. 435 89 89

MADRID

LA VAGUADA - Tel. 730 48 82

catal

Co
(President
M. B
Josep C
Jordi Ca
Gregor

Guinjoan,
Lloret
Mo
Ram
Eug

Co
(edito
amb
Comellas

Sec

Pu
Pg

Pr

Di

Ca
PI

JORDI M
M
JUA
PARDO,
PI
TAV

REV

E
Música/Rev
"Catalunya
no ma
i envia
© de les rep

P
(Fur

3A ÈPOCA ANY XV
NÚM. 164, JUNY 1998

Consell Editorial: **Fèlix Millet** (President), **Montserrat Albet**, **Josep M. Bricall**, **Josep M. Busquets**, **Josep Caminal**, **Salvador Cardús**, **Jordi Casas**, **Joan M. Clavaguera**, **Gregori Estrada**, **Gabriel Ferrer**, **Joaquim Garrigosa**, **Joan Guinjoan**, **Carles Guinovart**, **Teresa Lloret**, **Joan Matabosch**, **Xavier Montsalvatge**, **Jordi Montull**, **Ramon Muntaner**, **Ramon Pla**, **Eugeni Sallent** i **Xavier Turull**.

Consell de Direcció: **Pere Artís** (editor), **Pere Burés** (coordinació amb Catalunya Música), **Jaume Comellas** (direcció periodística) i **Lluís Millet** (direcció musical)

Maquetatge: **F.S.**
Secretaria de Redacció: **Teresa Martínez**

Publicitat: **Prensasi Tam, S.L.**
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 245 21 11

Preimpressió: **Ormograp, S.A.**
Impressió: **Agpograp**
Distribució: **Distribarna, S.A.**
Dipòsit legal: **B-34.432/83**
ISSN: **1136-7458**

Col·laboren en aquest número:
PERE ARTÍS, JAUME COMELLAS, JOSÉ GARCÍA ROMÁN, JORDI MALUQUER, CARME MARTÍNEZ, MÓNICA PAGÈS I SANTACANA, JUAN BAUTISTA OTERO, MIQUEL PARDO, DAVID PICÓ S., MONTSERRAT PUIG, ALBERT SUÑÉ, FRANCESC TAVERNA-BECH I LLUÍS TRULLÉN.

CATALUNYA MÚSICA
REVISTA MUSICAL CATALANA
Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel. i Fax: 268 10 00

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció. © de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 1998.

Portada: **Federico García Lorca**
(Fundación Federico García Lorca;
il·lustració: Ediciones Destino).

SUMARI

revista musical catalana

EDITORIAL

PANORAMA

TEMA

MUSICALIA

SCHERZANDO

DISCOS

- 5 Inventari de recursos
- 6 Artaserse o el somni d'un conflicte
per **Juan Bautista Otero**
- 9 Gulda, nom destacat d'una suggestiva oferta musical del Grec'98
per **RRMC**
- 12 "La Musica" de Sarasota, un festival exemplar
per **Carme Martínez**
- 16 Jep Nuix. Reflexions en la mort d'un jove compositor
per **F. Taverna-Bech**
- 17 Oferta completa i eclèctica al XVIII Festival de Música de Torroella de Montgrí
per **Lluís Trullén**
- 19 Mikrokosmos: Gest d'integració?
per **Pere Artís**
- 21 Del seu affm.: Thomas Allen
per **Jaume Comellas**
- 22 Tangents: Un bé universal
per **Jordi Maluquer**
- 23 Apropant-se a l'orquestra perfecta
per **F. Taverna-Bech**
- 25 Èxit social, èxit musical
per **Miquel Pardo**
- 26 Sereníssima Mrs. Bonney
per **M.P.**
- 27 L'elixir reinventat amb bona nota
per **J.C.C.**
- 28 Vitalitat mozartiana amb l'Orquestra Franz Liszt de Budapest
per **F.T.-B.**
- 29 Noves veus per al 2000
per **M.P.**
- 30 Una reposició interessant
per **F.T.-B.**
- 31 Elegància, precisió i gasiveria
per **Albert Suñé**
- 32 Felç i vital buidatge d'inquietuds expressives
per **J.C.C.**
- 33 García Lorca, també música
- 34 Federico García Lorca, personalitat musical important
per **José García Román**
- 45 Eric Heidsieck. Una lliçó magistral sobre interpretació beethoveniana
per **Carme Martínez**
- 52 Maria Joao Pires
per **Lluís Trullén**
- 56 per **Cesc**
- 57

XVIII FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE TORROELLA DE MONTGRÍ

Membre de l'Associació Europea de Festivals

1

Dissabte 18 de juliol
Cor Vivaldi
(Els Petits Cantors de Catalunya)
Oscar Boada, director
Arnau Farré, orgue

Obres per a cor i orgue de Victoria, Viola, Julià, Brahms i Fauré
Haydn: *Vesperae pro festo sancti innocentii*

2

Diumenge 19 de juliol
Trio Guinjoan
Antonia Trigueros, flauta
Abel Tomàs, violí

Obres de Balada, Donatoni, Luis de Pablo, Wessman i Guinjoan
Rodríguez-Picó: *Ubú coronat* (estrena)
Llanas: *Nòniga* (estrena)

Hi col.labora:

3

Divendres 24 de juliol
Assumpta Mateu, soprano
Francisco Poyato, piano

Lieder de Brahms i Dvorak
Toldrà: *La rosa als llavis*
Falla: *Set cançons espanyoles*

4

Dissabte 25 de juliol
Jaume Aragall, tenor
Carlos Almaguer, baríton
Amparo Garcia, piano

Napolitanes i àries i duos d'òperes italianes i franceses

5

Dissabte 1 d'agost
Cor Madrigal
Mireia Barrera, directora
Lieder Càmera
Josep Vila, director

El simfonisme coral a capella: obres de Brahms, Mahler, Berg, Schönberg i Martin Pladevall: *Dóna'm la mà* (estrena)

Hi col.labora:

6

Diumenge 2 d'agost
Els Dervixos Dansaires de Damasc
Ensemble Al-Kindi
Sheikh Hamza Shakkûr, cantant

Cants i danses sufis de Damasc

7

Dimarts 4 d'agost
Maria del Mar Bonet
Nova Compagnia di Canto Popolare

Una suite popular

8

Dijous 6 d'agost
Orquestra de Cambra de Viena
Philippe Entremont, piano i director

Mozart: *Obertura de l'òpera Don Giovanni*
Beethoven: *Concert núm. 4 per a piano i orquestra, Op. 58*
Shostakovitx: *Simfonia per a oboès i cordes, Op. 73a*

9

Dissabte 8 d'agost
Quartet Panocha

Mozart: *Quartet núm. 17, K. 458, La caça*
Smetana: *Quartet núm. 2, L'inacabat*
Dvorak: *Quartet núm. 12, Op. 96, L'americà*

10

Dimarts 11 d'agost
Orquestra de Cambra de Tolosa
Alain Moglia, director
Vicenç Prats, flauta
Albert Guinovart, piano

Hindemith: *Obertura del Vaixell fantasma*
Daniel-Lesur: *Serenata per a cordes*
Guinovart: *Concert per a flauta, piano i orquestra de cordes* (estrena)
Britten: *Variacions sobre un tema de Frank Bridge, Op. 10*

Hi col.labora:

11

Dijous 13 d'agost
Orquestra de Cambra de la Filharmònica Txeca
Jiri Hnyk, director
Joaquín Achúcarro, piano

Purcell: *Suite de La princesa de Pèrsia*
Vivaldi: *Concert per a dos violins i cordes, Op. 3, núm. 8*
Mozart: *Concert núm. 14 per a piano i orquestra, K. 449*
Grieg: *Suite Holberg, Op. 40*

12

Dissabte 15 d'agost
Orquestra de Cambra de Polònia
Eugen Prokop, director

Haydn: *Simfonia núm. 44, Fúnebre*
Bach: *Concert per a violí, oboè i cordes, BWV 1060*
Janacek: *Suite per a cordes*
Mozart: *Simfonia núm. 29, K. 201*

13

Dilluns 17 d'agost
The Sixteen
Harry Christophers, director

Obres de Purcell i Monteverdi

Hi col.labora: The British Council

14

Dimecres 19 d'agost
Natalia Gutman, violoncel
Vadim Sutxanov, piano

Strauss: *Sonata, Op. 6*
Debussy: *Sonata*
Schubert: *Sonata per a arpeggione i piano, D. 821*
Stravinsky: *Suite italiana* (de Pulcinella)

15

Divendres 21 d'agost
Cor del Patriarcat de Moscou
Anatol Grindenko, director

Ofici de vespres i matines del monestir de les coves de Kiev

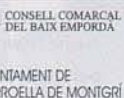
16

Diumenge 23 d'agost
Quartet Petersen

Beethoven: *Quartet núm. 2, Op. 18/2*
Webern: *Quartet núm. 1*
Beethoven: *Quartet núm. 14, Op. 131*

En el marc:

Ho organitza: Hi col.laboren: Ho patrocinen:

Con la col.laboració i el patrocini de FUNDACIÓ CAIXA DE CATALUNYA

VENDA ANTICIPADA D'ENTRADES: a partir de l'1 de juny pel servei Tel-entrada de Caixa de Catalunya, telèfon 902 10 12 12. També de 10 a 13 h i de 17 a 20 h els divendres i dissabtes del mes de juny, i de dilluns a dissabte durant els mesos de juliol i agost, a les oficines del Festival, al c. d'Ullà, 26, de Torroella de Montgrí, telèfon 972 76 10 98, fax 972 76 06 48.

TEL-ENTRADA
902 10 12 12
CAIXA DE CATALUNYA

HORARIS I LLOCS DELS CONCERTS: tots els concerts es faran a les 22.30 h, a l'església gòtica de sant Genís, excepte els números 6 i 7 que tindran lloc a la plaça de la Vila i el concert núm. 2 que es farà a l'Acadèmia de Música Anselm Viola. Paral·lelament, al Festival es farà un cicle de joves intèrprets. Aquests concerts començaran a les 19.30 h i tindran lloc a l'Acadèmia de Música Anselm Viola els dies 21 de juliol i els 9, 18, 20, 21 i 22 d'agost.

El passat dia 12 de maig la Segona Tinenta d'Alcalde i Presidenta de l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona, Sra. Eulàlia Vintró, convocà un acte, que se celebrà al Saló de Cent de l'Ajuntament de la ciutat, per presentar la *Guia d'entitats, recursos i serveis musicals* i, alhora, el programa d'Educació Musical de la Direcció de Serveis Educatius de l'IMEB, que exposà Assumpció Malagarriga, responsable del programa de música de l'esmentat Institut Municipal d'Educació.

És obvi que la vella reivindicació del paper que correspon a la música en totes les etapes de l'educació general ha anat guanyant força i terreny en l'opinió pública, de manera progressiva —i fins i tot espectacular— en els darrers anys, avalada tant pels estaments directament implicats en el fet musical i el món pedagògic, com per les corporacions privades i les diverses institucions públiques que han dissenyat —i portat a la pràctica— propostes concretes per a l'aplicació de les noves normatives legals. En tot cas, una anàlisi crítica de propostes concretes correspon als especialistes, coneixedors per experiència directa tant dels imperatius pedagògics concrets, com de les possibilitats reals d'administrar els recursos existents; raó per la qual, des d'aquestes pàgines, ens limitarem a constatar un fet positiu que ha de beneficiar tant la música en general com els elements discents.

Allò que ara ens plau de remarcar de manera explícita, però, és la utilitat de l'esmentada *Guia d'entitats, recursos i serveis musicals*, de la ciutat de Barcelona, per a tots els sectors implicats en el món de la música, per activa o per passiva; és a dir, tant els melòmans i consumidors de música, com els professionals de diverses branques, pedagogs, promotors, divulgadors vocacionals, organitzadors, etc.

La *Guia* inclou, agrupats per districtes, escoles de música, botigues de música, associacions, carrers amb noms relacionats amb la música, corals i sales i espais susceptibles d'acollir actes musicals d'índole diversa. Tot i que, en una primera lectura superficial, hi hem detectat algunes omissions i/o lleus inexactituds (segurament inevitables en un cens en contínua evolució), es tracta d'una eina plausiblement útil, en la qual mancarien publicacions, editorials, productores discogràfiques, agències artístiques, etc., potser no tan directament implicades en la dimensió pedagògica que vol presidir la publicació.

Les dades estadístiques comparatives incloses posseeixen un interès documental real, però, òbviament, una valoració o interpretació sociològica de totes les dades aportades resta encara per fer. Destaquem, de manera gairebé aleatòria, la importància quantitativa de les corals, amb presència força equilibrada a tots els districtes, en les modalitats associatives d'arrel musical, i l'aclaparadora majoria de comerços discogràfics entre els establiments d'alguna manera relacionats amb la música.

Inventari de recursos

El muntatge de l'òpera *Artaserse*, del compositor barceloní Domènec Terradellas, constitueix un dels esdeveniments més destacats de la programació global del Festival Grec d'enguany. Atesa aquesta transcendència, publiquem tot seguit un article encarregat al principal artífex i responsable artístic de la producció, el director de la Real Compañía Ópera de Cámara, Juan Bautista Otero, perquè ens situï sobre el seu abast.

Artaserse o el somni d'un conflicte

per JUAN BAUTISTA OTERO

Inaugurar la temporada d'òpera veneciana del 1744 amb l'*Artaserse*, d'un compositor com Terradellas, no va ser una selecció casual. Sabem que Michiel Grimani, propietari i intendent del teatre de la *serenissima che piú splende in Europa*, el San Giovanni Grisostomo, escollia curosament les obres per a cada carnaval o que un encàrrec com aquest, precedit a la temporada de tardor per una desdibuixada *Ipermestra* de Gluck, era un pas més cap a l'enfortiment —amb una nova posada en música d'un text metastasià conegut sobradament pel públic venecià— de la fràgil política de neutralitat de la república.

Després de la mort el 1740 de Carles VI i després de tres anys d'aliances i baralles entre les diferents potències europees per la successió al tron de l'imperi austrohongarès, Venècia havia sabut mantenir-se al marge de disputes i havia aconseguit ser un amfitrió equànime. Per un costat França i Espanya, que es donaven suport per defensar els seus interessos a Itàlia i Àustria; per l'altre el rei de Sardenya i el de Prússia; i finalment Maria Teresa, reina d'Hongria i futura emperadriu, i els electors de Baviera i Saxònia que reclamaven així mateix els seus drets per llaços familiars directes (precisament aquest últim era mecenes del *primo uomo castrato* de l'*Artaserse* de Terradellas, Ven-

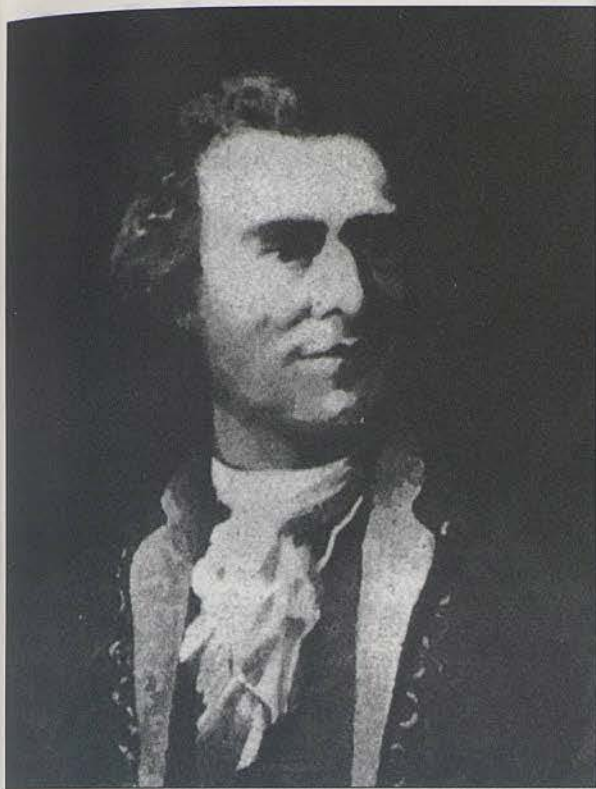
tura Rocchetto, virtuós de la cort de Dresden de Frederic August II).

Aquest paper de Venècia de mitjancera, de punt de trobada entre ambaixadors de països confrontats, juntament amb el seu estatus de primera potència turística europea era prioritari a les decisions que es prenen respecte de qualsevol esdeveniment social. En aquest sentit, el tipus de text, l'origen del llibretista, del compositor o dels can-

tants, així com també dels escenògrafs o figurinistes, assolia una importància singular. Havien de ser elegits per a cada producció amb una gran cautela per no abandonar-se en els interessos primordials i aconseguir un equilibri no sols econòmic, sinó sobretot polític.

El Teatre San Giovanni Grisostomo era per a la família Grimani, com ho eren per a la resta de les famílies propietàries de teatres com el San Moisè o San Cassiano, una font d'ingressos prioritària i una prova del poder ciutadà que exercien i el renom del qual abastava la resta d'Europa. Així, l'o-

pera seria —eix central de la sèrie de compliments que la família retia als seus invitats—, no podia comprometre aquesta neutralitat reflectint directament en els seus llibrets els protagonistes de les lluites pel poder de la realitat; com a màxim podien servir com a model d'actituds, però poques vegades recollien textos amb un caràcter pamfletari obertament identificable —més propi de representacions privades i no del teatre

Domènec Terradellas

Juan Bautista Otero

públic. *Artaserse* de Terradellas palesa en el seu cast un model d'equilibri en la realització d'una producció operística de la meitat del XVIII políticament adequada: un llibret de Pietro Metastasio, poeta italià llorejat a la cort vienesa (eix geogràfic del conflicte), un compositor, Domènec Terradellas, originari de Catalunya i procedent de Nàpols (aliança hispanofrancesa), un *primo uomo* i una *prima donna* (Margarita Giacomazzi), que cantaven amb llicència de la cort de Dresden (aliança saxonohongaresa) i, finalment, un representant venecià, Romualdo Mauri, autor de l'escenografia i arquitecte de la família Grimani. És evident que, emmig de tan intricats interessos, un text com el d'*Artaserse*, convertit ja en un clàssic per a ocasions comprometedores (vegeu la inauguració de l'òpera de Dresden), fins i tot 13 anys després de la seva creació, seguia sent sempre una garantia d'èxit. *Artaserse* era considerada una cosa així com una obra comodí, alligadora però no directament acusadora de l'estament de major poder; contrària-

ment, sí que podia ser-ho respecte d'una franja sempre criticable, millorable; jutges i tribunals eren respectats però censurables; reis i nobles eren en si indiscutibles. Potser aquest fet va contribuir en certa mesura a l'inigualat èxit d'aquesta obra dins de tota la producció del poeta, la que en major nombre d'ocasions va ser musicada, i de la qual el mateix Metastasio deia a la seva correspondència: "*Artaserse és la més afortunada de les meves criatures. Totes les altres han viscut diversos esdeveniments però aquesta, per obstinació del destí, sempre ha estat en el lloc més alt. També els drames posseeixen les seves pròpies disposicions estel·lars.*"

3 plans temporals: les claus d'una posada en escena avui

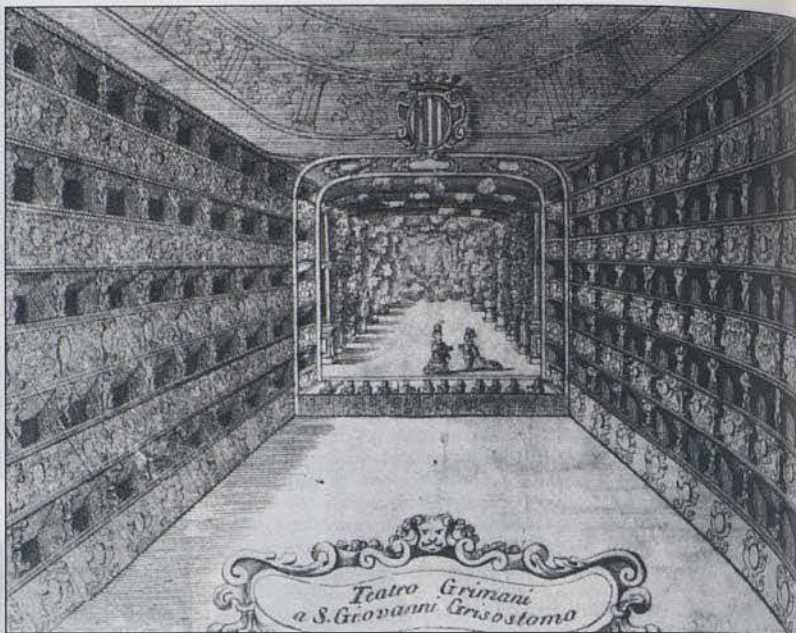
Basat en diferents fonts gregues i romanes, l'*Artaserse* metastasià presenta el conflicte intern d'Arbace, el qual, per no acusar el seu pare de regidici, assumeix els assassinats comesos

per aquest en el seu desig d'usurpar el tron persa.

Metastasio, obligat a crear les seves obres en el marc d'una fèrria censura, privat de la crítica a les coses en particular, es limitava a fer-ho en general, a recrear els conflictes en els plans temporals inabastables, on aconseguia una llibertat encara més gran. El passat remot que ens presenta inverteix l'ordre temporal i es converteix, mitjançant el contingut, en un futur: en una cosa semblant a la nostra ciència-ficció, remot però *factible*, en el qual sempre és present l'esperança d'aquest *factible* de la possibilitat d'allò per venir. En contrast amb això, per a l'oient d'avui, el passat representat pel món de la música barroca és inabastable, una *ciència-ficció* desesperançadora en les seves accions, impossible de "re-viure", però no ho és en la seva essència, en el seu esperit que sobreviu en la nostra memòria cel·lular i que en moments determinats les obres creades amb l'ànim de perdurar sembla que ens permetin de tant en tant recaptar, recarregar per al nostre dia a dia. Aquest concepte essen-

cial dona forma avui a la posada en escena d'una *opera seria* barroca. Metastasio i Terradellas són representants d'excepció d'aquesta forma de crítica i escenificació abstracta; aconseguen amagar sota la bellesa poètica i el brillant estructuralisme dramàtic i musical, subtils canvis lliurepensadors, rebel·lies, sentiments empenedors; deixaven filtrar crítiques ferotges que destil·laven subliminalment en sòlides àries i s'apostaven en el subconscient de les altes jerarquies socials, i més important encara, del poble. Amb aquest fi, Metastasio derivava hàbilment l'atenció de l'oient en *Artaserse* d'un eixam d'assassinats per ambició vers un qüestionament de la figura del pare, de la debilitat dels llaços de sang (i aquí lliga soterradament amb el conflicte polític d'aleshores), de la poca cohesió d'aquests vincles humans davant el domini de les passions.

Sens dubte va existir un paral·lelisme entre el desenrotllament polític europeu –impulsat pel conflicte dels Austries– i l'evolució musical promoguda per la primera escola napolitana que es va imposant a tot el continent. La música de Terradellas, d'una intel·ligència teatral i d'una claredat arravatadores, il·lustra excepcionalment aquest nou corrent d'idees. Potser més sensible en la seva construcció a aquests nous elements que en òperes anteriors, com *Astarto* (localitzada recentment) o *Merope*, en *Artaserse* Terradellas ens mostra una major precisió en la dramaturgia musical. Personatges complexos –com el de Mandane– que van definint-se en el transcurs de l'obra per mitjà d'exquisides cèl·lules melòdiques repetides en cadascuna de les seves àries, o mitjançant reincidentes contrastos dinàmics extrems, com a reflex de les passions que els posseeixen i turmenten. O pel tipus de formació orquestral curosament elegida per a cadascun d'ells: com en el cas d'Artabano,

Gravat del Teatre San Giovanni Grisostomo de Venècia

el regicida, amb un acompanyament de corda i vent al complet a totes les seves àries, en contrast amb Mandane, amb una orquestra exclusivament de corda per a les seves intervencions. Terradellas aconsegueix a *Artaserse* transformar l'encotillat estructuralisme formal de l'*opera seria* portant-lo a les seves darreres conseqüències dramàtiques gràcies a una espontaneïtat melòdica, a un concepte d'orquestra/personatge que emana adrenalina des dels primers compassos. No s'atura en un refinament harmònic aïllat que entorpeixi aquesta imparable descripció del personatge, perquè en el fons l'objecte de la seva música és aplegar-se en els nostres sentits, donar vida a aquest caràcter fins a posseir-nos.

Després d'un cataclisme sonor com el de Terradellas, la subtilíssima melòdica de l'antiga escola melòdica veneciana o romana queda fulminada. A la nostra oïda sembla que hi perdi pes, mentre graviten els impulsos de la melodia pura, com despullada de retòrica supèrflua. I és aquesta força, aquesta solidesa orquestral sense concessions, aquesta contenció vigorosa de la melodia de Terradellas, la que crida precisament l'atenció en el si d'una escola napolitana que es

va caracteritzar sobretot per l'enginy orquestral, però també per l'excés de notes.

A la singularitat de *Merope* (1743) –amb un llibret extraordinari– o la sofisticació de *Sesostri* (1751) es contraposa la rotunditat amb què es manifesta la personalitat del compositor barceloní a *Artaserse*. Per això és que per presentar per primera vegada la posada en escena d'una òpera de Terradellas, d'entre tot el seu corpus operístic i a la seva ciutat natal, la Real Compañia Ópera de Cámara ha volgut escollir una *opera seria* prototípica del compositor i del gènere.

Conseqüents amb les nostres investigacions en les fonts originals, en el context històric i el coneixement dels seus autors, fidels a aquest axioma de l'òpera barroca de la "gana insaciable pel nou", al concepte d'òpera com a espectacle integrador, a assajar lectures dramatúrgiques de transformació, apostem en la nostra posada en escena d'*Artaserse* per llenguatges que impliquin tant l'espectador com el músic, el ballarí o el cantant en una experiència menys lineal, més abstracta, on tot el món de les passions ens arribi sense dependre de la credibilitat, de l'actualitat de la història narrada.

Gulda, nom destacat d'una suggestiva oferta musical al Grec'98

per RRM

Les representacions de l'òpera *Artaserse* de Domènec Terradellas, un concert molt especial del pianista Friedrich Gulda, un altre de característiques molt peculiars titulat *Concert de les religions*, sengles concerts de l'OBC, cor i orquestra del Gran Teatre del Liceu, Jove Orquestra Simfònica de Catalunya i del Cor de Cambra del Palau de la Música, una important oferta de cançó i de música contemporània, així com també un cicle de concertisme per a cobla, constitueix el nucli central d'una molt substanciosa oferta que presenta l'edició d'enguany del Festival Grec.

Atès que ja es tracta de forma individualitzada l'esmentada producció operística, situarem l'abast de la resta d'aquest conjunt de propostes, que tenen en comú el fet de moure's en un context formal innovador, fora del que és comú, seguint d'aquesta manera l'esperit del Festival Grec, que té en els termes creativitat i innovació trets molt definitoris.

El director Xavier Albertí en destaca, com una manifestació especial, l'espectacle titulat *Concert de les religions* i amb el subtítol *Cantar de los cantares*, una proposta de qui va ser director del teatre de La Fenice de Venècia, Italo Gómez, que aplega una munió de fonts musicals mediterrànies, i en la qual intervien tres actrius —una grega, una catalana (Rosa Novell) i una àrab—, conjunts com la Confraternitat Rkeb al-Filali de Meknès, el Cor de Preveres de

Xavier Albertí

Santes Creus i el Grup de Percussions Naqqāra. Segons Albertí, es tracta d'una recuperació del concepte de viacrucis estacional. Aquesta producció, que ja s'ha presentat a la plaça de San Marco de Venècia i que aplega un centenar d'artistes, s'adaptarà a les característiques del Teatre Grec.

Un altre esdeveniment de trets formals poc comuns és el recital que oferirà també al Grec el pianista austríac Friedrich Gulda comptant amb la col·laboració del *disc jockey* de la discoteca Pacha d'Eivissa. Després d'una introducció dedicada a obra de Mozart i Bach, el no gens convencional artista s'endinsarà en el terreny de la música tecno amb l'ajut del *disc jockey* indicat, i convidant, finalment, els espectadors a baixar a l'hemicicle a ballar.

En un àmbit molt més ortodox se situen els dos concerts simfònics a càrrec de les dues formacions més consolidades de Catalunya. El cor i orquestra del Gran Teatre del Liceu, sota la direcció de Bertrand de Billy oferirà un programa amb l'*Obertura tràgica* i el *Cant del destí* de Brahms i la *Simfonia fantàstica* de Berlioz.

Per la seva part, l'OBC ac-

tuarà, també al Grec, dirigida pel jove Sebastian Weigle en un programa Beethoven —*Obertura Leonora 3*, *Concert número 5* i *Setena*—, amb la participació solista de Daniel Ligorio.

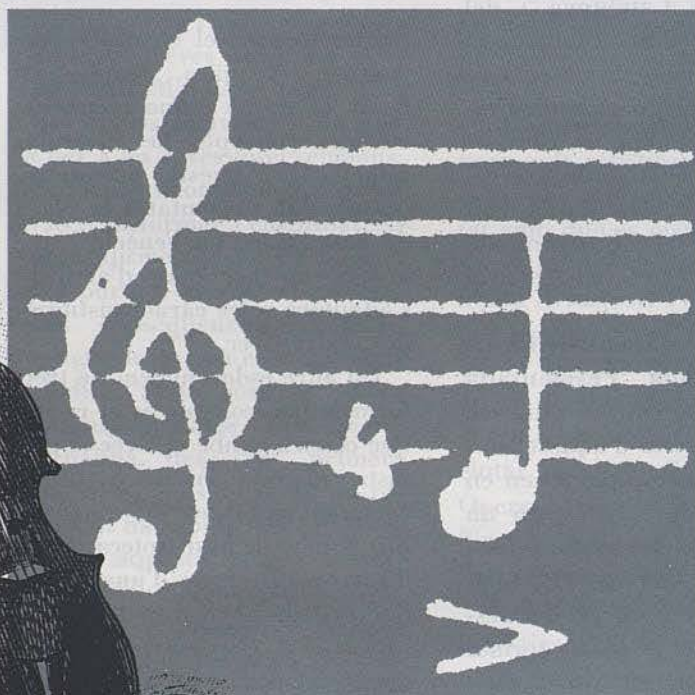
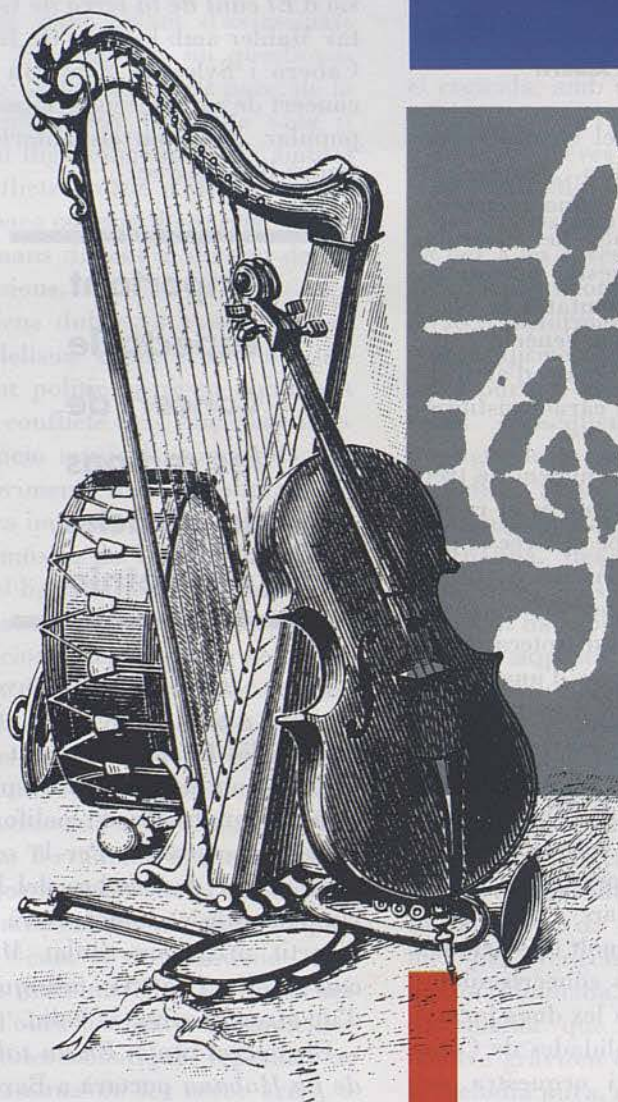
La Jove Orquestra Simfònica de Catalunya, dirigida pel seu titular, Josep Pons, oferirà la versió d'*El cant de la terra* de Gustav Mahler amb les veus de Joan Cabero i Svetlana Sidorova en concert de caràcter especialment popular, que com els anteriors tindrà lloc al Grec.

Important espectacle Concert de les regions de caràcter multiètnic

La programació del Convent de Sant Agustí, l'obrirà el conjunt anglès I Faggiolini, molt estimat al continent, que interpretarà un programa de polifonia anglesa *a cappella*. Per la seva part, el Cor de Cambra del Palau de la Música interpretarà un divertit programa titulat *Mer-cat, ocells i altres músiques*, d'un atractiu caràcter lúdic.

El concert titulat *En un saló de La Habana* portarà a Barcelona Felipe Sánchez Mascuñano, un músic vinculat al món de la música antiga, que oferirà una proposta amb música llatinoamericana del segle XIX poc oblidada d'un clar contingut autòcton referit al món que explicita

tve

C A T A L U N Y A

Un festival de música

A Sarriena

de ser una

expresión
de la cultura
de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

de la ciudad

El festival de música de Sarriena, que se celebra anualmente en el mes de agosto, es una de las actividades más importantes de la ciudad. Este año, el festival tendrá lugar del 1 al 10 de agosto, en el recinto ferial de Sarriena. El programa incluye una gran variedad de actuaciones, tanto de música clásica como de música popular. Entre los artistas que actuarán, destacan el grupo de música clásica "Los Cuartetos de Sarriena", el grupo de música popular "Los Cantantes de Sarriena", y el grupo de música folclórica "Los Bailadores de Sarriena". Además, habrá una gran variedad de actividades para los niños, como talleres de música y danza, y una gran variedad de actividades para los adultos, como conciertos y exposiciones. El festival de música de Sarriena es una oportunidad única para disfrutar de la música en un entorno natural y relajado. Por lo tanto, no se lo pierda.

Vamos a ver de qué se trata. El festival de música de Sarriena es una de las actividades más importantes de la ciudad. Este año, el festival tendrá lugar del 1 al 10 de agosto, en el recinto ferial de Sarriena. El programa incluye una gran variedad de actuaciones, tanto de música clásica como de música popular. Entre los artistas que actuarán, destacan el grupo de música clásica "Los Cuartetos de Sarriena", el grupo de música popular "Los Cantantes de Sarriena", y el grupo de música folclórica "Los Bailadores de Sarriena". Además, habrá una gran variedad de actividades para los niños, como talleres de música y danza, y una gran variedad de actividades para los adultos, como conciertos y exposiciones. El festival de música de Sarriena es una oportunidad única para disfrutar de la música en un entorno natural y relajado. Por lo tanto, no se lo pierda.

El festival de música de Sarriena es una de las actividades más importantes de la ciudad.

"La Musica" de Sarasota: un festival exemplar

Entre els passats dies 8 i 21 d'abril es va celebrar a Sarasota (Florida, EUA) la dotzena edició del "La Musica" International Chamber Music Festival. Estic segura que el lector ja s'està preguntant què pot tenir d'especial aquest festival, entre tots els que es fan al món, perquè "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" hi dediqui un espai tan..., diguem-ne generós. La resposta la trobarà en les línies següents, tot i que puc anticipar-la en una sola frase: "La Musica" de Sarasota és especial en tot.

per CARME MARTÍNEZ

Vaig tenir l'ocasió de viure des de dins "La Musica" 98 gairebé en la seva totalitat —vaig haver d'absentar-me durant tres dies per tal d'oferir unes *master classes* a la Hart School of Music (Universitat de Hartford, Connecticut)— gràcies a l'amable invitació del seu fundador i director musical, el gran intèrpret de la viola Bruno Giuranna, el qual em va proposar que m'afegís a l'equip de "La Musica" en la meua doble qualitat de músic professional i de col·laboradora en premsa musical, per tal de, primer, dictar una conferència en el marc del Festival i, segon, incloure a la "Revista Musical Catalana" les meves impressions sobre aquest esdeveniment musical.

La història de com va sorgir aquest Festival ja és singular: allò que un periodista americà ha anomenat, amb humor, "The Asolo Connection". El milionari americà John Ringling, conegut per haver estat propietari del circ més famós del món, va ser també un enamorat de l'art italià, i va anar reunint en el decurs de la seva vida una impressionant col·lecció, integrada tant per originals com per reproduccions —com la còpia del *David* de

Miquel Àngel—, que va instal·lar a la seva vil·la a Sarasota i que es pot contemplar avui dia al John and Mabel Ringling Museum. Al final dels anys quaranta el primer director del Museu, A. Everett Austin —home de teatre i expert en arts decoratives del segle XVIII— visita la ciutat italiana d'Asolo, i s'assabenta —increïble però cert— que s'està desmuntant el preciós teatre del Palazzo Cornaro, una joia arquitectònica del 1798, per tal de fer lloc a un cinema de nova construcció! Naturalment, Austin no s'ho pensa dues vegades: s'emporta a Florida el teatre, peça a peça, el reconstrueix i l'instal·la al centre del Museu Ringling.

Trenta anys després Bruno Giuranna —que va ser director del desaparegut festival "La Musica" d'Asolo i que té casa en aquesta ciutat— feia una gira pels Estats Units que incloïa la ciutat de Sarasota. Immediatament li fan visitar el teatre reconstruït, i sorgeix la idea: per què no fer-hi, en aquell lloc màgic, una reedició del Festival d'Asolo? Dit i fet. El constructor i dissenyador de cotxes i vaixells italià Piero Rivolta, home cabdal de la societat de Sarasota des que es va establir a Florida fa més de trenta anys, s'adhereix a la idea amb entusiasme, i accepta presidir un comitè promotor.

Bruno Giuranna pren la direcció artística del Festival, assistit pel pianista sinoamericà Derek Han —també resident a Asolo. L'eficax i infatigable Sally R. Faron n'assumeix la direcció executiva. Així neix, l'any 1986, "La Musica" de Sarasota.

La fórmula insisteix en allò que ja s'havia experimentat feliçment a Asolo i a les Settimane Musicali de Nàpols: un grup de músics vinguts d'arreu del món es reuneixen durant vint dies en aquesta ciutat de la costa occidental de Florida per fer-hi música de cambra en formacions diverses, tot oferint cinc concerts amb programes variats. Però "La Musica" no és només això. "La Musica" és un festival plenament integrat socialment, que ha aconseguit fàcilment un èxit de públic per a la música de cambra —des de fa alguns anys el petit teatre d'Asolo s'ha fet insuficient per acollir-hi el nombre públic, i ara els concerts es fan al Sarasota Opera House—, en una època en la qual es parla més que mai, de la mort del concert per falta de públic. Com? Molt senzill: implicant el públic al cent per cent en el procés de recreació de la música.

El Festival de Sarasota no només convida l'aficionat a degustar a taula magnífics menjars musicals, sinó que també el fa

entrar a la cuina per permetre-li valorar el procés pel qual els ingredients triats es couen, s'assonen, es combinen fins a resultar plats exquisits. ¿No assaborim tots amb molt més plaer un plat si ens hem ficat a la cuina per remenar les olles? Aquesta és la intel·ligent aposta de Bruno Giuranna a Sarasota. Gairebé tots els assaigs són oberts al públic.

A Sarasota la música deixa de ser una experiència intel·lectual i esdevé una experiència emocional

Quan la gent arriba al concert, després d'haver assistit als assaigs, s'ha fet seva la música: sent que la música també li pertany, que no és només patrimoni dels qui poden llegir-la i tocar-la. Coneix el procés de "cocció" de cada obra i, en conseqüència, gaudeix molt més del seu "sabor". La música deixa de ser una experiència intel·lectual i esdevé una experiència emocional. Aquí resideix el secret de la força de "La Musica": s'ha creat un laç emocional entre la ciutat de Sarasota i el Festival que fa que la gent el consideri com quelcom absolutament propi. L'assistència als assaigs, que es fan al Sainer Pavilion, una sala d'una capacitat de 150 a 200 localitats, és massiva. Em va impressionar veure amb els meus ulls com un simple assaig aconsegueix a Sarasota una aflluència de públic que difícilment —molt difícilment, si em permeten— aconseguirien a Barcelona al·lir concerts de cambra.

Un dels concorreguts assaigs del Trio Schubert al Sainer (Pavel Vernikov, violí; Derek Han, piano; i Alain Meunier, violoncel)

"La Musica" compta amb altres activitats també pensades per implicar la gent en el fenomen musical: col·loquis, conferències sobre temes diversos, comentaris previs a cada concert a càrrec dels mateixos músics, concerts matinals per a nens, etc. A més, una sèrie d'actes, diguem-ne "socials", acompanyen el Festival: *parties* i recepcions en honor dels artistes ofertes per amics del Festival, com el tradicional "Meet the Musicians" a l'Oaks Club, ofert per Piero i Rachele Rivolta; l'esmorzar al Sainer, preparat pels voluntaris del Festival; els sopars a casa dels Islan i els Hunter, i el ja clàssic pícnic de Sally Faron i Peter Haeberle. Aquestes simpàtiques reunions ajuden a potenciar encara més la convivència entre els músics i la comunitat de Sarasota.

Que la gent de Sarasota sent el Festival com quelcom veritablement seu ho demostra la llarguíssima, impressionant, inversemblant llista de patrocinadors privats —empreses i particulars— que sostenen econòmicament el Festival. Amb gran sentit de l'humor —del mateix Giuranna, imagino—, la llista s'organitza jeràrquicament —segons la im-

portància de l'aportació econòmica— en "Santi, Arcangeli, Angeli, Benefattorissimi, Benefattori, Sostenitori, Amici, Donatori" (sic). Em diran que als Estats Units la política cultural afavoreix fiscalment l'esponsorització privada. Però aquí hi ha quelcom més: la satisfacció, l'orgull amb què aquestes persones i empreses dediquen una generosa part dels seus diners i, en el cas dels voluntaris, del seu temps a "La Musica" no té res a veure amb qüestions tan fredes com la desgravació fiscal. "La Musica" ha esdevingut el centre de gravetat al voltant del qual gira la vida de tota una comunitat, no només durant els quinze o vint dies del Festival, sinó durant tot l'any: el passat 22 d'abril va començar el compte enrere amb vista a l'edició del 99.

La plantilla internacional de músics que protagonitza "La Musica" varia cada any en funció del repertori triat. Aquest cop el tema aglutinador "Romanticism: Origin, Florescence, Legacy" es va declinar en cinc magnífics concerts, el primer dels quals incloïa el *Tercer concert de Brandenburg* de Bach, l'*Octet* de Mendelssohn i una innovadora proposta a la segona

Las fotografías de la exposición de la Fundación de la Música de la ciudad de Bogotá, Colombia, en el Museo de la Ciudad de Bogotá, Colombia, en el Museo de la Ciudad de Bogotá, Colombia.

La Fundación de la Música de la ciudad de Bogotá, Colombia, en el Museo de la Ciudad de Bogotá, Colombia, en el Museo de la Ciudad de Bogotá, Colombia.

La Fundación de la Música de la ciudad de Bogotá, Colombia, en el Museo de la Ciudad de Bogotá, Colombia, en el Museo de la Ciudad de Bogotá, Colombia.

de ser una
de la música de
A la música de
Revisión Musical
de la música de

La Fundación de la Música de la ciudad de Bogotá, Colombia, en el Museo de la Ciudad de Bogotá, Colombia, en el Museo de la Ciudad de Bogotá, Colombia.

Vend
O.C.
juny.
Vend
P.M.O.
Publi
Infor
Palau

PALAU 100

VIII TEMPORADA 1998/99

Diumenge, 18 d'octubre, 21 h.
Concert inaugural
ORCHESTRE DES CHAMPS ELYSÉES
LA CHAPELLE ROYALE
COLLEGIUM VOCALE
ROSA MANNION, soprano
PETRA LANG, contralt
ENDRIK WOTTRICH, tenor
DIETRICH HENSCHEL, bariton
PHILIPPE HERREWEGHE, director

BEETHOVEN: Simfonia núm. 9

Dijous, 3 de desembre, 21 h.

ORCHESTRE DE PICARDIE
COR DE CAMBRA DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
(patrocinat per Fundació Caixa de Catalunya)

Solistes vocals

EDMON COLOMER, director
Obres de SCHÖNBERG i M. HAYDN

Dijous, 10 de desembre, 21 h.

JAUME ARAGALL, tenor
ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA
COR JOVE DE L'ORFEO CATALÀ
(patrocinat per Fundació Coca-Cola Espanya)
JAVIER PÉREZ BATISTA, director
Concert de Nadal

Dijous, 7 de gener, 21 h.

THE ENGLISH CONCERT
TREVOR PINNOCK, director
VIVALDI: Les Quatre Estacions

Dimarts, 26 de gener, 21 h.

ST. PETERSBURG PHILHARMONIC
YURI TEMIRKANOV, director titular
Obres de PROKOFIEV i Txaikovski

Dijous, 28 de gener, 21 h.

SAN FRANCISCO SYMPHONY
MICHAEL TILSON THOMAS, director titular
Obres de BERNSTEIN i MAHLER

Dilluns, 1 de febrer, 21 h.

WIENER SÄNGERKNABEN (Nens cantors de Viena)
WIENER KAMMERORCHESTER
AGNES GROSSMANN, directora
Gira del 500 Aniversari
Obres de J. HAYDN, ISSAK, BRÜCKNER, M. HAYDN, SCHUBERT i SALIERI
MOZART: Missa de la Coronació

Dijous, 4 de febrer, 21 h.

ORQUESTRA DE CADAQUÉS
COR DE CAMBRA DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
(patrocinat per Fundació Caixa de Catalunya)
JAIME MARTÍN, flauta
CARMEN GONZÁLEZ, soprano
MAITE ARRUBARRENA, mezzo
JOSEP RUIZ, tenor
ENRIQUE BAQUERIZO, bariton
GIANANDREA NOSEDA, director
GRANADOS: Goyescas (òpera en versió de concert)

Dijous, 11 de febrer, 21 h.

MIKHAIL PLETNEV, piano
Obres de BACH, MENDELSSOHN, GRIEG i SCHUMANN

Dimarts, 16 de febrer, 21 h.

SINFONIA VARSOVIA
DIMITRI ASHKENAZY, clarinet
KRZYSZTOF PENDERECKI, director
Obres de PROKOFIEV, PENDERECKI i MENDELSSOHN

Dimarts, 10 de març, 21 h.

DEUTSCHES SYMPHONIE-ORCHESTER BERLIN
VLADIMIR ASHKENAZY, director titular
STRAUSS: Simfonia Alpina, op. 4

Dimarts, 24 de març, 21 h.

HAMBURGUER PHILHARMONIKER
ORFEO CATALÀ
(patrocinat per Fundació Caixa Penedès)
MARUSSA XYNI, soprano
CHRISTIAN BLADIN, tenor
HANS-PETER KÖNIG, baix
MIGUEL ÀNGEL GÓMEZ MARTÍNEZ, director
HAYDN: La Creació

Dilluns, 29 de març, 21 h.

EVGENI KISSIN, piano
Obres de CHOPIN i LISZT

Dilluns, 10 de maig, 21 h.

ORQUESTRA I COR DE L'ACADEMY OF ST. MARTIN IN-THE-FIELDS
Solistes vocals
SIR NEVILLE MARRINER, director titular
HANDEL: Jephtha

Dimarts, 12 de maig, 21 h.

LA STAGIONE FRANKFURT
RUTH ZIESAK, soprano
MICHAEL SCHNEIDER, director
Obres de MOZART, J. CH. BACH

Diumenge, 16 de maig, 21 h.

RENÉE FLEMING, soprano
Pianista a determinar
Aries d'òpera

CONCERTS EXTRAORDINARIS (fora d'abonament)

Dimarts, 31 de març, 21 h.

BANCHETTO MUSICALE
SACABUTXOS DE BARCELONA
COR DE CAMBRA DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
(patrocinat per Fundació Caixa de Catalunya)
JORDI CASAS BAYER, director
Cavallieri: Rappresentazione di anima et di corpo

Juny, 1999

Concert de spirituals

Avantprograma susceptible de modificacions

Abonament a 16 concerts: de 45.270 a 161.100 ptes.
Localitats: de 1.200 a 19.000 ptes.

Patrocina:

ferrovial

Amb el suport de

CONSORCI DEL
PALAU DE LA MÚSICA

Venda d'abonaments: Membres de la Fundació O.C.-P.M.C. i socis de l'Orfeo Català: del 8 al 11 de juny. Nous abonats: del 16 al 30 de juny.
Venda de localitats: Membres de la Fundació O.C.-P.M.C. i socis de l'Orfeo Català: del 6 al 8 de juliol.
Públic en general a partir del 9 de juliol.
Informació i venda
Palau de la Música Catalana - Tel. 93 268 10 00

Jep Nuix

Reflexions en la mort d'un jove compositor

per F. TAVERNA-BECH

El passat 26 d'abril Jep Nuix ens va deixar per sempre. Veritablement, la seva mort, encara que llargament anunciada per un procés patològic que no donava gaires esperances de vida, ens ha colpit profundament. En cert sentit, la notícia del seu traspàs ens deixa un buit que difícilment podrem omplir amb paraules que suscitin alguna mena de consol. I la raó, no és altra que la de saber com en Jep Nuix era un apassionat del viure i de l'existir. Des de temps enrere ell estava mantenint una lluita tenaç amb l'irreversible procés de la mort i semblava que d'aquesta batalla aferrissada se'n sortia. Amb tot, res no ha pogut evitar el desenllaç fatal.

Morir als 42 anys no ha d'ésser cap drama, però deixar aquest món per sempre en aquesta edat pot ésser l'esdeveniment més trist que haurem de viure els qui el coneixíem i sabíem com en Nuix estimava la vida i de com s'aferrava al treball per deixar un testimoni del seu pas per aquesta terra i de com mantenia la il·lusió per viure una existència que se li escolava irremissiblement sense solució possible.

Feia poc Nuix escrivia en el primer butlletí de l'Associació Catalana de Compositors quines eren les seves idees en el moment de compondre, com la seva vocació musical i creativa va originar-se pel pur desig d'explorar nous horitzons en els quals la música pogués avançar i evolucionar i, amb aquestes paraules, confessava amb la discreció del creador profundament enamorat del seu ofici l'autenticitat de la seva vocació. Vocació guiada

per l'objectiu de comunicar als qui amb ell compartíem l'existència, la seva experiència i les vivències sonores que havia tingut, no solament amb la flauta, sinó també en el seu caminar per la terra i en les seves reflexions, perquè tot ens fos útil i ens ajudés a continuar avançant. Així ho ha fet en la música que ha deixat escrita, una música que autoexigint-se l'originalitat i refutant el formulisme, no renuncià a la comunicació amb el seus coetanis. Certament, l'obra d'en Jep Nuix no és fàcil de copsar i, tanmateix, si l'escoltes amb atenció, et transmet la sensació que s'origina o es crea a partir de les sensacions que hom sent contemplant un paisatge, escoltant les remors que t'envolten, reflexionant sobre les teves relacions amb els qui convius i que mai no podràs entendre-la com un pur exercici impulsat pel pur desig de jugar amb l'aleatorietat del possibilisme sense cap altra raó...

Aquest era el contingut de la música que Nuix escrivia, malgrat les dificultats d'una malaltia d'extrema gravetat que no li procurava aquella tranquil·litat que el compositor desitja per anar omplint els seus papers

pautats. Nuix, en un darrer esforç gegantí, va saber sobrepassar-se als obstacles i a mesura que passava el temps et sorprenia encara amb l'anunci de l'estrena imminent de la seva darrera producció, i és ben cert que la seva música, malgrat l'heterodòxia dels seus plantejaments, que sempre constituïen una dificultat per penetrar en la profunditat del seu sentit creador i del seu personalíssim món sonor, no deixaven de manifestar una càrrega emocional que l'obligava a continuar insistint en la recerca de la possible explicació.

Fins a cert punt, Nuix en la seva trajectòria creativa, tan aviat estroncada, va ésser un explorador incansable del món dels sons i de la música. Amb tot, la seva experimentació mai no va ésser un gest gratuït encaminat a impactar el burges, tal com deien els francesos de principi de segle, sinó que ell era l'home i l'artista vitalment preocupat per eixamplar no solament els horitzons de l'expressió musical, sinó que també va treballar amb valentia i audàcia per proporcionar nous mitjans amb els quals l'art musical pogués expressar les seves idees, les seves sensacions.

Per aquestes raons i també per haver tingut el privilegi de comptar amb la seva amistat i ajut en les tasques de gestió que durant un temps vaig accomplir des de la presidència de l'Associació Catalana de Compositors, he de manifestar que, amb la seva mort, la cultura catalana ha perdut un valuós element per superar les dificultats i els obstacles que exerceixen les actituds tancades de les capelletes sectaristes i l'immobilisme estètic, per impedir una sana progressió de la nostra música.

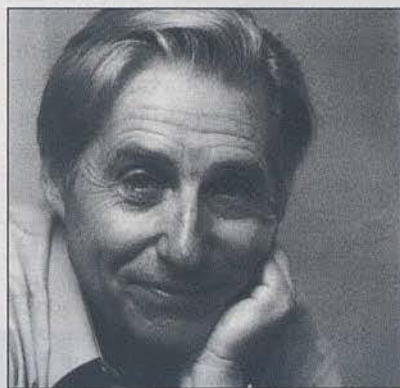
Oferta completa i eclèctica al XVIII Festival de Música de Torroella de Montgrí

per LLUÍS TRULLÉN

Com ja és tradicional, Torroella de Montgrí serà seu d'un dels esdeveniments musicals més rellevants de l'estiu a Catalunya, del 18 de juliol al 23 d'agost. Són ja divuit les edicions que fa que se celebra aquest esdeveniment, que juntament amb els cursos de música i el Concurs Internacional de Cant Jaume Aragall omplen de música durant els mesos de juliol i agost la localitat empordanesa.

Aquest any en què es commemora el bicentenari de la mort d'Anselm Viola, el Festival, que consta d'un total de setze concerts, s'obrirà el dia 18 de juliol amb l'actuació del Cor Vivaldi. Acompanyat a l'orgue per Arnau Farré i dirigit per Òscar Boada, interpretaran un repertori que inclourà obres de Victori, Brahms, Haydn, Fauré i, lògicament, Viola. L'endemà serà el torn del Trio Guinjoan, que juntament amb el flautista Antonio Trigueros i el violinista Abel Tomás, ens oferiran un repertori cambrístic dedicat a la música del segle XX, en què a més d'obres de Balada, Luis de Pablo i Guinjoan, entre d'altres autors, ens oferiran l'estrena de l'obra *Ubú Coronat* de Jesús Rodríguez-Picó i *Noniga* d'Albert Llanas. El lied també tindrà el seu espai a Torroella i l'església gòtica de Sant Genís serà seu d'un recital a càrrec de la soprano Assumpta Mateu i del pianista Francisco Poyatos amb un programa dedicat a obres de Brahms, Dvorák, Toldrà i Manuel de Falla.

Un dels concerts ja tradicionals del Festival és el que ofereix el tenor Jaume Aragall, el qual, aquest cop al costat del baríton

Natàlia Gutman (a dalt) i Joaquín Achúcarro

Carlos Almaguer i acompanyat per Amparo García Cruells, realitzarà amb la seva veu un recorregut no menys tradicional per àries d'òperes franceses i italianes, a més de les no menys cèlebres napolitanes. La música vocal tindrà una nova cita amb el Cor Madrigal i el conjunt Lieder Càmara. Obres de Brahms, Mahler, Berg, Schönberg formaran part d'un programa en el qual s'estrenarà la partitura *Donna'm la mà* de Pladevall.

El certamen també acull aspectes que s'obren a obres properes a la música tradicional. D'una banda, Els Dervitxes Dansaires de Damasc oferiran un programa dedicat a "Cants i danses sufís de Damasc" el dia 2 d'agost. I el dia 4 Maria del Mar Bonet, acompanyada d'un ampli grup d'interprets, ens oferirà un

concert que porta el títol "La Mediterrània musical".

Les orquestres de cambra tindran un protagonisme destacat en la programació. La primera a actuar serà la prestigiosa Orquestra de Cambra de Viena, una formació amb més de cinquanta anys d'història que sota la batuta del mític Philippe Entremont ens oferirà un programa integrat per l'"Obertura" de *Don Giovanni* de Mozart, el *Concert per a piano núm. 4* de Beethoven, amb el mateix director com a solista, i la *Simfonia per a oboè i cordes* de Xostakóvitx. L'Orquestra de Cambra de Tolosa sota la direcció d'Alain Moglia i amb l'actuació com a solistes del flautista Vicenç Prats i del pianista Albert Guinovart interpretarà un programa dedicat a la música del segle XX. El programa inclourà l'obra "antiromàntica" *Obertura del vaixell Fantasma (llegida a vista cap a les 6 del matí per una orquestra de poble)* de Hindemith, la *Serenata per a cordes* d'un dels màxims representants de la música francesa del nostre segle com és Daniel-Lesur —summament vinculat amb Jolivet i Messiaen—, les *Variacions sobre un tema de Frank Bridge* de Britten i l'estrena del *Concert per a flauta, piano i orquestra de cordes* de l'esmentat Albert Guinovart. La tercera de les orquestres de cambra invitades al Festival serà la pertanyent a la Filharmònica Txeca; dirigida per Jiri Hnyk, acompanyarà Joaquín Achúcarro en la interpretació del *Concert per a piano núm. 14* de Mozart en un programa que quedarà completat amb obres de Purcell, Vivaldi i Grieg. L'última de les formacions cambrístiques programades pel Festival és la de Polònia, dirigida per Eugen Prokop, el director que

du a terme una destacadíssima tasca al capdavant del Festival de Música de Pollença, i que el proper dia 15 d'agost afrontarà un programa amb obres de Haydn, Bach, Janáček i Mozart.

El Festival també reserva un lloc destacat a la música de cambra. D'una banda, hi participarà el Quartet Panocha, una de les formacions dedicades al gènere més rellevants dels últims anys, la qual afrontarà un programa summament atractiu integrat per tres obres tan representatives com el *Quartet "La caça"* de Mozart, *"L'inacabat"* d'Smetana i el paradigmàtic *"Americà"* de Dvorák. Seguint amb la música de cambra, destaca la presència del Quartet Petersen, conjunt encarregat de cloure el Festival el dia 23 d'agost amb un programa dedicat a obres de Beethoven i Anton Webern.

La presència de la mítica Natàlia Gutman acompanyada al

piano per Vadim Suxanov esdevé un dels punts més atractius del festival d'enguany. El dimecres dia 19 d'agost la mítica violoncel·lista interpretarà a l'església de Sant Genís un programa integrat per pàgines de Richard Strauss, Debussy, Schubert (amb la *Sonata per arpeggione*) i Stravinsky.

Finalment, la música antiga també compta al Festival amb la presència de dues formacions de primer ordre mundial. D'una banda, el conjunt The Sixteen, amb el seu carismàtic Harry Christophers al capdavant; el dilluns 17 d'agost oferiran un programa monogràficament dedicat a Henry Purcell. I d'altra banda, les exquisides i impressionants veus del Cor del Patriarcat de Moscou, amb Anatol Grindenko al capdavant, que seran els intèrprets d'un programa summament suggeridor i majestuós: *L'ofici de vespres* i

matines del monestir de les Coves de Kiev (obra ànònima dels segles XVIII i XIX) i melodies del monestir de Suprasl, pàgines anònimes del segle XVI.

El Festival, com ja és tradicional, tindrà l'habitual acompanyament dels cursos de música. Comptaran amb professors de la categoria de la clavicembalista Maria Lluïsa Cortada, del pianista Joaquín Achúcarro, del guitarrista Alvaro Pierri, del guitarrista Joan-Enric Lluna, de Radu Audulescu, Emilio Moreno, Félix Ayo, Lleonard Balada, Jaume Aragall, Franco Petracchi, Vicenç Prats, uns mestres de trajectòria contrastada que amb la seva presència impulsen encara més un dels més preuats festivals de música del nostre país. Tot està preparat perquè Torroella torni a viure uns mesos d'estiu en què la música es converteix en veritable protagonista de la població.

XXII CURS INTERNACIONAL DE MÚSICA DE VILA-SECA

JULIOL, 1998

PROFESSIONAL
de l'1 a l'11 de juliol

PIANO: CECILIO TIELES, ROY HOWAT • VIOLÍ: EVELIO TIELES
VIOLONCEL: PETER THIEMANN • GUITARRA: CARLES TREPAT
CANT: DAVID VAN ASCH • INSTRUMENTS DE PLECTRE: JORGE CASANOVA
MÚSICA DE CAMBRA: ÀNGEL SOLER • PEDAGOGIA MUSICAL: VIOLETA HEMSÝ

CURS DEL SISTEMA ABERASTURY: NÉSTOR EIDLER
CONFERÈNCIES: CARLES GUINOVART, ALBERT SARDÀ

7è CURS INTERNACIONAL DE PIANO
del 12 al 20 de juliol
PIANO: CECILIO TIELES, SALOMON MIKOWSKY

MIKROKOSMOS

Gest d'integració?

Dissabte 18 d'abril. Palau de la Música Catalana. Concert de l'OBC. Director: Lawrence Foster.

Dissabte 18 d'abril. Camp Nou. Partit entre el Barça i el Saragossa, en el qual el club degà —si triomfava— es proclamava guanyador del campionat de Lliga.

Un no està gaire al corrent dels embolics del futbol, tot i que professa una notòria simpatia pels colors blaugrana (si més no, com a pervivència del record de la col·lecció infantil de cromos i de l'aprenentatge mnemotècnic d'aquell equip mític que començava per Ramallets i acabava amb Manchón); una simpatia, tanmateix, que pren altres matisos quan, en hores triomfants, es desferma l'entusiasme col·lectiu...

Em calia aquesta precisió per justificar com valorarem positivament (almenys, el sector de públic del meu rodal) el gest de Lawrence Foster. Després de les salutacions de rigor, un cop finalitzada l'aravatadora Consagració de la primavera, el director féu el gest de xutar una pilota imaginària, alhora que amb els dits d'una mà insinuava el desig de victòria (almenys així ho vam interpretar).

Ha plogut molt des que, integrat als rengles dels cantaires de l'Orfeó Català, havia pogut constatar allò de "més que un club"; efectivament, en no poques ocasions, en els assaigs d'obres simfonico-corals, més d'un instrumentista d'una "Orquestra integrada per 90 profesors" (parlo, doncs, d'abans de l'OBC i de l'OBCI), seguia discretament amb els auriculars d'uns rudimentaris transistors algun enèsim partit del segle protagonitzat pel Barça!...

Ara no, gràcies a Déu! Ara tot-hom està per la feina!... Un cop acabada, però, el gest de Foster no fou ni forçat ni desavinent.

Jo vull creure que algú deu haver explicat a Lawrence Foster què significa el Barça i el simbolisme del "més que...".

Interpreto el seu gest com una mostra de simpatia i d'identificació amb un dels símbols del país.

Si fos així, el felicitat cordialment... I, modestament, li demanaria que persisteixi en el camí... Si ho fa, i de veritat vol integrar-se en una comunitat el conjunt simfònic de la qual porta els noms de Barcelona i de Catalunya, no tardarem a sentir-li donar un avís (quan calgui) en català...

Pere Artís

Josep Ferrer, Premi Juan Lladó

El president del Grup Freixenet, Josep Ferrer, ha estat guardonat amb el Premi Juan Lladó instituït per l'Institut de Empresa i la Fundación Ortega y Gasset. Aquest guardó distingeix la tasca endegada per empresaris en el camp del mecenatge cultural i de la investigació.

Josep Ferrer és membre de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, president del Consell Social de la Universitat Internacional de Catalunya, vicepresident de les fundacions Gran Teatre del Liceu i Cotet, i vocal de la Fundación Príncipe de Asturias, Museu d'Art Contemporani de

Barcelona i Escola Superior de Música Reina Sofia.

Aquest guardó li fou lliurat pel president del Bundesbank, Hans Tietmeyer. ■

Emili Brugalla enregistra Granados

El passat 19 de maig es presentà al Cafè Schilling de Barcelona el disc compacte amb música de Granados Danzas españolas. Cuentos de juventud. La interpretació va a càrrec del jove pianista Emili Brugalla i l'edició és del segell La Mà de Guido.

Presentació del Quintet de Cordes Xavier Turull

Aquest 2 de juny es presenta a la Capella de Santa Agata una formació de cambra que té l'encertada particularitat de ser batejada amb el nom d'un dels nostres més preuats instrumentistes i compositors. Es tracta del Quintet de Cordes Xavier Turull, format pels membres de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà: José Luis Chan (violí concertino), Olga Alexandrovskaja (violí), Tigran Yeritsyan (viola), Daniel Regincós (violoncel) i James Testi (contrabaix).

La nova formació ha estat creada amb l'objectiu de difondre l'obra del mestre Turull, juntament amb tot el repertori que ens ofereixen altres autors del país. La presentació d'aquesta formació va a càrrec del crític musical Jordi Maluquer i oferirà la interpretació del Quintet en forma coral; Ronda —a la memòria de Manuel de Falla—, obra per a guitarra i quintet de cordes dedicada al guitarrista Josep Henríquez (estrenada pel mateix intèrpret al Caire el març de 1997) i que es pot escoltar pel mateix Henríquez en primera audició al nostre país. A la segona part es podrà escoltar el Tríptic tonal, obra per a clarinet i quintet de cordes amb Oriol Romaní com a solista, i L'amor incert, un recull de sis cançons que interpreta la mezzosoprano Marisa Martins.

La trajectòria dels components d'aquest nou quintet de cordes està àmpliament certificada per la seva presència en diferents formacions orquestrals d'arreu d'Europa i de

l'antiga Unió Soviètica, fet que els permet afrontar el repte de la creació d'aquest nou conjunt de cambra amb una solidesa artística no gaire corrent en l'àmbit de les noves generacions. José Luis Chan, actual concertino de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà i primer violí del nou quintet, va dur a terme la seva formació musical a l'Escola Superior de Música de Viena i ha format part de l'Orquestra de l'Estat de Baden bei Wien a Àustria. Olga Alexandrovskaja, també violí del quintet, prové del Conservatori de Música P. I. Txaiovski de Moscou i ha estat guanyadora del Concurs Sergei Prokófiev; també ha format part de l'Orquestra Simfònica de Galícia.

Per la seva banda, Tigran Yeritsyan ha estat primer viola de l'Orquestra estatal de Moscou i de l'Orquestra de Cambra de l'Associació de Compositors de Rússia; també ha dut a terme una important carrera com a solista per diferents països de l'Est i per Sud-amèrica. Daniel Regincós, violoncel, ha estudiat amb Josep Bassal, Elías Arizcuren i Lenian Benjamin; ha format part del Conjunto Ibérico de Violoncelos i també és membre de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà. Finalment, James Testi, contrabaix, va realitzar els seus estudis musicals a Montreal, Toronto i a l'Escola Superior de Viena; la seva trajectòria artística el situa en diverses formacions orquestrals d'arreu d'Europa i del Canadà. ● Mònica Pagès i Santacana

CONVOCATÒRIES

I SETMANA DE MÚSICA ANTIGA. Del 16 al 22 de juliol a Gijón, Astúries. S'hi tractaran els aspectes següents: construcció d'instruments, a càrrec de Carlos González; llaüts i guitarres dels segles XVI al XIX, a càrrec de José Miguel Moreno; dansa històrica, a càrrec de Begoña del Valle; "La Itàlia musical dels segles XVI i XVII", impartit pels membres del grup Il Giardino Armonico. Per a més informació: I Semana de Música Antigua de Gijón. Centro de Cultura Antiguo Instituto. Jovellanos, 21. 33201 Gijón. Tel.: 98.534.11.08. Fax: 985.35.07.09.

PREMIS MAX DE LES ARTS ESCÈNIQUES. La Societat General d'Autors d'Espanya i la Fundación Autor han convocat la primera edició d'aquests premis destinats a premiar la tasca creadora i el talent interpretatiu d'autors, compositors, productors, actors, ballarins i altres professionals de l'escena. Per a més informació: Neus Purí, tel.: 93.451.42.78.

CONGRÉS INTERNACIONAL. Sobre el tema "Gèneres profans en contextos sacres?: la nadala i la cantata en el món ibèric, 1400-1800", i organitzat pel Royal Holloway i l'Institute of Romance Studies de la Universitat de Londres i la Universitat de Saragossa, tindrà lloc a Londres entre els dies 1 i 4 de juliol. La data límit de matriculació és el dia 12 de juny. Per a més informació: Institute of Romance Studies (Lara Bell). Senate House, Malet Street. London WC1E 7HU. Regne Unit. Tel.: +44-171-862.86.75. Fax: +44-171-862.86.72. E-mail: lbell@sas.ac.uk.

CURS DE FLAUTA TRAVESSERA, GUITARRA I MÚSICA DE CAMBRA AMB GUITARRA. Impartit per Montserrat Gascón (flauta travessera) i Xavier Coll (guitarra), tindrà lloc a Montesquiu del 21 al 31 de juliol. La data límit d'inscripció és el dia 12 de juny. Per a més informació: tel.: 93.237.91.92.

CAMP DE COMPOSICIÓ INJUVE'98. Organitzat per l'Instituto de la Juventud del Ministeri de Treball i Afers Socials, aquest pro-

grama de promoció cultural proposa per al terreny musical el Camp de Composició -a Mollina (Màlaga), adreçat a joves espanyols, europeus i iberoamericans, que no superin els 35 anys d'edat i que siguin estudiants o graduats en conservatoris o centres musicals-, que impartiran Cristóbal Halfter, Javier Darias, Tomás Marco i Mauricio Sotelo. La temàtica es basarà en les composicions de diferents autors entorn de la figura de Federico García Lorca. La data límit d'inscripció és el dia 25 de juny. Per a més informació: Servei de Programes. Camp de Composició Injuve'98. Instituto de Juventud. Marqués de Riscal, 16. 28010 Madrid. Tel.: 91.347.78.35. Fax: 91.347.78.89.

CURS INTERNACIONAL DE MÚSICA, "LA INTERPRETACIÓ A TRAVÉS DE LES ÈPOQUES". Organitzat per la Fundació "la Caixa", tindrà lloc a Las Palmas de Gran Canaria entre els dies 24 d'agost i 3 de setembre i va adreçat a intèrprets d'instruments moderns (als darrers cursos de carrera o professionals en actiu), instruments històrics, cantants, grups de cambra amb instruments històrics o moderns i quartets vocals, i instrumentistes i cantants oients. L'activitat pedagògica es completarà amb classes magistrals, tallers, xerrades, concerts, etc. El professorat està format per catorze destacats instrumentistes, coordinats artísticament per Carles Riera. La data límit d'inscripció és el dia 6 de juliol. Per a més informació: Servei d'Informació de la Fundació "la Caixa". Pg. Sant Joan, 108. 08037 Barcelona. De dimarts a dissabte, d'11 a 20 h. Tel.: 93.458.89.07. Fax: 93.459.06.62. Internet: <http://www.fundacio.lacaixa.es>. E-mail: info.fundacio@lacaixa.es.

III CONCURS INTERNACIONAL DE COMPOSICIÓ PIANÍSTICA MANUEL VALCÁRCCEL. Organitzat per la Fundació Marcelino Botín i el Conservatori de Cantàbria, és adreçat a tots els compositors de qualsevol nacionalitat i sense límit d'obres, originals i inèdites, i de qualsevol estil. S'atorgaran dos premis: 1.000.000 i 500.000 pessetes. L'obra guanyadora del primer premi serà estrenada al Festival Internacional de

Música de Santander. La data límit de presentació d'originals és el dia 1 de gener de 1999. Per a més informació: Conservatorio de Santander. Menéndez y Pelayo, 8. 39006 Santander. Tel.: 942.21.78.17. Fundación Marcelino Botín. Pedrueca, 1. 39003 Santander. Tel.: 942.22.60.71. Fax: 942.22.60.45.

III CONGRÉS NACIONAL DE L'ORGUE ESPANYOL. Organitzat pel Ministeri de Cultura espanyol, té lloc els dies 5, 6 i 7 d'aquest juny a la seu de la Fundación Focus-Hospital de los Venerables, a Sevilla, i és coordinat per José Enrique Ayarra. Per a més informació: Fundación Focus. Hospital de los Venerables. Pl. de los Venerables, 8. 41004 Sevilla. Tel.: 95.456.26.96. Fax: 95.456.45.95.

IV CONCURS INTERNACIONAL DE CANT LUIS MARIANO. Organitzat per l'Ajuntament d'Irún, tindrà lloc en aquesta localitat basca entre els dies 9 i 11 de juliol. Hi poden concursar cantants de qualsevol nacionalitat d'edats compreses entre els 18 i 32 anys (fets el 1998) per a veus femenines, i entre els 20 i 35 anys (fets el 1998) per a veus masculines. Només hi ha una categoria i s'atorgaran tres premis: 1.000.000, 500.000 i 250.000 pessetes, i un premi especial del jurat a la millor jove promesa de 250.000 pessetes. Els finalistes també obtindran una recompensa de 25.000 pessetes i un diploma. La data límit d'inscripció és el dia 5 de juny. Per a més informació: Secretaria del IV Concurs Internacional de Cant Luis Mariano. Àrea de Cultura de l'Ajuntament d'Irún. Pl. d'Urdanbia, 6 (Antic Hospital). 20304 Irún. Tel.: 943.64.92.00. Fax: 943.62.60.07.

VIII CURS INTERNACIONAL DE TÈCNICA I INTERPRETACIÓ PIANÍSTICA. Tindrà lloc de l'1 al 14 de juliol al Conservatori Professional Municipal de Música de Lleida i serà impartit per Ramon Coll, Lluís de Moura Castro i Carles Marqués. La data límit d'inscripció és el dia 12 de juny. Per a més informació: Secretaria del Conservatori de Música de Lleida. Pl. Mossèn Cinto Verdaguer, s/n. 25004 Lleida. Tel.: 973.22.25.08 (de 9 h a 14 h).

Natàlia Gutman i un destacat ventall d'interprets i formacions avalen la 18ena edició del Festival Internacional de Música Pau Casals del Vendrell

El Festival Internacional de Música Pau Casals del Vendrell (de l'11 de juliol al 22 d'agost) torna a la cita de l'estiu musical català, enguany en la seva 18ena edició, amb l'afany d'oferir una sèrie de propostes de notable qualitat, cosa que l'ha caracteritzat al llarg d'aquests anys i que alhora esdevé l'aparador de la programació que es fa durant tot l'any a l'Auditori Pau Casals. L'Orquestra de Cambra d'Andorra, que dirigeix Gerard Claret, obrirà el Festival l'11 de juliol amb obres de Pau Casals, Pergolesi, Dvorák i Boccherini del qual s'interpretarà el *Concert per a violoncel i orquestra*, en Si bemoll major amb Sylvie Reverdy com a solista.

El Festival manté l'estructura d'onze concerts, durant la segona quinzena de juliol i tot l'agost, amb el violoncel com a protagonista singular juntament amb noms destacats del món musical tot confegint un programa eclèctic i, alhora, atractiu. Així, aquest any no passen desapercebudes les actuacions de la soprano Ainoha Arteta, el pianista Josep Colom, el cor de cambra búlgar Philippopolis, els Solistes de la Filharmònica Txeca, de l'Orquestra Barroca Catalana, etc., i la presència destacada de la violoncel·lista russa Natàlia Gutman.

Gutman, que serà acompanyada al piano per Vadim Suchanov, interpretarà, el 18 d'agost, obres de Strauss, Debussy, Schubert i Stravinsky, tot un homenatge a Pau Casals. També hi destaca la presència de l'Orquestra Simfònica d'Euskadi amb Ignacio Yepes com a director i el violoncel·lista Asier Polo com a solista.

D'altra banda, enguany, a la mateixa vila on va néixer i viure el mestre Pau Casals, es commemora el 25è aniversari de la seva mort amb una sèrie d'actes sota el denominador comú *Any Pau Casals i La Pau*, i amb l'inici de les obres de remodelació de la Casa Museu Pau Casals a la platja de Sant Salvador, tot just davant de la seu del 18è Festival Internacional de Música Pau Casals. ■

L'Orquestra de Cambra de l'Empordà ha fet mil concerts

L'Orquestra de Cambra de l'Empordà (OCE), formació que dirigeix des de la seva creació l'any 1989 Carles Coll, va realitzar el passat 4 d'abril el seu concert número mil. L'esdeveniment va tenir lloc a la població de Terrades i per a l'ocasió es va estrenar el conte musical *L'estel passarell del mateix Carles Coll*, amb text d'Àngels Gardella.

L'OCE ha actuat a nombrosos indrets de Catalunya i l'Estat espanyol, com també a diversos països europeus, amb un repertori que abasta més d'un centenar d'autors. Els projectes més immediats d'aquesta formació inclouen una sèrie d'actuacions aquest juny a Filipines, l'illa de Guam, Romania, Bulgària, Grècia i Rússia. També és previst l'enregistrament de dos discos amb el segell alemany Koch, a més de la seva habitual presència a diferents festivals musicals catalans. En perspectiva també hi ha gires pels Estats Units, Anglaterra i la Xina, per segona vegada. ■

Del seu affm.

Sr. Thomas Allen

Il·lustre cantant anglès

Estimat amic:

Crec que només pel fet d'haver compartit amb vostè la seva magnífica versió del cicle *Dichterliebe* de Robert Schumann que va oferir el passat dia 29 d'abril al Palau, ja em puc considerar amic seu. Perquè de debò que em va fer sentir molt a prop de vostè; em va fer compartir intensament i íntimament la màgia d'un món líric —en la seva més rica conjunció de paraula i música—, que va saber elevar a uns nivells d'excelsitud imponderables per a una escriptora tan maldestra com la que ara se li adreça. Gràcies, doncs, per aquest regal del tot impagable; o només pagable amb un sentiment de gratitud sincer del tot.

Tanmateix, no és d'això que volia parlar-li, sinó de les seves declaracions fetes unes hores abans del recital i de les quals m'interessa especialment aquesta part. «*El lied té els dies comptats si no assolim que el jovent sigui capaç de reaccionar emocionalment a la poesia. Si a les escoles els nens no aprenen a llegir poesia, el lied, que és una sublimació musical de la poesia, es perdrà.*»

Com pot veure en la introducció d'aquest escrit ja he manifestat, implícitament, fins a quin punt el seu discurs artístic va ser coherent amb el verbal o, amb més precisió, opinatiu. Fins a quin punt vostè es mou en un àmbit de coherència apurada. I això, no cal dir-ho, atorga a la seva persona, en el doble vessant artístic i cívica, una autoritat sense fissures.

Tanmateix, cal insistir en les seves paraules, per-

què em semblen d'una lucidesa extraordinària. I detecten una realitat, que en no aparèixer a flor de pell, només pot ser perceptible per persones d'una gran finor d'esperit. Fa poc, m'adreçava a una també molt il·lustre col·lega seva, Victòria dels Àngels, amb motiu d'haver manifestat que recomanava als seus alumnes —de cant, naturalment— que llegissin poesia. Els lligams dels dos discursos són prou palesos.

Vostè segurament va notar massa cadires buides a platea, llotges i graderies del Palau. Ignoro si sabia que en aquells moments es disputava un partit de futbol, molt important. Més o menys un dels molts, i importants, que tenen lloc cada nou mesos de l'any. La nostra societat, globalment considerada, fa, dia a dia, la seva opció. Opció que a vegades es manifesta amb una contundència, rotunditat i estultícia tan manifestes que fins i tot poden arribar a resultar ofensives.

Tanmateix, estimat amic, cal albirar el futur amb esperança i confiar que veus com la seva o com la de Victòria dels Àngels i d'altres tan autoritzades, a la fi no resultin infructuoses. La humanitat sempre ha demostrat una gran capacitat d'autodestrucció, però també d'autoregeneració. Gràcies per ajudar de forma tan intel·ligent, sensible i lúcida, a aquesta darre-
ra. I a salvaguardar el futur d'aquesta manifestació musical tan valuosa que és el lied.

Del seu affm.

Jaume Comellas ●

Torna el cicle Clàssica als Parcs

Carlota Garriga

El Servei de Parcs i Jardins de l'Ajuntament de Barcelona torna a oferir aquest estiu una nova edició del cicle Clàssica als Parcs, que ja és la quarta.

Aquest cicle, que dirigeix artísticament el flautista Anton Serra, enguany ofereix un total de 51 concerts escampats arreu en sis parcs barcelonins: Parc Güell, Parc del Laberint d'Horta, Jardí de la Tamarita, Hivernacle del Parc de la Ciutadella, Jardins de Ca n'Altamira i el Parc de l'Estació del Nord, que enguany s'incorpora a la proposta. En total, l'oferta abasta més de 10.000 localitats.

Aquest cicle, que compta amb el suport de SindiBank i el Centre Comercial de la Vila, ha anat consolidant un públic cada dia més nombrós, que fa que es consolidi com una manifestació ja irrenunciable a les nits dels cap de setmana estivals. Les característiques d'uns

Josep Henríquez

marcs d'un gran atractiu esdevenen al·licients cabdals, aptes especialment per a la música de cambra, que és la que farceix gairebé totalment la programació. Encara que enguany s'hi incorporen dues orquestres, la Simfonieta que dirigeix Francesc Llongueres i l'Orquestra de Cambra del Reial Cerele Artístic.

Resultaria prolix esmentar tots els solistes i grups que intervenen en aquest cicle. En tot cas, es poden destacar noms com els de la pianista Carlota Garriga; el guitarrista Josep Henríquez; el duo de guitarra format per Jordi Codina i Josep M. Mangado; el trio format per Mònica Raga, Alexandra Presaizen i Josephine Fitzpatrick; l'esmentat Anton Serra; el Trio Werther; el Trio Glinka; Clàssic BCN; etc.

El cicle comença aquest divendres 5 de juny i acabarà el proper 31 de juliol. ■

TANGENTS

Un bé universal

És una música de fons que es va repetint en boca de diversos protagonistes i que l'altre dia va concretar prou bé, en una entrevista, Daniel Barenboim.

El tema és la crisi de la música clàssica. És cert que a l'Europa culta ja no cal reservar entrades amb antelació. Amb l'excepció de Bayreuth, es troben entrades d'òpera i concert el mateix dia i els aforaments ja no estan al cent per cent. El predomini dels cabells masculins és de color blanc i sura que la litúrgia social, el fet "d'anar a concert" al marge de l'interès musical, comença a estar, venturosament o lamentablement, en un procés de caiguda. Per sort, al nostre país —partim de molt avall i anem quan els altres tornen— tenim, doncs, encara, un temps de respir.

Les causes són que la música, com tantes arts que requereixen ofici a qui les practiquen com a iniciació i a qui les copsen, rep les conseqüències de la via fàcil que emmandreix el consumidor: el que no s'entén d'entrada, es menysté. S'hi fa àdhuc campanya activa en contra. Al poder, hi arriben gent musicalment impreparada —ben mans de qui està la gestió d'algunes empreses, institucions i administracions musicals?— que comencen per dir que és música tot allò que sona i que posen en un mateix sac el rock i un quartet de Haydn. A l'ensenyament se li rebaixa el sostre per fer-lo més a l'abast i la música s'oblida, precisament quan la iniciació a l'alfabet musical, notació i entesa del llenguatge —si es creu que la música és un bé universal— s'hauria de procurar a tothom.

Fer música, aprendre a escoltar música, són els remeis de sempre per capgirar l'estat de menyspreu en què la releguen directius i audiències que no l'entenen.

Jordi Maluquer

1998 EUROPA EN CONCERT

Dijous 4 juny - 20:30 h
Casal del Metge - Via Laietana, 31
Maurizio Zanini, piano

Dimecres 10 juny - 20:30 h
CCCB - C. Montalegre, 5
Quartet de Saxofons 3+1

Reserves: 93 301 07 18
ESCOLA DE MÚSICA JUAN PEDRO CARRERO

902 10 12 12 **ENTRADA**
CAIXA CATALUNYA

Apropant-se a l'orquestra perfecta

Palau 100. Orquestra Filharmònica de Viena. Martin Gabriel, oboè. Zubin Mehta, direcció. *Sis peces per a orquestra*, op. 6 d'Anton Webern. *Concert per a oboè i orquestra*, K. 314 de Wolfgang Amadeus Mozart i *Simfonia núm. 1 en Re major*, "Tità" de Gustav Mahler. Palau de la Música Catalana. 20 d'abril de 1998.

per F. TAVERNA-BECH

És difícil comentar la darrera actuació de l'Orquestra Filharmònica de Viena al Palau sense caure en l'elogi entusiasta. Veritablement, escoltar el seu so absolutament pur, d'afinació plusquamperfecta i d'un equilibri admirable, és rebre la sensació que s'està davant d'un conjunt capaç d'assolir la més extensa gamma de volums i coloracions. Amb tot, aquestes virtuts que, en certa manera, pertanyen a aspectes del vessant tècnic, assoleixen la seva veritable qualitat artística quan es percep que darre d'aquesta perfecció hi ha uns músics que en tot moment saben com cal tocar i donar forma a la partitura perquè arribi al públic amb tot el seu potencial d'emoció. Certament, el director que la dirigeix pot assolir sense obstacles la versió que ha imaginat. I potser aquí, d'aquesta unió, o millor diàleg, entre col·lectiu instrumental i director que coordina, alhora que sol·licita d'ell determinades prestacions, sorgeix el so, en definitiva,

aquella música capaç d'impressionar en determinats casos amb una expressió altament emotiva i, en altres circumstàncies, assolir solament un joc d'inigualable bellesa i extraordinària coloració simfònica, aspectes que tanmateix impactaran l'auditori per llur naturalesa de fenomen únic i irrepetible.

Fins a cert punt, en aquesta mena d'equació orquestra-director i del grau d'unió al qual arriben per captar l'esperit de l'oient, hi entra en joc la simpatia o la identificació que aquest sent per ells. D'altra banda, Zubin Mehta és indiscutiblement un dels directors que actualment gaudeix d'enorme prestigi i pot dir-se que és una de les batutes que col·labora amb certa regularitat i assiduïtat amb la centúria filharmònica vienesa. Amb el seu temperament, en què passió i, paradoxalment, eclecticisme s'amalgamen per atorgar caràcter i personalitat a la interpretació, Mehta és una personalitat davant la qual no és possible la indiferència, ja que, al marge del possible entusiasme que pro-

FOTO: A. BOFILL

dueix o fins i tot de la decepció que suscita, en la seva lectura sempre alena l'esperit del geni.

Aquesta va ésser la situació, o si es vol el punt de partida, des d'on el nombrosíssim públic que anà al Palau va escoltar i presenciar dos veritables gegants de la interpretació musical, als quals es va sumar un altre admirable artista, l'oboïsta Martin Gabriel. I potser aquí va sorgir la sorpresa del concert, ja que Martin Gabriel va oferir una versió profundament humana i d'autèntic rigor musical del *Concert en Do major* K. 314 de Mozart. Veritablement, l'oboè per l'acció de Martin Gabriel va cantar amb subtileteses expressives que són pròpies de la veu humana, gràcies a una àmplia gamma tant en l'emissió de sonoritats, com en la matisació del vessant líric i en la fluïdesa d'un

fraseig puntuat amb elegància i gust.

Precedint aquesta pàgina concertant, més coneguda en la versió per a flauta i orquestra —realitzada posteriorment pel mateix Mozart—, director i orquestra van traduir amb riquesa d'inflexions contrastants i expressives coloracions tímbriques les rutilants i concises *Sis peces per a orquestra* d'Anton Webern, obra que, gairebé als cent anys de la seva creació, encara commou pel cabal de novetats que es manifesten en el seu sintetitzat discurs.

Mehta sembla que senti una especial predilecció per la *Primera Simfonia* de Mahler, inclinació que es palesa en l'afinament amb el qual dona forma i intenció al curs de l'obra i diria, també, que a través de les successives versions que se li han escoltat, la seva lectura ha assolit l'estadi definitiu, plasmació que podem considerar com una visió de l'obra en la qual conviuen l'apassionament vivencial que exigeix el discurs de l'obra, l'objectivitat que proporciona el coneixement per l'aprofundiment constant en el text i contingut dels pentagrames mahlerians, i així mateix per l'incontestable poder d'atracció que exerceixen en Mehta.

En definitiva, Martin Gabriel, la Filharmònica de Viena i Mehta van protagonitzar un concert memorable.

18è FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA PAU CASALS

Del 11 de juliol al 22 d'agost de 1998
Auditori Pau Casals - El Vendrell

Organitza:

Patronat Municipal
Auditori Pau Casals

Informació:

Tel. 977/68 34 68
Fax. 977/66 11 79

**ORQUESTRA NACIONAL DE
CAMBRA D'ANDORRA**
Sylvie Reverdy, violoncel

AINHOA ARTETA

**GRATCH, BALLESTROS,
VIYTOVYCH I HUGH**

COBLA MEDITERRÀNIA
Elisenda Cabero, mezzosoprano

**ORQUESTRA BARROCA
CATALANA**
Jordi Masó, piano

**JOVE ORQUESTRA DE CAMBRA
CAMERATA XXI**
Jordi Mora, director

**ORQUESTRA SIMFÒNICA
D'EUSKADI**
Asier Polo, violoncel

PHILIPPPOPOLIS, Cor Bulgar

**SOLISTES DE LA
FILHARMÒNICA
TXECA**

**NATÀLIA
GUTMAN**

JOSEP COLOM

AINHOA ARTETA

Trilogia russa al Palau de la Música Catalana

Palau 100. Orquestra Simfònica de Tenerife. Orfeó Català i Cor Infantil de l'Orfeó Català (Jordi Casas i Elisenda Carrasco, directors). Francisco Vas, tenor. Arutjun Kotxinian, baix. Direcció: Víctor Pablo Pérez. "Suite" de *Romeo i Julieta* de Sergi Prokófiev, *Cants i danses de la mort* de Modest Mussorgski i *El cant dels boscos*, op. 81 de Dimitri Xostakóvitx. Palau de la Música Catalana. 15 d'abril de 1998.

per F.T.-B.

Sobre el paper, quant a obres el programa era força atractiu, com també els intèrprets escollits. Veritablement, l'Orquestra Simfònica de Tenerife va demostrar la seva qualitat i solament com a retret posaríem de manifest una excessiva tendència a la grandiloquència del seu estil discursiu, aspecte que el seu director, Víctor Pablo Pérez, hauria pogut temprar. En canvi, tant els cantaires del cor gran com de l'infantil de l'Orfeó van impressionar ben positivament, amb un treball sòlid, tant en la justesa i equilibri del seu cant com per la tensió emotiva que van atorgar a la seva lectura de la cantata de Xostakóvitx, partitura espectacular i no gens fàcil de muntar.

Destaquem en aquesta obra la brillant intervenció del tenor Francisco Vas per la bella emissió de la veu, l'agilitat de la seva acurada matisació i l'equilibri del seu registre vocal. Igualment, el baix Arutjun va assolir un èxit remarcable en la lectura d'aquesta obra, però s'ha d'assenyalar la seva extraordinària interpretació dels *Cants i danses de la mort* de Mussorgski com el moment més memorable de tot el concert. Cal posar de manifest com Arutjun va atorgar passió i emoció al tens dramatisme que posseeixen aquests *lieder* de Mussorgski basats en els poemes d'Arseni Golenixtxev-Kutusov.

La seva dicció clara i el registre que a vegades adquireix tessitures pròpies d'un baríton van ésser algunes de les moltes qualitats amb les quals Arutjun va imprimir caràcter i patetisme a aquesta obra veritablement corprenadora del genial Mussorgski.

En començar aquesta nota hem dit que sobre el paper les obres resultaven força atractives i, certament, en part així es va constatar, ja fos en la música d'aquests *Cants de la mort* i en l'orquestració que va realitzar-ne Xostakóvitx, un treball respectuós que remarca l'impressionant dramatisme de l'obra, com també en els contrastos coloristes de l'original pianístic i que posa de manifest l'alta categoria que com a orquestrador va assolir Xostakóvitx, aspecte aquest que va quedar ben diluït en la seva pròpia cantata, una partitura en què el compositor, ben anorreat per les directrius imposades pel règim soviètic, cau en el cultiu d'una música aparatosa i vulgar que res no aporta sinó és testimoniar com política i art no sempre poden donar-se la mà, si no obeeix a unes finalitats allunyades de la propaganda política. No pel seu contingut musical, però sí per la interpretació que s'hi va oferir —excessivament accelerada i puntuada amb frases tallants—, tampoc *Romeo i Julieta* de Prokófiev no va resultar en aquesta ocasió una obra per engrescar-s'hi.

Retrobar el Parnàs: una proposta de Jordi Savall i Hespèrion XX

Euroconcert. Hespèrion XX (M. Figueras, soprano; R. Lislé, guitarrista i tiorba; A. Savall, arpa doble; M. Behringer, clavicèmbal; P. Estevan, percussió; i J. Savall, viola da gamba). Marais, Merula, L. Couperin, Marín, Ruiz de Ribayaz i Kapsberger. Palau de la Música Catalana. 6 d'abril de 1998.

per F.T.-B.

Es va omplir el Palau d'un públic expectant i disposat a gaudir d'alguns textos que Jordi Savall i els seus músics, ara amb el nom d'Hespèrion, conreen amb veritable vocació, apassionament i erudició. Ells han continuat la tasca d'aquells pioners de l'Ars Musicae —Josep M. Llauna i Enric Gispert—, i, ben cert, Hespèrion també ha format aquest públic que avui s'entusiasma amb una música que temps enrere solament interessava un nucli reduït de melòmans.

Veritablement no és aquesta una música de moltes complexitats, però sí que posseeix innombrables atractius, com són el curs fantasiós del seu lirisme, la riquesa d'un instrumental variadíssim i nodrit que la patina del temps ha ennoblit, i també l'innegable poder evocador de les seves formulacions simples i espontànies que semblen emergir de la veu i de l'expressió del poble. Música que així mateix, en estar més enllà del

temps i en posar de manifest com a objectiu primari la recerca del pur goig creatiu i de l'ornamentació sonora, sembla venir-nos d'aquelles contrades mítiques, el Parnàs, on viuen Apol·lo i les seves filles de Zeus i on, com se'n deia en el programa, Couperin "el gran" va situar Corelli i Lulli, i en el qual, per dret propi, hi han de figurar també els Marais, Merula, Kapsberger...

Autors i obres que, en definitiva, Jordi Savall ha fet seus i amb els quals se sent totalment identificat, cosa que primer ha transmès als seus col·laboradors i després a un ampli sector del públic melòman.

En definitiva, vam reviu el Parnàs mitjançant la pulsació de Rolf Lislé, Michael Behringer i d'Arianna Savall, com també en el delicat percu-dir de Pedro Estevan, en la veu, diríem no sempre intel·ligible i un xic perduda en la immensitat del Palau, però tanmateix d'emissió no gens afectada i espontània. Tots ells conduïts per l'arc fantasiós de Jordi Savall.

Èxit social, èxit musical

Palau 100. Joven Orquesta Nacional de España. Orfeó Català. Carmen González, soprano. Massimiliano Gagliardo, bariton. Dir.: Gianandrea Noseda. *Ein Deutsches Requiem*, op. 45, de Brahms. Palau de la Música Catalana. 8 d'abril de 1998.

per MIQUEL PARDO

Un engrescador programa va ser el que ens oferí el concert extraordinari de Setmana Santa del cicle Palau 100 amb la interpretació per la JONDE i l'Orfeó Català de l'emblemàtica obra de Johannes Brahms *Ein Deutsches Requiem* (*Un Rèquiem alemany*). Manifestament, l'entusiasme juvenívol no es percebia solament a l'escenari, sinó també al pati de butaques: hi havia moltes ganes que tot plegat fos un èxit, i poder aplaudir i cridar braves. Els concerts, en el vessant d'espectacle, tenen indubtablement un paper de desencadenant de cataris col·lectives, d'afirmació d'identitat grupal i d'altres connotacions socials. Però a parer nostre, tot i respectant aquestes realitats sociològiques, la crítica musical s'ha de centrar exclusivament en el valor musical de l'esdeveniment, i aquest no va estar a l'alçada de les expectatives.

El màxim responsable d'aquesta fallida dins l'escenari va ser el director Gianandrea Noseda. Preocupat per la seva imatge, i

ja sabem que estem en una època en la qual aquest és un aspecte importantíssim de l'èxit, Noseda semblava autocontemplar-se en el mirall de la seva pròpia vanitat, passant per sobre de seriosos problemes en l'afinació de l'orquestra, que en provocaren d'altres en el cor, i descurant el control de la dinàmica general del conjunt. Això sí, ens va donar una lliçó de com rebaixar pes fent aeròbic des del podi.

La soprano Carmen González semblava tenir alguna indisposició que limitava la seva interpretació. Un bell timbre, molt espanyol, adequat per a la sarsuela, però amb pocs recursos tècnics. La figura de Massimiliano Gagliardo va sobresortir musicalment amb gran dignitat. Va saber mantenir en tot moment l'alt nivell artístic de la seva actuació amb independència i professionalitat. El seu timbre recordava les sòlides veus dels barítors de l'est d'Europa, amb una càrrega dramàtica propera al repertori operístic, probablement més verdiana que no brahmiana, però que no va decebre en cap moment.

Una altra orquestra magnífica

Ibercamera. Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks (Orquestra de la Ràdio Bavara). Riccardo Muti, director. Mozart, Schubert. Palau de la Música Catalana. 26 d'abril de 1998.

per F.T.-B.

Al títol hauríem d'afegir "i un altre gran director". Certament, Muti també és —com Mehta— un dels grans noms que brilla en la constel·lació dels més destacats conductors orquestrals. Així mateix, fem esment especial de la circumstància que aquesta prestigiosa orquestra alemanya va desenvolupar una important i decisiva tasca per promoure les obres simfòniques del segle actual amb una sèrie de concerts que va crear Karl Amadeus Hartmann, un compositor cabdal en la música alemanya contemporània, a la vegada que va ésser dirigida per Stravinsky, Milhaud i Hindemith. ¿No hauria estat oportú donar alguna obra que ens il·lustrés aquest vessant de la trajectòria de l'orquestra bavaresa? Tanmateix, en aquesta avinentesa la dificultat era òbvia. D'altra banda, remarcuem que la *Novena Simfonia* de Schubert ja havia estat programada en aquesta temporada, però igualment comprenem el problema per evitar aquesta reincidència. Ara bé, cal posar-la en relleu, ja que si no es fa es corre el perill d'empobrir el repertori dels concerts...

Les versions que Muti

va oferir de la *Simfonia núm. 39* de Mozart i de la ja esmentada *Novena* de Schubert van sobresortir pel seu caràcter equànim i la concentració amb l'únic objectiu de remarcar amb tota riquesa de detalls el contingut creatiu dels seus pentagrames. És a dir, connotacions marginals com poden ser l'espectacle sonor, la inflexió temperamental en el fraseig o el lluïment virtuosístic del vessant instrumental van ésser refutades i evitades pel gest concís i auster de Muti, que s'encarregà solament de controlar l'orquestra perquè no s'apartés de tot allò que està escrit al paper. Una exigència ben simple i que tanmateix el fet de seguir-la estrictament, o bé deixar de fer-ho, és el factor que marca precisament la diferència que, en major o menor grau, separa la bona interpretació de la que pot ser pura fal·làcia musical.

En definitiva, va ésser un plaer poder escoltar sense obstacles les idees que emanaven del geni mozartí i després copsar el cabal inesgotable de la fantasia d'un Schubert pletòric de creativitat en la seva darrera simfonia. El públic que omplia el Palau va ovacionar amb entusiasme Muti i l'orquestra alemanya.

FOTO: G. POCH

Sereníssima Mrs. Bonney

Lied al Palau. Barbara Bonney, soprano. Malcolm Martineau, piano. Schumann, Wolf, Grieg, Barber. Palau de la Música Catalana. 19 d'abril de 1998.

per M.P.

La soprano Barbara Bonney, acompanyada pel pianista escocès Malcolm Martineau, ens ha deixat un record indeleble en el darrer recital de Lied al Palau. Insuperable, la seva interpretació del cicle *Frauenliebe und Leben* (L'amor i la vida d'una dona), op. 42 de Robert Schumann, fent gala d'una serenitat que podríem qualificar d'excel·lenta. La veu de la Bonney és amable en la *mezza voce*, amb una dicció clara que juntament amb el gran control de la dinàmica aconseguix la més absoluta intel·ligibilitat del text en els *pianissimi*.

En les complexes *Cançons de Mignon* d'Hugo Wolf, la soprano ens donà una bella mostra dels seus dots teatrals i una remarcable versatilitat en els canvis de caràcter, fruit d'una llarga experiència sobre els escenaris dels teatres d'òpera.

Ja en la segona part, ambdós artistes van assolir un elevat lirisme tot mantenint el fil narratiu

de les quatre cançons d'Edvard Grieg, *Fra Monte Pincio*, *Med en vandlige*, *En svane* i *Varen*. Són cançons en què es posa en relleu un marcat contrast entre l'apassionament del desenvolupament de la melodia i una harmonia de regust "nòrdic".

Les *Hermit Songs*, op. 29 de Samuel Barber figuren en la cloenda del concert per aportar-hi una representació de la música del segle XX en un programa centrat en el segle anterior. Aquesta és una obra misteriosa i polimòrfica, on trobem des de la senzillesa d'una barcarola fins a agosarades amalgames mètriques, i predominant-hi sempre el sentiment harmònic. Destaquem la interpretació de la darrera de les deu cançons que formen l'obra, *The desire for Hermitage* (El desig de viure en una ermita), plena d'intensa expressió de "soledat" espiritual i apartament del món.

En resum, és tot un privilegi escoltar una liederista de pura raça de la mà d'un sensible i intel·ligent pianista acompanyant.

Kocsis brillà amb Schubert

Ibercamera. Zoltan Kocsis, piano. Mozart, Beethoven i Schubert. Palau de la Música Catalana. 21 d'abril de 1998.

per F.T.-B.

Ignorem per quina causa en els currículums de la majoria dels intèrprets que passen per Barcelona, s'hi posa de manifest la seva dedicació constant a la música contemporània, perquè a l'hora d'oferir el seu recital barceloní insisteixen en un repertori marcadament clàssic... Quina és la causa d'aquesta actitud? Per què ens neguen la possibilitat d'escoltar-los en aquelles obres que avui marquen l'evolució de la música? ¿Podem demanar als promotors concertístics que alguna vegada permetin que el pianista o el violinista de torn pugui interpretar un repertori menys conservador?

Ben cert és que el programa ofert per Kocsis tenia un alt interès, ja que a més de la *Sonata en Si bemoll major* de Schubert, hi figuraven les poc prodigades *Fantasia en Do menor* de Mozart i la *Sonata núm. 32* de Beethoven. Tanmateix potser per una vegada hauríem preferit

escoltar i conèixer alguna obra de Kúrtág, compositor important de la nova música hongaresa i del qual Kocsis és un reconegut intèrpret. Almenys la nostra cultura musical s'hauria enriquit amb el coneixement d'un dels principals protagonistes de la nova creació musical europea...

Centrant-nos ja en el desenvolupament del concert d'aquest pianista, ja ben conegut pel nostre públic, pot dir-se que la versió de l'obra de Mozart va sobtar per la seva preferència a acusar amb certa violència contrastos de matís; que la *Sonata* de Beethoven va transcórrer pels camins d'una mediació nostàlgica i introvertida i potser va ésser en la música de Schubert on Kocsis va posar de manifest el seu cabal imaginatiu per revestir el discurs amb suggestives inflexions melòdiques amb un fraseig magníficament puntuat i accentuat per una tensió expressiva que mantenia constant l'atenció de l'oient.

Bravo, Radu Lupu!

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Radu Lupu, piano. Dir.: Lawrence Foster. Soler, Beethoven, Stravinsky. Palau de la Música Catalana. 19 d'abril de 1998.

per M.P.

Preguntar-nos sobre allò que un autor ha pretès dir amb la seva obra gairebé ens pot dur a conclusions absurdes. La música vol dir solament allò que diu, llevat que alguna directriu extramusical o literària marqui la pauta. Això, però, no exclou que tota obra artística hagi de tenir un sentit per si mateixa que manifesti la presència de la ment que l'ha pensada i el cor que l'ha pressentida.

En l'obra *Preludi i danses del Penedès*, Josep Soler ens mostra un exemple magistral de l'art de l'ocultació. Com si d'entre les mans d'un destre prestidigitador es tractés, el plasma musical es transforma presentant les seves mil cares. No. No és pas el resultat d'una personalitat creativa polifacètica que necessita de la varietat de llenguatges per expressar la seva complexitat interior, sinó que som davant d'un mecanisme d'autodefensa, camaleònic. És un pur mimetisme animal que oculta la veritable identitat del subjecte creador. No hi falten, entre altres coses, influències d'autors americans, francesos i russos, ni "llaminadures" en la instrumentació no aptes per a diabètics: tot

un impagable compendi d'il·lusionisme musical.

Com de la nit al dia va ser el contrast entre aquesta obra i el *Concert per a piano i orquestra núm. 4, op. 58* de Beethoven que seguia en el programa. Radu Lupu va ser una figura omnipresent no solament en el piano sinó en l'orquestra, gràcies a la fantàstica coordinació amb el director. Una forma de tocar simple, relaxada, "fàcil", amb un control total de la dinàmica eren algunes de les manifestacions d'una intel·ligència musical pregonada. Memorable, la interpretació del segon moviment "Andante con moto", dins d'una atmosfera de subtil meditació que fluïa lliurement.

L'OBC amb Lawrence Foster al capdavant ens sorprengué gratament amb una versió molt ben conduïda de *La consagració de la Primavera* d'Igor Stravinsky. En anglès, la paraula per expressar el nom de director és "conductor" i aquest és el mot que s'adiu perfectament amb el treball eficaç, sòlid i disciplinat de guia que aquest director està demostrant al llarg de la temporada. Remarquem un excel·lent treball de la secció de metall, sense desmerèixer la resta de l'orquestra.

L'elixir reinventat amb bona nota

Gran Teatre del Liceu. *L'elisir d'amore*, de Donizetti. Llibret de Felice Romani. Josep Bros. Leontina Vaduva. Àngel Òdena. Rolando Panerai. Rosa Maria Conesa. Dir.: Paolo Carignani. Direcció d'escena: Mario Gas. Teatre Victòria. Abril de 1998.

per J.C.C.

Una enèsima producció d'una òpera tan coneguda com *L'elisir d'amore* està condemnada a oferir molt poques sorpreses des del punt de vista de la recreació musical. Un director hi té poc a fer i els cantants resten molt encaixats en una vocalitat específica que a la fi imposa uns motlles irrenunciabils. Dificilment podrà sorgir una proposta agosarada, uns criteris interpretatius trencadors, ja que la matèria sobre la qual hom treballa és la que és i prou.

És en la dimensió dramàtica on hi ha més camp d'actuació. I aquí, de la mateixa manera que es parla de la vocalitat donizettiana específica, també podríem fer-ho de la teatralitat donizettiana, que en aquesta obra es manifesta amb una consistència molt més perceptible que en altres títols. Mario Gas, que se serví d'una escenografia aparatosa —com no podia ser altrament tractant-se del seu habitual col·laborador Marcelo Grande—, va saber potenciar aquest aspecte, sense forçar res ni inventar gran cosa però escampant dosis d'intel·ligència i ofici d'home d'escena. I això va afavorir una versió des d'aquest punt de vista rodona, ajudada, a més, pel bon fer actoral dels quatre intèrprets.

L'equip posat a disposició per la direcció artística del Gran Teatre del Liceu va resultar d'una considerable dignitat i nivell. Josep Bros va estar molt bé vocalment i també com a actor. És un cantant que pràcticament ho fa tot bé, que aquí va as-

sumir amb autoritat el seu paper cabdal, però a qui sempre li falta una mica del que els americans en diuen *punch*; o sigui capacitat de traspasar les fronteres de la cosa ben feta camí de l'autèntica transcendència. En bona mesura podríem parlar igualment de la soprano romanesa Leontina Vaduva, a qui en tot cas un ofici més dilatat la fa sentir-se més còmoda damunt l'escenari.

Àngel Òdena va fer front al seu primer compromís professional autènticament gran a Barcelona i el va resoldre bé. Té un notable instint musical i la seva veu és bella, però tanmateix una mica escassa de rotunditat, fet que condiciona uns resultats més brillants. Rolando Panerai va ser, finalment, l'artista atapeït d'ofici capaç d'oferir, al seus 76 anys!, una lliçó de classe, de domini absolut de tots els recursos interpretatius, fins i tot quan en alguns casos anava per lliure, atorgant un gran relleu al seu agraït personatge Dulcamara.

En definitiva, una bona versió, però amb tot, ni molt menys històrica.

FOTO: G. POCH

Vitalitat mozartiana amb l'Orquestra Franz Liszt de Budapest

Palau 100. Orquestra Franz Liszt de Budapest. Janos Rolla, concertino director. Dezső Ranki, piano. Mozart. *Petita Serenata Nocturna*, *Concert per a piano núm. 14* i *Divertimento en Fa major K. 247*. Palau de la Música Catalana, 28 de maig de 1998.

per F.T.-B.

Ja fa molts anys que l'Orquestra Franz Liszt actua en les temporades de concerts barcelonines i és també en els festivals estiuencs de Catalunya. Per això i pel seu bon fer i la seva capacitat per contactar amb els nostres aficionats, la seva nova presència va suscitar que el Palau s'omplís de gom a gom.

En aquesta ocasió van dedicar íntegrament el seu concert a Mozart. I, certament, no ens van decebre amb unes versions plenes de vida i d'aquell entusiasme juvenil que Mozart va infondre a la seva música. Veritablement, la corda dels músics de Budapest té aquella densitat, volum i pastositat vital que posseeixen els músics

de l'Europa central. És una virtut o qualitat que no ens estranyaria que provingués de la tècnica violinística pròpia i tan especial dels virtuoses zín-gars. Qualitat que, d'altra banda, no ha d'estranyar que s'emmotlli a les característiques úniques i personals de les obres de Mozart.

En definitiva, el públic —ben nombrós— va disfrutar amb la música de Mozart i especialment en la interpretació del *Concert per a piano i orquestra núm. 14* del compositor austríac, que en la pulsació magníficament articulada de Dezső Ranki va sonar amb tota la seva càrrega emocional i amb aquella *joie de vivre* que solament són capaces de transmetre les bones interpretacions.

Allen o l'elegància del lied

Lied al Palau. Thomas Allen, baríton. Malcolm Martineau, piano. Schumann, Wolf, Strauss. Palau de la Música Catalana, 29 d'abril de 1998.

per J.C.C.

El cicle Lied al Palau segurament és el que està garantint uns resultats qualitius amb una mitjana més elevada de tots els que s'ofereixen actualment a Barcelona. El que, en definitiva, es produeix més exactament d'acord amb les expectatives prèvies. I tanmateix dista força de ser el que té més audiència.

El recital que va oferir el baríton britànic Thomas Allen resulta idealment paradigmàtic del que acaba d'exposar. En aquest cas, a més, i pel que fa al factor audiència, agreujat en coincidir, minut per minut, amb un important esdeveniment futbolístic.

Thomas Allen va confirmar tot el que podíem esperar. Que es tracta, sobretot, d'un gran artista. D'un cantant d'una exquisida elegància i d'una intel·ligència elevada, factors que atorguen a la seva forma de cantar un atractiu inefable. La seva no és una veu poderosa i el seu color es mou en l'àmbit del baríton líric; la seva proclivitat pel repertori mozartí en constitueix un

indici ben explícit. És un cantant, doncs, que basa els resultats de les seves interpretacions en factors allunyats dels que deriven de conceptes com rotunditat o poder. Posar com a referent Dietrich Fischer-Dieskau ajuda força a situar per on van els trets.

Parlar també d'una línia de cant més germànica que no pas llatina, i no cal dir-ho, eslava, també aporta referents útils per situar la personalitat d'aquest artista. I a la fi, tot ho arrodoneix el misteri d'una personalitat acusada, que individualitza en un tot únic i a part, un discurs líric d'una gran riquesa. Potser podríem retreure-li una certa fredor —aquest germanisme tan quadriculat i una mica enravenador tòpic— que fa que a vegades els matisos més apassionats d'alguns lieds restin una mica distants, poc convi-cents.

La seva interpretació del *Diechterliebe* de Robert Schumann va esdevenir una autèntica referència. I els *Italianisches Liederbuch* d'Hugo Wolf restaran com una fita inoblidable del cant liederístic més pur i exacte.

Un programa intel·ligent i exemplar

Concert de Tarda al Palau. Miguel Ituarte, piano. Beethoven, Liszt, Guinjoan, Ravel i Prokófiev. Palau de la Música Catalana. 27 d'abril de 1998.

per F.T.-B.

L'hàbit d'anar als concerts va creixent. És d'aquesta manera que s'ha de remarcar l'èxit de públic que està registrant el cicle Concert de Tarda al Palau. Ara el que cal és que aquesta audiència nombrosa es conscienciï com el silenci és una condició primordial per al bon desenvolupament del concert (desembolicar caramels, fer comentaris en veu baixa i tossir són molèsties i incidents que cal evitar de totes totes) i, per ara, és una assignatura que alguns dels nostres melòmans tenen encara pendent d'aprovar...

El rigor, l'interès musical i la recerca de l'autenticitat en l'exposició del text musical són les virtuts que el jove pianista base Miguel Ituarte va posar de manifest en la seva presentació al Palau.

Sense excessos en la gesticulació, ni aguditzar aquells trets amb els quals es pretén personalitzar la interpretació o bé magnificar-la amb l'impacte de la sonoritat, Miguel Ituarte va desenvolupar el seu joc pianístic amb el propòsit de seguir fidelment i amb rigor la idea dels compositors amb un estil que estava més a prop de l'expressió íntima

que no pas d'impressionar pel seu domini de la tècnica pianística. També li hem d'agrair que escollís per al seu concert obres no gaire prodigades en els repertoris dels concertistes, com són la *Sonata en La major, op. 101 núm. 28* de Beethoven, la sèrie de *Quatre peces del darrer temps* i dos *Estudis d'execució transcendental* de Liszt, en què el llenguatge harmònic i pianístic del compositor adquireix caràcters premonitoris de l'evolució posterior que seguirà la música. Aplaudim també que continués amb *Jondo*, una de les obres més personals i reeixides del nostre Guinjoan, i després amb els *Valsos nobles i sentimentals* de Ravel, música pianística modèlica que és difícil d'escollir en concert, per acabar amb la important *Sonata núm. 7* de Prokófiev. Programes com aquests són vitals per al creixement de la cultura musical dels nostres oients, per bé que, com es comprova, cada dia són més rars.

Saludem, doncs, amb optimisme la presentació de Miguel Ituarte, ja que malgrat la seva joventut no solament està desenvolupant una brillant trajectòria artística, sinó que també en el seu estil es revela una acusada personalitat artística.

Noves veus per al 2000

I Cicle de Recitals d'Òpera al Teatre Principal. Rosa Mateu, soprano. Helena Cortada, soprano. Lluís Ramon Sales, baríton. Josep Ferrer, baix. Ross Craigmile, piano. Mozart, Gounod, Puccini, Cimarosa. Teatre Principal (Barcelona). 5 d'abril de 1998.

Rosa Mateu

per M.P.

Com a encomiable es pot definir la tasca de divulgació de l'òpera que està portant a terme aquest erudit amant de l'òpera que és Roger Alier. Sota la seva direcció artística s'està realitzant la 248a temporada d'òpera al Teatre Principal, antic Teatre de la Santa Creu de Barcelona, amb joves veus autòctones com a protagonistes, que gràcies a iniciatives com aquesta tenen l'oportunitat de donar a conèixer el seu art i de treballar fermament en el difícil camí de la professionalització. La idea de traduir al català el llibret de les òperes ha estat molt ben rebuda pel públic, el qual té la possibilitat de seguir de més a prop l'argument, a més de gaudir de la qualitat musical de l'obra.

Completant la temporada s'ha iniciat el I Cicle de Recitals d'Òpera, la qual cosa ens ha permès gaudir d'aquestes joves veus dins d'un context concertístic, cantant àries d'òpera amb acompanyament de piano. El diumenge 5 d'abril i sota l'epígraf

de "Bel Canto" vam poder escoltar un mostrari força significatiu de tot això.

La soprano Rosa Mateu encantà el públic amb la interpretació de l'"Ària de les joies" de l'òpera *Faust* de Ch. Gounod. L'emissió tan acurada de la seva suggestiva veu esqueia perfectament al caràcter del personatge i a l'escritura vocal del compositor francès. Vam disfrutar d'una versió força interessant de les àries de Mozart "Dove sono" de *Le nozze di Figaro* i "Mi tradi" de *Don Giovanni*, més soferres que les de Gounod, però ben acoblades i amb el suport de l'acompanyament pianístic de Ross Craigmile.

La part més lúdica i divertida del recital va ser protagonitzada pel baríton Lluís Ramon Sales i el baix Josep Ferrer. La noble veu de Sales, amb un registre greu generós acompanyava en els duets (extrets del *Matrimoni secret*, obra mestra de Domenico Cimarosa, compositor clau de l'òpera bufa italiana) un Josep Ferrer amb una extraordinària capacitat comunicativa i dots còmics indiscutibles.

Desproporcions i exageracions dramàtiques

Guys & Dolls, de Joe Swerling i Abe Burrows. Música de Frank Loesser. Vicky Peña. Abel Folk. Mònica López. Pep Molina. Montserrat Carulla. Joan Borràs. Esteve Ferrer. Pep Sais. Teresa Vallicrosa. Dramatúrgia i direcció de Mario Gas. Direcció musical de Manuel Gas. Producció del TNC. Teatre Nacional de Catalunya. Abril de 1998.

per J.C.C.

S'ens diu al dossier de premsa que el gran actor anglès Laurence Olivier considerava *Guys & Dolls* la segona millor comèdia nord-americana. L'antecedent *Les bruixes de Salem* d'Arthur Miller. Després d'haver vist la versió que s'acaba d'oferir al Teatre Nacional, confesso que no em sento capaç de desmentir una lloança tan considerable o de coincidir-hi. Per la senzilla raó que no m'ha estat possible gaudir d'aquesta obra.

Sí d'una altra, a la qual s'ha mantingut el títol, i que de fet hi feia referència sovint, però que a la fi no és, això sí que queda clar, la comèdia nord-americana que des de l'estrena fa prop de mig segle ha esdevingut un gran èxit arreu de l'àmbit anglosaxó. I que, m'afanyo a dir-ho, és molt possible que també ho esdevingui ara aquí.

El treball de dramatúrgia de Mario Gas crec que planteja, una vegada més, però aquí de manera especialment aguda, el tema dels límits en què es pot moure i és just que es mogui el dramaturg, el transformador del material literari, i en aquest cas, a més, musical, en producte escènic. Límits que és evident que s'han portat molt enllà. Gas ha ofert una altra cosa que l'obra de Burrows i Loesser. No ha dubtat a afegir-hi personatges i text, a traslladar el marc de l'acció suggerint l'assaig de la representació de l'obra original a càrrec d'un possible grup de presidiaris i presidiàries, i sobre aquest embolcall s'ha endinsat per camins

FOTO: ROS RILAS

de pretesa transcendència —no hi manca una hiperbòlica execució d'un presoner—, que es perden en la seva pretensiositat i excés fins a acabar en la pura inoperància reflexiva i en la banalitat més exacta.

Molt aparell escenogràfic, molta giragonsa argumental rebuscada, molt crit gratuït, molta dispersió i molt excés injustificat esdevenen elements definidors d'una proposta de la qual —disculpeu si no ho sé veure de cap altra manera— no vaig saber gaudir. I dic això perquè els aplaudiments finals —atiats per un *crescendo* de pirotècnia escenogràfica propi d'espectacles fallers—, em desmenteixen prou. Però, honestament, no puc desmentir que l'espectacle em va avorrir i, per descomptat, no em va engrescar cap mena de reflexió en la línia brechtiana, també propagada pel responsable principal de la proposta. Només vaig poder aplaudir satisfetament la que haurà estat la darrera sortida a saludar de Josep Maria Flotats al TNC. Compte, el treball actoral, esplèndid, d'un altíssim nivell.

Una reposició interessant

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Pablo Loerkens, violoncel. Franz-Paul Decker, director. Schubert, Cassadó, Bruckner. Palau de la Música Catalana. 24 d'abril de 1998.

per F.T.-B.

Tornà a reaparèixer Franz-Paul Decker per dirigir l'OBC i, com ja és costum, els nostres músics van manifestar l'alegria de retrobar-se amb el seu antic i estimat titular. D'alguna manera s'ha de reconèixer que l'orquestra barcelonina semblava una altra vegada un conjunt amb ganes de donar el millor de si mateix i això es va posar en relleu en la versió de fastuosa i noble sonoritat que s'oferí de la *Novena* d'Anton Bruckner. Partitura en la qual la categoria d'artista profund de Decker va brillar amb una versió que, dirigida de memòria, atorgava veritable relleu i significació a tots els elements que estructuraven la música bruckneriana.

na. Grandios edifici sonor que sota el gest i l'atenció de Decker es va erigir com una imensa catedral per emocionar i entusiasmar músics i públic amb aquell toc màgic que pot produir el so quan ens arriba dotat d'autenticitat vivent i exempt d'artificis purament efectistes.

Abans, però, Decker —ben emparat pels professors de l'OBC— havia donat una àgil i lírica lectura de l'*Obertura en estil italià*, op. 170 de Schubert i va dirigir la interessant reposició del *Concert per a violoncel i orquestra* de Gaspar Cassadó, del qual el solista Pablo Loerkens oferí una estimable traducció malgrat certs desajusts inicials que van superar-se sense que afectessin el desenvolupament rapsòdic de l'obra.

CATALUNYA MÚSICA **Programació mes de juny**

DILLUNS, 1 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

VIVALDI: Les quatre estacions, op. 8. L'Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. (41m). GADE: Simfonia n. 6, op. 32. Sinfonietta d'Estocolm. Dir.: N. Järvi. (24m). XOSTAKOVITX: Poesies populars jueves op. 79. Solistes vocals. Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Bernard Haitink. (27m.). FRANCHOMME: Fantasia sobre una melodia de Schubert, per a violoncel i quintet de corda, op. 39. Ensemble Explorations. Dir.: Roel Dieltiens. (6m). MOZART: Te Deum laudamus, KV 141. Cor Arnold Schönberg. Concentus musicus Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (7m). R. STRAUSS: Romança per a violoncel i orquestra. Raphael Wallfisch. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (10m). KUHLAU: Gran quartet per a flautes, op. 71. Toke Lund Christiansen. Henrik Svitzer. Ole Birger Pedersen. Bent Larsen. (22m). WEBER: Obertures d'«Oberon» i «Der Freischütz». Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Rafael Kubelik. (19m). HAYDN: Minuet per a Madame Bigot. Walid Akl. piano. (3m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ODES I CANÇONS DE BENVINGUDA DE PURCELL Welcome, vicerent of the mighty king, cançó de benvinguda per a Charles II, Z 340. Gillian Fisher. James Bowman. Michael Chance. Michael George. Cor del New College, Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (14m). Swifter, swifter, Isis, flow (Corre més depressa, corre, Isis), cançó de benvinguda per a Charles II. Solistes vocals. The King's Consort. Dir.: Robert King. (15m). What, what shall be done in behalf of the man?, cançó de benvinguda per al Duc de York. Solistes vocals. The King's Consort. Dir.: Robert King. (15m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

IGES/JEREZ: El diario de Jonás. (Introducción, Java y conclusión). Belma Martín, veu. Pilar Subirá, percussió. Pedro López, electrònica. (53m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
 SPOHR: Simfonia n. 6, op. 116, «Històrica». Orquestra Simfò-

nica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Karl Anton Rickenbacher. (26m). BACH: Fantasia cromàtica, BWV 903. Glenn Gould, piano. (6m). VERDI: Quartet de corda en mi m (versió per a orquestra de corda de J.J. Kantorow). Orquestra d'Alvèrnia. Dir.: Jean-Jacques Kantorow. (22m). MARTINU: Cinc madrigals txecs. Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. (5m). DANZI: Concert per a flauta i orquestra n. 1, op. 30. András Adorján. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (16m). BALAKIREV: Balakirev a Bohèmia. Orquestra Simfònica de l'Acadèmia de l'URSS. Dir.: Yevgeny Svetlanov. (12m). FALLA: Concert per a clavicèmbal, flauta, oboè, clarinet, violí i violoncel. Lluís Vidal. Orquestra de Cambra Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (14m). BOCCHERINI: Quintet amb piano n. 3, Op. 57. G. 415. Patrick Cohen, pianoforte. Quartet Mosaïques. (15m). SATIE: Relâche, ballet. Nova Orquestra de Londres. Dir.: Ronald Corp. (22m). GIULIANI: Gran sonata per a flauta i guitarra, op. 25. Peter-Lukas Graf, flauta. Konrad Ragossnig, guitarra. (21m).

18.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i revivir els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Alex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

PROKOFIEV: Romeo i Julieta, Suite n. 2, op. 64. 3. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (32m). BRAHMS: Sonata per a violoncel i piano n. 1, op. 38. Ofra Harnoy, violoncel. William Aide, piano. (23m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 8 de gener de 1998 al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. CICLE SOLISTES DE L'OCB. TEIXIDOR: Quartet de corda en Mi b M. TOLDRA: Quartet «Vistes al mar». MONTSALVATGE: Quarteto Indiano. Quartet de Corda Gaudí. (64m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 L'AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 2 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

GLAZUNOV: Concert per a piano i orquestra, op. 92. Maneli Pirzadeh. I Musici de Montréal. Dir.: Yuli Turovsky. (28m). BUXTEHUDE: «Befehl dem Engel», cantata. Collegium musicum Plagensen. Orquestra Barroca Heiligenberg. Dir.: Rupert Gottfried Frieberger. (6m). FUCHS: Sereñata per a corda, op. 21. Camerata Berna. Dir.: Thomas Furi. (18m). GOUNOD: Petita simfonia per a 9 instruments de vent. Acadèmia de Vent de Munic. Dir.: A. Brezina. (22m). CHERUBINI: Faniska. (Obertura de l'òpera). Orquestra Simfònica de la Filharmonica de Bacau. Dir.: Silvano Frontalini. (9m). WEBACH: 5 Poloneses. Helene Salome, piano. (20m). DVORAK: Danses esclaves op. 46. Emanuela Bellio i Massimo Somenzi, duet de piano. (34m). BEETHOVEN: Octet per a dos oboès, dos clarinets, dos fagots i dues trompes, op. 103. Mozzafiato. Dir.: Charles Neidich. (22m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ODES I CANÇONS DE BENVINGUDA DE PURCELL The summer's absence unconcerned we bear, cançó de benvinguda per a Charles II. Solistes vocals. The King's Consort. Dir.: Robert King. (18m). From hardy climes and dangerous toils of war, oda per el casament del Príncep George de Dinamarca i la Princesa Anna, Z 325. Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Jonathan Kenny. Rogers Covey-Crump. Charles Daniels. Michael George. Charles Pott. The King's Consort. Dir.: Robert King. (17m). Fly, bold rebellion, cançó de benvinguda per a Charles II, Z 324. Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Jonathan Kenny. Rogers Covey-Crump. Rufus Müller. Michael George. Charles Pott. The King's Consort. Dir.: Robert King. (19m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

SERRANO: La canción del olvido, sarsuela. Isabel Castelo. Renato Cesari. Jose Maria Higuero. Coro Cantores de Madrid. Orquestra de Concerts de Madrid. Dir.: Pablo Sorozábal. (45m). VERDI: Dues àries de «I due foscari». Luciano Pavarotti, tenor. Orquestra del Teatro alla

Scala. Dir.: Claudio Abbado. (10m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

CLEMENTI: Simfonia n. 2. Philharmonia Orchestra. Dir.: Claudio Scimone. (24m). VAUGHAN WILLIAMS: The Lark Ascending (L'ascensió de l'Àlora). Michael Davis, violí. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (16m). MACHAUT: C'est force faire le veuil. Ensemble Tre Fontane. (5m). RAKHMANINOV: Romança en Sol, per a piano a quatre mans, op. 11. Brigitte Engerer. Oleg Maisenberg. (2m). FRESCOBALDI: Tres «Canzoni» instrumentals. Il Teatro alla Moda. (9m). FRANCK: Pique, poema simfònic per a cor i orquestra. Cors de la Ràdio TV Belga. Orquestra de Lieja. Dir.: Paul Strauss. (47m). DITTERSDORF: Simfonia en Do M. «Les quatre edats de l'home». (Simfonies a partir de les Metamorfosis d'Ovidi). Wiener Sinfonietta. Dir.: Kurt Rapf. (15m). MILHAUD: Suite sobre Corrette per a trio de canyes, op. 161 b. Zdenek Hedba, oboè. Adolf Nechvátal, clarinet. Pavel Zedník, fagot. (9m). DIVERSOS AUTORS: «Charleston Alley» (tema de jazz). Lambert, Hendricks & Ross. (3m). BDJ00210 REVUELTA: La noche de los Mayas. Orquestra Filharmonica de la Ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (27m).

18.00 GRANS INTERPRETS

PAUL O'DETTE. MARCO DA L'AQUILA: Música per a laüt. Paul O'Dette. (11m). MORLEY: Pavana. Gallarda. A Painted Tale, Faire in a morn. Paul O'Dette, laüt. Emily van Evera, soprano. David Douglass, violí. (13m). BORRONE: Fantasia. Pavana la Gombertina. Saltarello. Saltarello chiamato el Mazolo. Paul O'Dette. (8m). VIVALDI: Concert per a laüt i orquestra de corda en Re M, RV 93. Paul O'Dette, laüt. The Parley of Instruments. Dir.: Roy Godman. (10m). DOWLAND: Semper Dowland semper dolens. Paul O'Dette, laüt. (7m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT

MOZART: Simfonia n. 36, KV 425 «Linz». The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (32m). MAHLER: Sis Lieder de joventut (orquestració de Berio). Thomas Hampson, baríton. Orquestra Philharmonia. Dir.: Luciano Berio. (16m). ELLINGTON: The feeling of Jazz. John Coltrane, saxofon. Jimmy Garrison: baix. Aaron Bell: baix. Elvin Jones: bateria. Sam Woodyard: bateria. (6m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 2 de gener de 1998 al Teatre Fortuny de Reus. L'ORQUESTRA AL'OPERA. Obres de WEBER, WAGNER, GLINKA, VERDI I BERG. Enriqueta Tarrés, soprano. Jove Orquestra Simfònica de Catalunya. Dir.: Josep Pons. (58m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 3 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BIZET: Roma, simfonia. Orquestra Nacional de Lille. Dir.: Jean-Claude Casadesus. (30m). CARULLI: Fantasia per a flauta i guitarra sobre temes de «Il Pirata» de Bellini, Op. 337. Jean-Pierre Rampal, Alexandre Lagoya. (11m). POULENC: Lletanies a la Verge Negra. Michèle Lagrange, soprano. Cors i Orquestra Nacional de Ljó. Dir.: Serge Baudo. (7m). HÁNDEL: Concert per a orgue i orquestra, HWV 295 «El cucut i el russin-yol». Simon Preston. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (13m). DONIZETTI: Música de ballet de L'assedio di Calais. Philharmonia Orchestra. Dir.: Antonio de Almeida. (9m). VILLA-LOBOS: Rudopoema. Volker Banfield, piano. (17m). GRIEG: Danses simfoniques op. 64. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (30m). BOYCE: Obertura n. 11 en re m. Cantilena. Dir.: Adrian Shepherd. (7m). ALIABIEV: Trio per a fortepiano, violí i violoncel en la m. M. Voskresensky. L. Ambarpumyan. A. Knyasev. (21m). STRAVÍNSKI: Scherzo fantàstic. Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (14m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ODES I CANÇONS DE BENVINGUDA DE PURCELL Why, why are all the Muses mute?, cançó de benvinguda per al Rei James, Z 343. Gillian Fisher, James Bowman. Michael Chance. Michael George. Cor del New College, Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (28m). Raise, raise the voice, oda per el dia de Santa Cecília, Z 334. Gillian Fisher. Mary Seers, James Bowman, Nigel Short, Mark Padmore, Andrew Tusa, Michael George, Robert Evans, The King's Consort. Dir.: Robert King. (12m).

Z 329. Gillian Fisher. Mary Seers, James Bowman, Nigel Short, Mark Padmore, Andrew Tusa, Michael George, Robert Evans, The King's Consort. Dir.: Robert King. (10m). From those serene and rapturous joys, cançó de benvinguda per a Charles II, Z 326. Gillian Fisher, Mary Seers, James Bowman, Nigel Short, Mark Padmore, Andrew Tusa, Michael George, Robert Evans, The King's Consort. Dir.: Robert King. (23m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA GADE: Simfonia n. 5, op. 25. Roland Pöntinen, piano. Sinfonietta d'Estocolm. Dir.: N. Järvi. (26m). VIVALDI: «Amor hai vinto», cantata RV 683. Gérard Lesne, contratenor. Il Seminario Musicale. Dir.: Fabio Biondi. (14m). HINDEMITH: Kammermusik n. 1, op. 24 n. 1. Orquestra Royal Concertgebouw. Dir.: Ricardo Chailly. (15m). BEETHOVEN: Dotze variacions sobre un Minuet del ballet «Le nozze disturbate» de Jakob Haibel, WoO 68. Rudolf Buchbinder, piano. (15m). CAMBINI: Quartet de corda n. 2. Quartet Le Ricordanze. (26m). GLINKA: Simfonia sobre temes russos. Orquestra Simfònica de l'URSS. (15m). DA SILVA CALLADO: Flor amorosa. Luiz de Moura Castro, piano. (3m). PIERNE: Peça de concert per a arpa i orquestra, op. 39. Catherine Michel. Orquestra de Ràdio Luxemburg. Dir.: Louis de Froment. (13m). STENHAMMAR: Unpöble, cantata. Karl-Magnus Fredriksson, baríton. Cor de la Ràdio Sueca. Cor Storkyrkan. Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca. Dir.: Gustaf Sjökvist. (32m).

18.00 NOUS INTÈRPRETS

Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

HINDEMITH: Rag time. Orquestra Simfònica Queensland Brisbane. Dir.: Werner Andreas Albert. (4m). MENDELSSOHN: El somni d'una nit d'estiu, música d'escena, op. 61. Orlanda Velez, Monica Moniz. Cor Gulbenkian. Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (46m). ROSSINI: Duetto buffo di due gatti. Membres de «Le Lieder Quartet». Christian Ivaldi, piano. (3m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 TEMPS D'HOMENAT-GE

MAX REGER: 125 ANYS. Serenata op. 95. Orquestra Filharmònica del Nordoest d'Alemanya. Dir.: Hermann Scherchen. (35m). Variacions i fugas sobre un tema de Bach, op. 81. Andrés Schiff, piano. (35m). Quartet de corda en re m. Quartet de corda de Berna. (25m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 28 d'abril de 1997 al Palau de la Música Catalana, de Barcelona. XXè FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DE BARCELONA. SCHUBERT: Simfonia n. 8, D 759 «Inacabada». BEETHOVEN: Concert per a violí i orquestra, op. 61. Thomas Zehetmair, violí. Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (67m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'OPERA

03.30 GRANS INTEGRALS

Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 4 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BERNSTEIN: Simfonia n. 1, «Jeremies». Christa Ludwig, mezzo-soprano. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Leonard Bernstein. (25m). VIVALDI: Concert en Do M «dedicat a sua maestra cesarea e cattolica», RV 171. Fabio Biondi. L'Europa Galante. (9m). ALBENIZ: Rumbos de la caleta. Narciso Yepes, guitarra. (4m). D'INDY: Wallenstein, trilogia op. 12. Orquestra Filharmònica del País de Loire. Dir. Pierre Dervaux. (33m). LUIGINI: Ballet egipci, op. 12 (Suite). Orquestra Royal Philharmonie. Dir.: Anatole Fistoulari. (14m). HUMMEL: Tantum Ergo (ar. de l'òpera Alceste, de Gluck). The Westminster Oratorio Choir. The New Brunswick Chamber Orchestra. Dir.: John Eric Floreen. (4m). GINASTRA: Sonata op. 47. Ignacio Rodas, guitarra. (14m). SARASATE: Fantasia de concert sobre motius de «Carmen», op. 25. Anne-Sophie Mutter, violí. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (13m). BLAVET: Concert per a flauta travessera, corda i continu, en la m. Akademie für alte Musik. (14m). DEILIUS: En escoltar el primer cucut de la primavera. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Vernon Handley. (6m). KIEL:

Trio amb piano n. 5, op. 34. Trio Abegg. (24m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ODES I CANÇONS DE BENVINGUDA DE PURCELL Why, why are all the Muses mute?, cançó de benvinguda per al Rei James, Z 343. Gillian Fisher, James Bowman, Michael Chance, Michael George, Cor del New College, Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (28m). Raise, raise the voice, oda per el dia de Santa Cecília, Z 334. Gillian Fisher. Mary Seers, James Bowman, Nigel Short, Mark Padmore, Andrew Tusa, Michael George, Robert Evans, The King's Consort. Dir.: Robert King. (12m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

DELALANDE: Concert de Trompetes per a les festes sobre el canal de Versailles (Simfonies pel sopars del Rei). Orquestra de Cambra Jean-François Paillard. Dir.: J-F. Paillard. (9m). LITERS: Azis y Galatea, sarsuela barroca. Marta Almajano, soprano. Al Ayre Español. Dir.: Eduardo López Banzo. (14m). HUMME: Capitaine Humes Pauin (Musical Humors, 1605). Jordi Savall, baix de viola. (9m). ASOLLER: Sonata per a clavicèmbal n. 85. Maggie Cole. (6m). PRÆTORIUS: Vom Himmel hoch. Cor del Trinity College, Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (16m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

OSTRIL: Simfonia en la M, op. 7. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Jiri Belohlavek. (40m). FASCH: Concert per a trompeta, dos oboès i corda, en re m. Wynton Marsalis, trompeta. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Raymond Leppard. (6m). ARENSKI: «La dansa», de la Suite n. 2, op. 23. Orquestra Simfònica de l'Acadèmia de l'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (3m). MOUQUET: Pan et les oiseaux, op. 15. Marc Grauwells, flauta. Orquestra Simfònica de la Ràdio TV Belga. Dir.: André Vandernoot. (7m). DVORAK: Cançons zíngares, op. 55. Gabriela Benacková, Rudolf Firkušny. (15m). BELLINI: Concert per a oboè i corda. Alf. G. Nilsson. Reial Orquestra de Cambra Sueca. Dir.: Mats R. Liljefors. (8m). SWEELINCK: Fantasia en re. Glenn Gould, piano. (9m). 2 temes: Stormy Weather. Georgia on my Mind. Itzhak Perlman. Oscar Peterson. Herb Ellis. Ray Brown. Grady Tate. (10m). SATIE: Parade, ballet. Nova Orquestra de Londres. Dir.: Ronald Corp. (15m). L. MOZART: Simfonia de les joguines. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (18m). COUPERIN: Suite per a clavecí en fa m. Noëlle Spith. (22m).

18.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

MILHAUD: Scaramouche, per a saxo i piano. Pekka Savijoki. Margit Rahkonen. (9m). BEETHOVEN: Quartet de corda op. 131. Quartet Talich. (40m). J. STRAUSS: Veus de primavera, vals op. 410. Orquestra Johann Strauss de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (6m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 «A LA MANERA DE...»

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Curió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 10 de març de 1997 a l'Auditori de la Caixa de Sabadell. XARXA DE MÚSICA CLÀSSICA DE CATALUNYA. FALLA: El amor brujo. E. ASTWOOD: Uirapurú. PIAZZOLA: Historia del Tango. Albert Julià, saxo soprano. Santiago Figueres, guitarra. (65m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 5 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

CU: Suite concertant per a violí i orquestra, op. 25. Takako Nishizaki. Orquestra Filharmònica de Hong Kong. Dir.: Kenneth Scharmerhorn. (20m). CROFT: Suite en La. Bradford Tracey, clavicèmbal. (9m). NAVAS: La rosa que reina, cantata. Elvira Padín, soprano. Conjunt instrumental. Dir.: Miguel Angel Tallante. (3m). BUSONI: Rondo Arlecchinesco, op. 46. Orquestra Simfònica NDR. Dir.: Werner Andreas Albert. (12m). MAHLER: Das klagende Lied (Cançó del la-

ment). Mirna Shaguch, soprano. Michelle DeYoung, mezzo soprano. Thomas Moser, tenor. Sergei Leiferkus, baríton. Cor i Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Michael Tilson Thomas. (67m). SAINT-SAËNS: Parysatis, aires de ballet. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Geoffrey Simon. (8m). SCHUBERT: Impromptus, D 935. Alfred Brendel, piano. (34m). JOMMELLI: Simfonia per a saltiri, corda i clavecí, en Sol M. Karl-Heinz Schickhaus. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (8m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ODES I CANÇONS DE BENVINGUDA DE PURCELL. Yetu-neful Muses, cançó de benvinguda per a James II. Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Jonathan Kenny. Rogers Covey-Crump. Charles Daniels. Michael George. Charles Pott. The King's Consort. Dir.: Robert King. (24m). Sound the trumpet, beat the drum, cançó de benvinguda per a James II, Z 335. Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Jonathan Kenny. Rogers Covey-Crump. Rufus Müller. Michael George. Charles Pott. The King's Consort. Dir.: Robert King. (24m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

MONTSALVATGE: Simfonia de Requiem. Catalina Moncloa, soprano. Orquestra Simfònica de Madrid. Dir.: Antoni Ros Marbà. (27m). MOMPOU: Charnes. Antoni Besses, piano. (10m). BLANCAFORT: Lírica Catalana (1982). Aida Vera, soprano. Efrén García, piano. (18m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT

Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.00 ESPECIAL GARCIA LORCA: 1898-1998

Selecció, guió i presentació: Dolors Martínez i Victòria Palma.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 6 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

CRISTAU: Galop de Carnestoltes (pas-doble, galop). Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (4m). BERNAT: «Bressolant», «Quasi un àngel», «Dedicatòria», «Juvenil», sardanes. Cobla Juvenil de Bellpuig. Dir.: Jesús Ventura. (21m). HAVART: Colors, per a tenora i orgue. Josep Gispert. Lydie Rifa. (12m). DANSES CATALANES: Ball pla de cavallets, de St. Feliu de Pallarols, La morisca, de Gerri de la Sal. Cobla La Principal de la Bisbal. Dir.: Pere Burés. (8m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA

Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT

Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES

ANÒNIM: Carmina Burana, cants medievals. Cor de la Universitat de Harvard. The Boston Camerata. Dir.: Joel Cohen. (73m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dijous.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 7 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA

COURCELLE: Misa «Exurgat Deus». Angeles Tey, soprano. Kym Amps, soprano. Scott Cameron. Miguel Bernal, tenor. Gregorio Poblador, baix. Cor i Orquestra Simfònica de la RTVE. Dir.: Grover Wilkins. (31m). BRITTEN:

Rejoice in the Lamb, op. 30. Andrew Lumsden, orgue. The Finzi Singers. Dir.: Paul Spicer. (17m). LE JEUNE: Tristitia obsedit me. Ensemble Clément Janequin. Dir.: Dominique Visse. (6m). PERGOLESI: Agnus Dei. Valentina di Cola, soprano. Conjunt Coral Palestrina. Conjunt de Cambra Cavalieri. Dir.: Federico Bonetti Amendola. (4m). LLIBRE VERMELL DE MONTSERRAT: Inperayritz de la ciutat joyosa. Mariam matrem virginem. Theatrum Instrumentorum. (15m). HOFFMANN: Miserere per a solistes, cor i orquestra. Krisztina Laki. Hildegard Laurich. Gwendolyn Killebrew. Aldo Baldin. Nikolaus Hillebrand. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Colònia. Dir.: Roland Bader. (39m). MOZART: Graduale ad festum B.M.V. «Sancta Maria, mater Dei», KV 273. Kölner Kammerchor. Collegium Cartusianum. Dir.: Peter Neumann. (4m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 «A LA MANERA DE...»

Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA

MEYERBEER: Les Huguenots, òpera en cinc actes. Ghylaine Raphanel. Françoise Pollet. Danielle Borst. Richard Leech. Gilles Cachemaille. Cors de l'Òpera de Montpel·ler. Orquestra Filharmònica de Montpel·ler. Dir.: Cyril Diederich. (233m).

21.10 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Àlex Robles.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 8 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
MENDELSSOHN: Simfonia n. 3, op. 56 «Escocesa». Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bernard Haitink. (37m). **MONTEVERDI:** Tres madrigals eròtics. Solistes vocals. The Consort of Musicke. Dir.: Anthony Rooley. (14m). **POULENC:** Concert per a dos pianos. Sylviane Deferne. Pascal Rogé. Philharmonia Orchestra. Dir.: Charles Dutoit. (19m). **DVORAK:** Quartet op. 61. Quartet Talich. (32m). **TELEMANN:** Obertura - Suite en mi m. Música de taula, primera part. Música Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (30m). **HOLST:** Two Eastern Pictures, per a veus femenines i arpa. O. Ellis, arpa. Royal College of Music. Chamber Choir. Dir.: D. Willcocks. (5m). **BRAHMS:** Sonata per a viola i piano, op. 120 n. 2. Peter Hatch. Michel Wagemans. (23m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ODES I CANÇONS DE BENVINGUDA DE PURCELL Now does the glorious day appear, oda per l'aniversari de la Reina Mary, Z 332. Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Michael Chance. Charles Daniels. John Mark Ainsley. Michael George. Charles Pott. The King's Consort. Dir.: Robert King. (24m). Celestial music did the gods inspire, oda per a Mr Maidwell's School, Z 322. Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Jonathan Kenny. Rogers Covey-Crump. Charles Daniels. Michael George. Charles Pott. The King's Consort. Dir.: Robert King. (18m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
STRAVINSKI: Edip Rei, Òpera-Oratori en dos actes. Solistes vocals. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio Bavaresa. Dir.: Colin Davis. (50m). **CORIGLIANO:** Campana di Ravello. Fiamminghi. Dir.: Rudolf Werthen. (4m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
ELGAR: Variacions sobre un tema original «Enigma». Op. 36. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (31m). **J.M.BACH:** Halt was du hast, motet. Capella Sancti Michaelis. Ricercar Consort. Dir.: Erik Van Nevel. (6m). **LISZT:** Rapsòdia hongaresa n. 4. Misha Dichter, piano. (5m). **MOZART:** Quintet per a piano i vent KV 452. Murray Perahia, piano. Membres de l'Orquestra de Cambra Anglesa. (25m). **BRUCH:** Concert per a violí i orquestra n.

1, op. 26. Salvatore Accardo. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (24m). **SUK:** Maduresa, poema simfònic op. 34. Cor de dones i Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (39m). **BERG:** 3 peces per a orquestra, op. 6. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: James Levine. (22m). **SCHMELZER:** Sonata con arioso a 9. Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lammon. (6m).

18.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Alex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

LISZT: Del bressol a la tomba, poema simfònic, S 107. Orquestra Simfònica de Nova Zelanda. Dir.: Michael Halász. (14m). **BRAHMS:** Liebeslieder, op. 52. Edith Mathis, soprano. Brigitte Fassbaender, contralt. Peter Schreier, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, bariton. Karl Engel i Wolfgang Sawallisch, piano a quatre mans. (24m). **DEBUSSY:** Prélude a l'après-midi d'un faune. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (11m). **DELIBES:** Duettino «Viens Malika...» de l'òpera Lakmé. Mady Mesplé. Danielle Millet. Orquestra del Teatre Nacional de l'Òpera Còmica. Dir.: Alain Lombard. (6m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 20 de març de 1997 a la Capella Evangèlica de Barcelona. **CONCERT DE PRESENTACIÓ DOS NOUS GRUPS INSTRUMENTALS.** Obres de C. STAMITZ. **HOTTE-TERRE.** **TELEMANN.** **BOIS-MORTIER** i **HINDEMITH.** Duett XVIII. Trio Telemann. (66m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 9 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
SUK: Epíleg, peça simfònica per a orquestra, gran i petit cor mixt, soprano, bariton i baix, op. 37. Zora Jehlićková. Ivan Kusnjer. Ján Galla. Cor i Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (41m). **NAUDOT:** Trio sonata en Do M. Quartet Mandel. (8m). **SIBELIUS:** Simfonia n. 4. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: James Levine. (38m). **DEBUSSY:** Sonata per a flauta, viola i arpa. Osian Ellis, arpa. The Melos Ensemble. (16m). **SCHUMANN:** Amor i vida d'una dona, op. 42. Marjana Lipovsek, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (22m). **CASTELLO:** Sonata n. 13. Concerto Palatino. (8m). **ARENSKI:** Concert per a piano i orquestra op. 2. Stephen Coombs. Orquestra Simfònica BBC Escocesa. Dir.: Jerzy Maksymiuk. (26m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ODES I CANÇONS DE BENVINGUDA DE PURCELL Of old, when heroes thought it base, cançó per a la festa de Yorkshires. Solistes vocals. The King's Consort. Dir.: Robert King. (36m). «Arise, my Muse», oda per l'aniversari de la Reina Mary, Z 320. Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Michael Chance. Charles Daniels. John Mark Ainsley. Michael George. Charles Pott. The King's Consort. Dir.: Robert King. (21m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

OFFENBACH: La Périchole (extractes). Jane Rhodes, mezzosoprano. Orquestra de Bordeaux-Aquitania. Dir.: Roberto Benzi. (13m). **LLEÓ:** La corte de faraón. Luisa de Córdoba. Mari Carmen Aranda. Emilia Rincón. Ramón Alonso. Santiago Ramalle. Eladio Cuevas. Tino Pardo. Cors i Orquestra de Cambra de Madrid. Dir.: D. Montorio i E. Navarro. (40m). **RODGERS:** Oklahoma, vals de l'òpera. Gran Orquestra de París. Dir.: Paul Bonneau. (3m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
STRAUSS: «Panathenäenzug», estudis simfònics en forma de pasacaglia per a piano (mà esquerra) i orquestra, op. 74. Peter Rösel, piano. Capella de l'Estat de Dresden. Dir.: Rudolf Kempe. (28m). **MOSOLOV:** Quatre anuncis de diari, op. 21 i Tres fragments per a nens, op. 18. Nellie Lee, soprano. Conjunt de solistes del Teatre Bolxoi. Dir.: Alexander Lazarev. (7m). **SCHMELZER:** Balletti francesi. Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lammon. (6m). **SCHUBERT:** Trio amb piano D 898, op. 99. Trio Arion. (36m). **BARTOK:** El mandarí

meravellós, suite op. 19. Orquestra Philharmonia. Dir.: Hugh Wolff. (19m). **DEVIEENNE:** Concert per a flauta i orquestra n. 2. Claudi Arimany. Orquestra Simfònica Gdsank. Dir.: Janusz Przybylsky. (19m). **JARZEBSKI:** Quatre Concerti a dues veus. Cappella Arcis Varsoviensis. Dir.: Marek Sewen. (13m). **OLTRA:** Suite primerenca. Quintet de Vent Solistes de Barcelona. (7m). **BACH:** Concert de Brandenburg n. 5, BWV 1050. Orquestra de Cambra del Festival Bach d'Orreón. Dir.: Helmuth Rilling. (21m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS
PAUL O'DETTE VIVALDI: Trio per a laüt, violí, violoncel i continu, RV 82. Paul O'Dette, laüt. The Parley of Instruments. Dir.: Roy Goddman. (10m). **CANOVA DA MILANO:** Quatre Fantasies. Jakob Lindberg, laüt. (6m). **JOHNSON:** Care charming. SLEEPER i AWAY DELIGHTS, per a laüt i veu. Paul O'Dette, laüt. (7m). **DOWLAND:** Música per a laüt. Paul O'Dette. (11m). **ROSENMÜLLER:** In te, Domine, speravi. Elle Hargis, soprano. Paul O'Dette, tiorba. The King's Consort. Dir.: David Douglas. (10m). **ANONIM/MORLEY:** O Mistress mine (dues versions). Paul O'Dette, laüt. Lyle Nordstrom, pandora. John Potter, tenor. The Musicians of Swanney Alley. Dir.: Paul O'Dette i Lyle Nordstrom. (3m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT

BRAHMS: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 83. Stephen Kovacevich. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (50m). **OCKEGHEM:** La despourvue. The Medieval Ensemble of London. Dir.: Peter Davies i Timothy Davies. (6m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 23 de gener 1998 al Teatre La Faràndula de Sabadell. **CICLE DE CONCERTS SIMFÒNICS DE LOS GRANADOS:** Goyescas. Intermedi. Cinc peces sobre cants populars espanyols. **GRIEG:** Concert per a piano i orquestra en la m, op. 16. Peer Gynt, suite n. 1 i n. 2. Hisako Hiseki, piano. Orquestra Simfònica del Valles. Dir.: Salvador Brotons. (85m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 10 DE JUNY DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

FAURÉ: Rèquiem op. 48. Agnès Melon, soprano. Peter Kooy, baríton. Els petits Cantors de Saint-Louis. Cor de la Chapelle Royale. Ensemble Musique O-blique. Dir.: Philippe Herreweghe. (39m). MOSCHELES: Concertante per a flauta, oboè i orquestra. Mare Grauwells. Joris Van den Hauwe. Orquestra Simfònica de la Ràdio TV Belga. Dir.: André Vandernoot. (14m). MOZART: Sis variacions per a violí i piano, KV 360. I. Perlman. D. Barenboim. (11m). BERNSTEIN: I Hate Music (Detesto la música). Roberta Alexander, soprano. Ian Crone, piano. (6m). BACARISSE: Fantasia andalusa per a arpa i orquestra. Reial Orquestra Simfònica de Sevilla. Dir.: Antoni Ros Marbà. (17m). FALLA: El gran teatro del mundo. Victòria dels Angels. Cor Lie-dre Camera. Orquestra de Cam-bra Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (10m). WEISS: Sarabanda en Do M. Raphaella Smits, guitarra de 8 cordes. (5m). MA-CHAUT: Ce qui soutient moy m'onneur et ma vie. Ensemble Tre Fontane. (5m). JANACEK: Concertino per a piano, 2 violins, viola, clarinet, trompa i fagot. Josef Palenicek. Conjunt de vent de la Filharmònica Txeca. (18m). BEETHOVEN: Simfonia n. 2, op. 36. Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (32m). LEONCAVALLO: «Vesti la giuba». Aria de l'Acte I de Pagliacci. Enrico Caruso, tenor. (3m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ODES I CANçons DE BEN-VINGUDA DE PURCELL «Wel-come, welcome, glorious morn».

Oda per l'aniversari de la Reina Mary. Solistes vocals. The King's Consort. Dir.: Robert King. (27m). «Love's goddess sure was blind», oda per l'aniversari de la Reina Mary. Deller Consort. Orquestra de Cambra del Festival de S-tour. Dir.: Alfred Deller. (22m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

GERSHWIN: Rhapsody in blue. Ivan Davis, piano. Orquestra de Cleveland. Dir.: Lorin Maazel. (17m). RUST: Trio per a viola

d'amor i dues flautes en Re M.

Dorothea Jappe, viola d'amor.

Manfredo Zimmermann i Christoph Huntgeburth, flautes tra-

verseres. (15m). VAUGHAN WILIAMS: House of life. B. Luxon, baríton. D. Willison, piano. (22m). DELIBES: Coppelia (se-

gon acte). Orquestra National Philharmonie. Dir.: Richard Bonyngue. (56m). PERGOLESI: Concertino per a corda i continu n. 2. Ensemble Instrumental Jean-Walter Audoli. Dir.: Jean-Walter Audoli. (12m). CHA-VEZ: Simfonia n. 2 «Simfonia India». Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Mèxic. Dir.: En-

rique Báziz. (12m). MÚSICA POPULAR ESPANYOLA DEL SE-
GLE XVII: Juan del Encina. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (6m). MORALEDA: Músi-

ca para quinteto. Quintet de Vent Solistes de Barcelona. (10m). KINDERMANN: La Affettuosa. Claudio Cavina, contratenor. Concerto delle Viole. Dir.: Roberto Gini. (7m).

18.00 NOUS INTÈRPRETS

Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

SUPPE: Obertura «Poeta i Cam-perol». Orquestra Simfònica del Festival. Dir.: Louis Bertrand. (10m). VILLA-LOBOS: Cinc pre-

ludis. Eduardo Fernández, gui-tarra. (20m). GLAZUNOV: El Mar, fantasia orquestral, op. 28. Reial Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (16m). J.(II). STRAUSS: Obertura d'El rat penat. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (8m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 TEMPS D'HOMENAT-GE

MAX REGER: 125 ANYS.

Variacions i Fuga sobre un tema de Telemann, op. 134. David Le-vine, piano. (32m). Quartet de corda op. 74. Quartet de corda de Berna. (53m). Sonata per a violí, op. 91 n. 2. Ulrike-Anima Mathé. (14m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CON-CERTS

CONCERT enregistrat per Cat-alunya Música el dia 13 de fe-brer de 1997 a l'Auditori Pepita Sellés de Barcelona. Obres de D.SCARLATTI, BACH, A.SO-LER, ALBÉNIZ, TURINA, GRA-NADOS, LARREGA. Consol Grau, castanyoles. Rosa-Carme Martínez, piano. (57m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Pre-sentació a càrrec d'Alfred Cella-ya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'Ò-PERA

03.30 GRANS INTEGRALS

Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 11 DE JUNY DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

LOVENSKIOLD: La Sífide, ba-llet. Orquestra Reial Danesa. Dir.: David Garforth. (72m). MO-ZART: Fantasia en do m. KV 475. Paul Badura-Skoda, pianoforte. (12m). RUBINSTEIN: Don Qui-xot, quadre musical op. 87. Orquestra Simfònica Russa. Dir.: Igor Golovchin. (27m). HANDEL: Let the Bright Seraphim, de Samsó. Ktheleen Battle, sopra-no. Wynton Marsalis, trompeta. Orquestra de St.Luke. Dir.: John Nelson. (6m). R.STRAUSS: Me-tamorfois per a 23 instruments. Orquestra de Cambra d'Euro-pa. Dir.: Heinz Holliger. (31m). GARCIA MORANTE: Cinc cançons sefardites. Myriam Alió. Manuel García Morante, piano. (12m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ODES I CANçons DE BEN-VINGUDA DE PURCELL «Hail! Bright Cecilia».

oda pel dia de Santa Cecília. (1692). Gillian Fis-cher, James Bowman, Rogers Co-vey-Crump, John Mark Ainsley, Michael George, Simon Keenly-side, Cor del New College d'Ox-ford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (51m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

ALFONS X EL SAVI: Però que seja a gente, cantiga. La Capella Reial de Catalunya. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (6m). ARS MAGIS SUBLITER. (Música secular del còdex de Chantilly). Conjunt vocal i instrumental P.A.N. (23m). DANSES ITA-LIANES. The Broadside Band. Dir.: Jeremy Barlow. (8m). CANÇONER DE MEDINACE-LI: Obres de Mudarra, Morata, Guerrero i Anònim. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (11m). ENCINA: Mús vale trocar. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (5m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

STRAVINSKI: La consagració de la primavera. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (32m). BEETHOVEN: Sis bagatelles per a piano, op. 126. Gianluca Cascioli. (22m). CO-RELLI: Concerto grosso op. 6 n. 2. Orquestra de Cambra St. Paul. Dir.: Christopher Hogwood. (9m). DVORAK: Cançons d'amor op. 83. Gabriela Benacková. Rudolf Firkusny. (10m). HINDEMITH: Sonata per a piano n. 2. Sviatos-

lav Richter. (12m). KROMMER: Concert (concertino italià) per a dos clarinets i orquestra. Dieter Klöcker. Waldemar Wandel. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Wolf-Dieter Hauschild. (12m). MENDELSSOHN: Simfonia per a corda n. 11. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: William Boughton. (30m). CAM-PRA: Tancrede (extractes). C. Dussaut. J. Bonna. A. Arapian. Conjunt vocal d'Avinyó. Conjunt Instrumental de Provença. Dir.: Clément Zaffini. (22m). AR-NOLD: Divertimento per a flau-ta, oboè i clarinet, Op.37. The Nash Ensemble. (8m).

18.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

ALFVEN: Midsommarvaka, rapsòdia sueca n. 1, op. 19. Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (12m). T-XAIKOVSKI: Vals i polonesa d'Eugen Onegin. Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (12m). DEBUSSY: Quartet de corda op. 10. Quar-tet Melos. (25m). BIZET: «L'a-mour est un oiseau rebelle» de l'acte I de Carmen. Maria Callas. Orquestra del Teatre Nacional de l'Opera de París. Dir.: Georges Prêtre. (4m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 «A LA MANERA DE...»

Un convidat ens proposa i co-menta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vi-ves. Producció de Dolors Bus-quets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CON-CERTS

CONCERT enregistrat per Cat-alunya Música el dia 19 d'agost de 1996 a l'Església Parroquial de Torroella de Montgrí. XVI FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA. BIBER: Battalia. WASSENAER: Concerto armo-nico n. 1. BACH: Concert de Brandenburg n. 5, BWV 1050. TELEMANN: Suite per a corda en Sol M. «La Putain». PLÁ: Con-certa flauta i orquestra IV-2. Ka-te Clark, flauta. Nicolas Mazzo-leri, concertino. Orquestra Bar-roca de la Unió Europea. Dir.: Bob van Asperen. (74m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Pre-sentació a càrrec d'Alfred Cella-ya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 12 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

RAFF: Simfonia n. 3, op. 15 «En el bosc». Orquestra Milton Keynes. Dir.: Hilary Davan Wetton. (45m). HOFFMANN: Concerten Re M per a mandolina i orquestra. Elfriede Kunschak. Orquestra Pro-Musica de Viena. Dir.: Vinzenz Hladky. (20m). CORELLI: Sonata per a violí i continu, op. 5 n. 12 «La Folia». Trio Locatelli. (11m). OFFENBACH: El viatge a la lluna, A. 631. (Obertura i ballet dels floes de neu). Philharmonia Orchestra. Dir.: Antonio de Almeida. (18m). LISZT: Tres Il·lustracions d'El Profeta, sobre l'òpera de Meyerbeer. Leslie Howard, piano. (41m). LULLY: «Omnes Gentès». Petit Motet. Les Arts Florissants. (10m). J. STRAUSS: On floreixen els llimoners, vals op. 364. Orquestra Johann Strauss de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (8m). C. Ph. E. BACH: Sonata per a flauta i baix continu en mi m, Wq 124. Eckart Haupt, flauta. Siegfried Pank, viola da gamba. Armin Thalheim, clave. (7m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ODES I CANÇONS DE BENVINGUDA DE PURCELL Celebrate this Festival, oda per l'aniversari de la Reina Mary. Z321. Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Jonathan Kenny. Rogers Covey-Crump. Rufus Müller. Michael George. Charles Pott. The King's Consort. Dir.: Robert King. (33m). «Great parent, hail to thee». Oda pel centenari del Trinity College Dublin. Solistes vocals. The King's Consort. Dir.: Robert King. (24m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

RODRIGUEZ PICÓ: Un Capricci. Quartet de Flautes de Bec Frullato. (8m). VIVANCOS: Rossinyol caduc (Del Bestiari). Núria Rial, soprano. Bernat Vivancos, piano. (6m). MESTRES QUADRENY: Tramesa a Tàpies. Grupo Círculo. (19m). CANÇÓ SEFARDITA: Por quellorax. Montserrat Figueras, soprano. Andrew Lawrence-King, saltiri. Pedro Memelsdorff, flauta. Pedro Estevan, percussió. Jordi Savall, viola de gamba. (9m). MASTALIR: Intermezzo concertante per a clarinet, corno di bassetto i piano, op. 35 n. 2. Trio Werther. (7m). A.O. SABATER: Bluesolaf. Antoni-Olaf Sabater, piano. (3m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT

Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 21 d'abril de 1996 a l'Abadia de Vilabertran. CICLE XARXA DE CLÀSSICA A CATALUNYA. Obres de BACH, COUPERIN, LOCKE i HANDEL, entre altres. Affetti Musicali. (61m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 13 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

VILADESAU: Fragància, pas-doble. Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (5m). CASSÚ: Ullets blaus, sardana. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Josep Cassú. (13m). OLTRA: Rapsòdia per a piano i cobla. Albert Guinovart. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (10m). DANSES POPULARS: Ball enrobat, Ball de tentadores. Cobla Maravella. Dir.: Lluís Ferrer. (8m). SEGURA: El casal d'Olesa, sardana cantada. Cobla Vila d'Olesa. Dir.: Jaume Puig i Llongueras. (5m). PAULLÍ: Joves lleons. Cobla La Principal d'Amsterdam. (4m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA

Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT

Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES

BRAHMS: Un requiem alemany, op. 45. Kiri Te Kanawa, soprano. Bernd Weikl, bariton. Cor i Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (78m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dijous.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 14 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA

CARVALHO: Vespereas de Nossa Senhora. Kumi Arata. Monique Simon. Christopher Josey. Christian Treguier. Les Pages et les Chantres de la Chapelle. Maîtrise du Centre de Musique Baroque de Versailles. Dir.: Olivier Schneebeli. (57m). HINDEMITH: Missa per a cor mixt a cappella. Cor Jove d'Aachen. Dir.: Fritz ter Wey. (26m). BACH: «Lobet den Herrn, alle Heiden», motet BWV 230. Cor de Cambra RIAS. Akademie für Alte Musik Berlin. Dir.: René Jacobs. (7m). DONIZETTI: Nisi Dominus, A 650. Solistes vocals. Cor i Orquestra de l'Òpera Eslovaca. Orquestra de la Ràdio Televisió Eslovaca. Dir.: Edoardo Brizio. (6m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 «A LA MANERA DE...»

Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

R. STRAUSS: Die Frau ohne Schatten. (La dona sense ombra). Deborah Voigt. Ben Heppner. Hanna Schwarz. Franz Grundheber. Sabine Hass. Cor de l'òpera estatal saxona de Dresden. Capella estatal de Dresden. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (183m).

20.20 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Alex Robles.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 15 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

HAYDN: Simfonia n. 83, «La gallina». Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (20m). BACH: Sis petits preludis, BWV 933-938. Glenn Gould, piano. (12m). HOLST: Una fantasia coral, op. 51. Lynne Dawson, soprano. Guildford Choral Society. John Birch, orgue. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Hilary Davan Wetton. (18m). BARTOK: Contrastes, per a violí, clarinet i piano. Conjunt Walter Boeykens. (17m). SAINT-SAËNS: Suite Algeriana, op. 60. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Yondani Butt. (21m). JADIN: Quartet de corda op. 2 n. 1 en Mi b M. Quartet Mosaiques. (25m). SCRIBBIN: Concert per a piano op. 20. Peter Jablonski. Deutsches Symphonie-Orchester Berlin. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (28m). VILLA-LOBOS: Cinc preludis per a guitarra. Narciso Yepes. (19m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ODES I CANÇONS DE BENVINGUDA DE PURCELL «Come, ye sons of art», Oda per l'aniversari de la Reina Mary. Felicity Lott. Charles Brett. John Williams. Thomas Allen. Cor i Orquestra Monteverdi. Equale Brass Ensemble. Dir.: John Elliott Gardiner. (25m). «Who can from joy refrain?», oda per l'aniversari del duc de Gloucester. (1695). Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Rogers Covey-Crump. John Mark Ainsley. Michael George. Cor del New College d'Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (24m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE**XX**

GORECKI: Antiga Música Po-
lonesa, op. 24. Orquestra Fil-
harmònica Nacional a Varsòvia.
Dir.: Andrzej Markowski. (27m).
SCHNITTKE: Concert per a vio-
la i orquestra. Kim Kashkashian.
Orquestra Simfònica de la Rà-
dio a Saarbrücken. Dir.: Dennis
Russell Davies. (29m).

**15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-
CIES I AGENDA MUSICAL****15.13 CAPSA DE MÚSICA**

TLINLEY (II): A Lyric Ode on
the Fairies, Aerial Beings and Wit-
ches of Shakespeare. Lorna An-
derson. Julia Gooding. Richard
Wistreich. Cor i Orquestra The
Parley of Instruments. Dir.: Paul
Nicholson. (60m). **SORS:** Dos mi-
nutes, op. 11. José Luis Lopate-
gui, guitarra. (7m). **GOUNOD:**
Simfonia n. 2. Filharmonia Ro-
manesa de l'Estat de Transilvà-
nia (Cluj-Napoca). Dir.:
Jean-Louis Petit. (37m). **GRIEG:**
La crida de la muntanya, balada
per a bariton, corda i dues trom-
pes. Kare Bjorkoy. Orquestra
Simfònica de Londres. Dir.: Per
Dreier. (6m). **J. STRAUSS (II):**
Música de ballet de «Ritter
Pásmán». National Philharmonic
Orchestra. Dir.: Richard
Bonyne. (18m). **OFFENBACH:**
Segona suite per a dos violoncel-
ls, op. 54. Roland Pidoux i Etienne
Pecard. (22m). **PREDIERI:** Pa-
ce una volta. Katherine Battle,
soprano. Wynton Marsalis, trom-
peta. Orquestra de St. Luke. Dir.:
John Nelson. (6m).

18.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i re-
vivir els fets més representatius
del passat musical. Guió i selec-
ció d'Alex Robles.

**19.00 REPERTORI DE
CONCERT**

SPOHR: Concert per a clarinet
n. 4. Thea King. Orquestra de
Cambra Anglesa. Dir.: Alun Fran-
cis. (27m). **PROKOFIEV:** Suite
Escita. Orquestra Simfònica de
Xicago. Dir.: Claudio Abbado.
(22m). **HAYDN:** 2 cançons ma-
rines. Thomas Allen, bariton. Sa-
rah Walker, mezzo-soprano. (5m).

**20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-
CIES I AGENDA MUSICAL**

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes
musicals d'interès, realitzat amb
la col·laboració del Consell Cata-
là de la Música.

22.00 AGENDA MUSICAL**22.05 ELS NOSTRES CON-
CERTS**

CONCERT enregistrat per Cata-
lunya Música el dia 24 d'abril
de 1998 al Saló de Cent de Bar-
celona. **CICLE SOLISTES DE**
EOBC, MOZART: Andante per
a violí, viola i flauta en Fa M, KV
616. **REGER:** Serenata en Sol
M, op. 141 a. **BEEETHOVEN:** Se-
renata per a flauta, violí i viola
en Re m, op. 25. Mònica Raga,
flauta. Alexandra Presaizen, violí.
Josephine Fitzpatrick, viola.
(50m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Pre-
sentació a càrrec d'Alfred Ceta-
ya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN**02.00 REPERTORI DE
CONCERT**

Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA**DIMARTS, 16 DE JUNY
DE 1998****07.00 L'OBERTURA**

Música per començar el dia. Re-
cull d'obres breus presentades
per Joan Vives. Inclou butlletins
informatius i agendes musicals.

**09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-
CIES****09.08 SELECCIÓ DE NOVE-
TATS**

Presentació de les últimes nove-
tats discogràfiques aparegudes
al mercat. Espai patrocinat per
Discos Castelló.

**10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-
CIES****10.08 CAPSA DE MÚSICA**

POULENC: Les biches. Ambro-
sian Singers. Philharmonia Or-
chestra. Dir.: G. Prêtre. (34m).
BLC03400 GLUCK / BÜLOW:
Higènia a Aulida, danses. Daniel
Blumenthal, piano. (25m). **ABEL:**
Simfonia op. 10 n. 1. La Stagio-
nien Frankfurt. Dir.: Michael Sch-
neider. (11m). **DIVERSOS AU-
TORS:** Música per a trompeta
del Barroc italià. J. Wallace. P-
hilharmonia Orchestra. Dir.: Si-
mon Wright. (22m). **BARBER:**
Adagio per a corda. Orquestra
Filharmònica de Los Angeles.
Dir.: Leonard Bernstein. (10m).
HAYDN: Quartet amb flauta op.
5 n. 1, Hob II:D9. Barthold Kuij-
ken. Sigiswald Kuijken. François
Fernandez. Wieland Kuijken.
(15m). **STRAVINSKI:** Ragtime.
Anne Shasby, piano. (5m). **ROUS-
SEL:** Bacus i Ariadna, ballet op.
43. Orquestra de París. Dir.: Char-
les Dutoit. (35m). **CHAPLIN,**
Charles: Tema de «Candilejas».
Gheorghe Zamfir, flauta de Pan;
Orq. dirigida per Harry van Ho-
of. (3m).

13.00 GRANS INTEGRALS**ELS CONCERTS DE MOZART**

Concert per a piano i orquestra
n. 1, KV 37. Daniel Barenboim,
solista i director. Orquestra de
Cambra Anglesa. (16m). Concert
per a piano i orquestra n. 2, KV
39. Karl Engel. Orquestra del
Mozarteum de Salzburg. Dir.: Leo-
pold Hager. (14m). Concert per
a piano i orquestra n. 3, KV 40.
Karl Engel. Orquestra del Mo-
zarteum de Salzburg. Dir.: Leo-
pold Hager. (12m). Concert per
a piano i orquestra n. 4, KV 41.
Philharmonia Orchestra. Solis-
ta i director: Vladimir Ashke-
nazy. (13m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

FERNANDEZ CABALLERO: El
duo de la Africana. Ana María I-

riarte. Carlos Munguía. Joaquín
Roa. Rafael Maldonado. Cors
Cantors de Madrid. Orquestra
de Cambra de Madrid. Dir.: A-
taulfo Argenta. (33m). **SULLI-
VAN:** The Mikado, extractes. So-
listes vocals. Cors del Festival de
Glyndebourne. Orquestra Pro
Arte. Dir.: Malcolm Sargent.
(22m).

**15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-
CIES I AGENDA MUSICAL****15.13 CAPSA DE MÚSICA**

MAHLER: Simfonia n. 1, «Tità».
Orquestra del Conservatori de
Música de Québec. Dir.:
Franz-Paul Decker. (56m). **PE-
ZEL:** Xacona en Si b M. Musica
Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Go-
ebel. (16m). **KROMMER:** Con-
cert per a dos clarinets i orquestra,
op. 35. Dieter Klöcker. Walde-
mar Wandel. Orquestra Simfò-
nica de la Ràdio de Stuttgart.
Dir.: Wolf-Dieter Hauschild.
(21m). **JANACEK:** Danses La-
cianes. Orquestra Filharmònica
de Brno. Dir.: Frantisek Jisek.
(21m). **DELAVIGNE:** Les fleurs,
op. 4. Quartet Mandel. (7m).
GERHARD: Pandora, suite. Or-
questra Simfònica de Barcelona
i Nacional de Catalunya. Dir.:
Edmon Colomer. (30m). **SAINT-
SAËNS:** Romança per a
trompa i piano, op. 36. Marcello
Rota. Pietro Spada, piano. (4m).
WINSTON, GEORGE: «De-
cember». «Jesus, Jesus, rest your
head». (3m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS

PAULO'DETTE DARIPA: Tres
peces per a laüt. Paul O'Dette.
(11m). **ROSENMÜLLER:** Jubi-
lent aethera. Elle Hargis, sopra-
no. Paul O'Dette, tiorba. The
King's Noysse. Dir.: David Dou-
glas. (8m). **RUIZ DE RIBAYAZ:**
Bacas. Galeria de Amor & Buel-
ta. Paul O'Dette. Andrew Law-
rence-King. Pat O'Brien. (5m).
DA LAQUILA: Cinc peces per a
laüt. Paul O'Dette. (13m). **DOW-
LAND:** Dues peces per a laüt sol
del «Lachrimae or Seaven Tear-
res». Paul O'Dette. (8m).

**19.00 REPERTORI DE
CONCERT**

SCHUMANN: Sonata per a violí
i piano n. 2, op. 121. Brigitte En-
gerer. Olivier Charlier. (33m).
MOZART: Concert per a fagot i
orquestra, KV 191. Luc Loubry.
Collegium Instrumentale Brug-
ense. Dir.: Florian Heyerick.
(17m). **JANEQUIN:** Le chant de
l'alouette. Le chant du rossignol.
Ensemble Clement Janequin.
(5m). 20.00 butlletí de notícies I
AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb
un compositor al voltant de la se-
ua obra.

22.00 AGENDA MUSICAL**22.05 ELS NOSTRES CON-
CERTS**

CONCERT enregistrat per Cata-
lunya Música el dia 14 de març
de 1998 al Palau de la Música Ca-
talana de Barcelona. 75è ANI-
VERSARI DE L'AGRUPACIÓ
CULTURAL FOLKLÒRICA DE
BARCELONA. Obres de SE-

**RRA, MOLINA, SOLÀ, GIL I
MEMBRADO, MORERA, PÉ-
REZ MOYA, TOLDRA,** entre
d'altres. Santi Molas, timbales.
Josep Maria Conangla, bateria.-
Cobla Mediterrània, Cobla Sant
Jordi. Cobla La Principal del
Llobregat. Cobla La Principal
de Puig-Reig. Dir.: Ramon No-
guera. Jesús Ventura. Joan Lluís
Moraleta. (115m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Pre-
sentació a càrrec d'Alfred Ceta-
ya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS**02.00 SELECCIÓ DE JAZZ****04.00 CAPSA DE MÚSICA****DIMECRES, 17 DE JUNY
DE 1998****07.00 L'OBERTURA**

Música per començar el dia. Re-
cull d'obres breus presentades
per Joan Vives. Inclou butlletins
informatius i agendes musicals.

**09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-
CIES****09.08 SELECCIÓ DE NOVE-
TATS**

Presentació de les últimes nove-
tats discogràfiques aparegudes
al mercat. Espai patrocinat per
Discos Castelló.

**10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-
CIES****10.08 CAPSA DE MÚSICA**

BALAKIREV: Simfonia n. 1. T-
he Philharmonia. Dir.: Ievgeny
Svetlanov. (44m) **TÀRREGA:** El
Carnaval de Venècia. David Rus-
sell, guitarra. (9m). **GRUP DELS
SIS:** Les Mariés de la Tour Eif-
fel. Philharmonia Orchestra. Dir.:
Geoffrey Simon. (21m). **R-
HEINBERGER:** Concert per a
piano i orquestra, op. 94. Michael
Ponti. Orquestra Simfònica de
Berlín. Dir.: Volker Schmidt-Ge-
tenbach. (28m). **MOZART:** Can-
tata «Dir, seel' des weltalls», KV.
429. Schuyler Hamilton, tenor.
(4m). **BRITTEN:** Quartet de cor-
da n. 3, op. 94. Endellion String
Quartet. (26m). **M. HAYDN:** Con-
certino per a trompa i orques-
tra. Dale Clevenger. Orquestra
de Cambra Franz Liszt. Dir.: Ja-
nos Rolla. (17m). **MILHAUD:** El
Carnaval de Londres (sobre te-
mes de «The Beggar's Opera»),
op. 172. The New London Or-
chestra. Dir.: Ronald Corp. (28m)

13.00 GRANS INTEGRALS**ELS CONCERTS DE MOZART**

3 Concerts per a piano i orques-
tra KV 107 (n. 1, 2 i 3), trans-
cripció de 3 sonates per a piano
de J. Ch. Bach. Murray Perahia.
Orquestra de Cambra Anglesa.
(33m). Concert per a piano i or-
questra n. 5, KV 175. Philhar-
monia Orchestra. Solista i director:
Vladimir Ashkenazy. (22m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió
musical dels pobles d'arreu.

**15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-
CIES I AGENDA MUSICAL**

15.13 CAPSA DE MÚSICA

NEDBAL: D'un conte a l'altre, extractes del ballet. Orquestra de Cambra Dvorak. Dir.: Miroslav Homolka. (41m). MARAIS: Sonnerie de Sainte Geneviève du Mont de Paris. Alice Harnoncourt, violí. Nikolaus Harnoncourt, viola de gamba. Herbert Tachezi, clavecí. (9m). ELGAR: Marxa de la Coronació. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Barry Tuckwell. (10m). HUMMEL: Concert en Sol M per a mandolina i orquestra. Edith Bauer-Slais. Orquestra Pro-Musica de Viena. Dir.: Vinzenz Hladky. (20m). FALLA: Canto de los remeros del Volga. Josep Colom, piano. (4m). KREBS: Concert per a clavicèmbal, oboè, corda i continu. Heinz Holliger. Camerata Bern. Dir.: Alexander van Wijnkoop. (21m). MENDELSSOHN: Capriccio brillant, per a piano i orquestra, op. 22. Michael Ponti. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Volker Schmidt-Gertenbach. (11m). CHAUSSON: Trio per a piano, violí i violoncel, op. 3. Les Musiciens. (35m). STRADELLA: Simfonia d'Il Barcchegio. Wynton Marsalis, trompeta. Orquestra de St. Luke. Dir.: John Nelson. (6m).

18.00 NOUS INTÈPRETS
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

BELLINI: Norma («Sediziosa voci...», «Casta Diva», «Am Bello», Maria Callas. Jacques Mars. Cors de l'Òpera de París. Orquestra del Teatre Nacional de l'Òpera de París. Dir.: George Sebastian. (15m). BACH: Concert de Brandenburg n. 4, BWV 1049. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (16m). RAKHMANINOV: Rapsòdia sobre un tema de Paganini. Vladimir Ashkenazy, piano. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (24m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 TEMPS D'HOMENATGE

MAX REGER: 125 ANYS Una suite romàntica, op. 125. Orquestra Filharmònica del Nordoest d'Alemanya. Dir.: Hermann Scherchen. (31m). Suite per a viola op. 131 d.n. 1, 2, 3. Paul Cortese. (33m). Suite en estil antic, op. 93. Orquestra Simfònica Norrköping. Dir.: Leif Segerstam. (23m). 5 preludis corals, op. 67. Graham Barber, orgue. (14m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 28 d'abril de 1996 a la Sala d'Actes d'Amics de les Arts i Joventuts Musicals de Terrassa. XXXè ANIVERSARI DEL COR MONTSERRAT. BRAHMS: Dotze cors mixtos a cappella. BIBILONI: Cantata de la fosca i de la llum. Anna Argemí, soprano. Marta Clariana, soprano. Lluís Alcalà, pia-

no. Queralta Roca, clarinet. Cor Montserrat. Dir.: Joan Casals. (62m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'ÒPERA

03.30 GRANS INTEGRALS
Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 18 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BERLIOZ: Simfonia fúnebre i triomfal, op. 15. Cor John Alldis. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (36m). BÜLOW: Réverie Fantastique, op. 7. Daniel Blumenthal, piano. (14m). SCHUBERT: Octet, D 803. Leopold Wlach, clarinet. Gottfried von Freiberg, trompa. Karl Oehlberger, fagot. Josef Hermann, contrabaix. Quartet Vienna Konzerthaus. (53m). SAINT-SAËNS: Fantasia per a arpa sola, op. 95. Catherine Michel. (9m). TELEMANN: Burlesca de Quixot. Obertura Suite, TWV 55:10. Akademie für alte Musik. (16m). COPLAND: Grohg, ballet en un acte. Orquestra de Cleveland. Dir.: Oliver Knussen. (30m). S.MYERS: «Sólo música». «Soliloquy on hope». (3m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS CONCERTS DE MOZART Concertone per a dos violins i orquestra, KV 190. Henryk Szeryng. Gérard Poulet. Orquestra New Philharmonia. Dir.: Alexander Gibson. (30m). Concert per a fagot i orquestra, KV 191. Milan Turkovic. Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Martin Sieghart. (19m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

HOLBORNE: Quatre peces per a cinc flautes de bec. The Dolmetsch Ensemble. (7m). PALESTRINA: Missa O Rex Gloriae, a quatre veus. Cor de la Catedral de Westminster. Dir.: James O'Donnell. (24m). SUSATO: Danses del renaixement. New London Consort. Dir.: Philip Pickett. (24m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

BRITTEN: War Requiem, op. 66. Heather Harper. Philip Langridge. John Shirley-Quirk. Cor de la Catedral de St. Paul. Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickox. (85m). ALBENIZ: Mallorca op. 202. Pepe Romero, guitarra. (7m). HAYDN: Concert per a trompa i orquestra n. 3. HOB Vlll: 3. Dale Clevenger. Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: Janos Rolla. (19m). BUSONI: Obertura de comèdia, op. 38. Orquestra Simfònica NDR. Dir.: Werner Andreas Albert. (7m). SATIE: Danses gòtiques. R. de Leeuw, piano. (14m). LISZT: Hongria, poema simfònic. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Arpad Joó. (22m). STYNE/KAHN: «A beautiful friendship». Scott Hamilton, saxo. John Bunch, piano. Phil Flanigan baix. Chris Flory, guitarra. Chuck Riggs, percussió. (6m).

18.00 NOUS INTÈPRETS

Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

MOZART: Requiem, KV 626. (Versió instrumentada per Franz Beyer). Ingrid Schmithusen, soprano. Catherine Patriasz, contralt. Neil Mackie, tenor. Matthias Hölle, baix. Cor de Cambra d'Holanda. La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (54m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 «A LA MANERA DE...»

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 17 d'abril de 1996 a la Capella de Santa Àgata de Barcelona. GERMANIA VERSUS MEDITERRÀNIA. TELEMANN / HANDEL: Suite en sol m i Àries alemanyes. A.S. CARLATTI: Cantata i Ària. SELMA Y SALAVERDE: Corrent i balletto. Secretum Musarum. (49m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 19 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

ELGAR: Simfonia n. 1, op. 55. Philharmonia Orchestra. Dir.: Bernard Haitink. (54m). DEBUSSY: La damoiselle élue. Frederica von Stade, Cor del Festival de Tanglewood. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (20m). LAWES: Sonata per a violí, viola de gamba i orgue n. 2. London Baroque. (8m). CASELLA: Paganiniana, divertimento sobre temes de Paganini, op. 65. Orquestra Filharmònica de la Scala. Dir.: Riccardo Muti. (18m). LISZT: Héroïde funèbre. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Arpad Joó. (24m). STRAVINSKI: Oda, cant elegiac en tres parts. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Alexander Gibson. (10m). BRAHMS: 4 Balades, op. 10. Michel Dalberto, piano. (26m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS CONCERTS DE MOZART Concert per a violí i orquestra, KV 207. Henryk Szeryng. Orquestra New Philharmonia. Dir.: Alexander Gibson. (20m). Concert per a violí i orquestra, KV 211. Henryk Szeryng. Orquestra New Philharmonia. Dir.: Alexander Gibson. (20m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

BROTONS: Trio op. 39. Trio Asai. (15m). SORS: Simfonia per «El Telemaco nell'Isola di Calipso». Orquestra de Cambra Catalana. Dir.: Joan Pàmies. (5m). ALBENIZ: Suite espanyola. Alicia de Larrocha, piano. (35m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'EOIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'EOIENT

Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 8 de gener de 1996 al Palau de la Música Catalana. PURCELL: Dioclecià, suite. RAMEAU: Dardanus, suite. HANDEL: Música aquàtica. VALDI: Concert per a quatre violins, op. 3 n. 10. BACH: Canta-

ta BWV 171. Sergi Alpiste. Bernat Bofarull. Carles Fibla. Alba Roca. Kim Amps. Ricard Bordas. Josep Benet. Josep Cabré. Cor Madrigal. Jove Orquestra Simfònica de Catalunya. Dir.: Josep Pons. (74m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 20 DE JUNY DE 1998

07.00 EOBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

LLIMORALEDA: La Lloïl (Marsura). Coblà Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (4m). **GRAAFF:** Falanx-11. Coblà La Principal d'Amsterdam. (4m). **CAPELL:** Sardanes a Mollerussa. Coblà La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (4m). **COMIN:** Plenitut. Coblà Meditèrrània. Dir.: Josep M. Bernat. (4m). **CRISTAU:** La ventafocs, ballet per a dues cobles i percussió. Bernat Sellents. Cobles La Principal de La Bisbal i Selvatana. Dir.: Jaume Cristau. (13m). **SERRA:** Suite Carnestoltes (instrumentació per a coblà de E. Cassú). Coblà La Principal de La Bisbal. (14m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE EOIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música. tel. 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE EOIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÈAUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
HANDEL: Israel a Egipte, oratori. Nancy Argenta. Emily van Evera. Timothy Wilson. Anthony Rolfe Johnson. David Thomas. Jeremy White. Taverner Choir. Taverner Players. Dir.: Andrew Parrott. (135m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dijous.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 21 DE JUNY DE 1998

07.00 EOBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
DIVERSOS AUTORS: Missa de l'Assumpció de la Verge. Companyia Musical de les Amèriques. La Fenice. Dir.: Josep Cabré. (45m). **VAUGHAN WILLIAMS:** El 100è Salm. Roger Judd, orgue. Corydon Singers. The City of London Sinfonia. Dir.: Matthew Best. (8m). **LISZT:** Ave Maria, S 182. Leslie Howard, piano. (5m). **DELALANDE:** Confitebimur tibi, Deus, salm 74 S. 59. Mieke Van Der Sluis. Heidi Brunner. Gilles Ragon. Ian Honeyman. Bernard Deletre. Ensemble vocal de Nantes. La Grande Ecurie et la Chambre du Roy. Dir.: Paul Colleaux. (26m). **STRAVINSKI:** Requiem Canticles. Linda Anderson, soprano. Elaine Bonazzi, contralt. Charles Bressler, tenor. Donald Gramm, baix. The Itaca College Concert Choir. Orquestra Simfònica de Colúmbia. Dir.: Robert Craft. (14m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 «A LA MANERA DE...»

Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
SPOHR: Jessonda, òpera. Julia Varady. Renate Behle. Kurt Moll. Thomas Moser. Dietrich Fischer-Dieskau. Peter Haage. Cor i Orquestra Filharmònica de l'Òpera d'Hamburg. Dir.: Gerd Albrecht. (127m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Àlex Robles.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 22 DE JUNY DE 1998

07.00 EOBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVELTATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BRAHMS: Variacions sobre un tema de Haydn, op. 56 a. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Daniel Barenboim. (20m). **DVORAK:** Trio amb piano op. 65. Trio Fontenay. (42m). **BEETHOVEN:** Cançó elegíaca, Op. 118. Ambrosian Singers. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Michael Tilson Thomas. (7m). **COPRARIO:** Almaine n. 1 i n. 3. Jordi Savall. Christophe Coin. Sergi Casademunt. (6m). **RESPIGHI:** Impressions brasileres, suite per a orquestra. Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (18m). **GERSHWIN:** Tres preludis. François Joël Thiollier, piano. (6m). **BERLIOZ:** Les nits d'estiu, op. 7. Frederica von Stade. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (32m). **LOCKE:** Suite n. 3 en Do M. The Locke Consort. (7m). **TURINA:** Sanlúcar de Barrameda, Sonata pintoresca per a piano. Alicia de Larrocha. (21m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS CONCERTS DE MOZART

Concert per a violí i orquestra, KV 216. Henryk Szeryng. Orquestra New Philharmonia. Dir.: Alexander Gibson. (25m). Concert per a violí n. 4, KV 218. Anne-Sophie Mutter. Philharmonia Orchestra. Dir.: Riccardo Muti. (25m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

HINDEMITH: Kammermusik n. 6, op. 46 n. 1 (Concert per a viola d'amor). Norbert Blume. Orquestra Royal Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (16m). **BERNSTEIN:** Peter Pan (4 cançons). Roberta Alexander, soprano. Tan Crone, piano. (8m). **TIPPETT:** Simfonia n. 4. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (31m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
SPOHR: Simfonia n. 9, op. 143, «Les estacions». Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir:

Karl Anton Rickenbacher. (31m). **JANEQUIN:** Tres cançons, «Va rossignol», «Si come il chiaro sole», «Ou mettra l'on un baiser». Ensemble Polyphonique de France. Dir.: Charles Ravier. (7m). **VILLA-LOBOS:** Concert per a guitarra i petita orquestra. Ignacio Rodes. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Edmon Colomer. (20m). **DEMERSSEMAN - BERTHELEMY:** Duo brillant per a flauta i oboè sobre temes de «Guillem Tell» de Rossini. Jean Pierre Rampal, flauta. Pierre Pierlot, oboè. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Plácido Domingo. (11m). **BACH:** Ricercare a 6 (Ofrena musical), orquestrada per Webern. Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (8m). **SIBELIUS:** Sándels, op. 28. Cor d'homes Laulun Ystävät. Orquestra Simfònica de Gothenburg. Dir.: Neeme Järvi. (10m). **SALIERI:** Falstaff (Simfonia). Orquestra de Cambra Salieri. Dir.: Tamás Pál. (4m). **HONEGGER:** Concerto da Camera per a flauta, corn anglès i orquestra de corda. Timothy Hutchins, flauta. Pierre-Vincent Plante, corn anglès. I Musici de Montreal. Dir.: Yuli Turovsky. (18m). **BEETHOVEN:** Vint-i-quatre variacions sobre l'Arietta «Venni amore» de Vincenzo Righini. WoO 65. Rudolf Buchbinder, piano. (22m). **RODRIGO:** Concert pastoral per a flauta i orquestra. Jennifer Stinton. Orquestra de Cambra Escocesa. Dir.: Stuart Bedford. (25m).

18.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

POULENC: Stabat Mater, per a soprano, cor i orquestra. Kathleen Battle. Cor del Festival de Tanglewood. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (29m). **HAYDN:** Simfonia n. 92, «Oxford». Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (26m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 12 de març 1998 al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. **CICLE SOLISTES DE L'OBCL. BALADA:** Diari de somnis per a violí, violoncel i piano. **DVORAK:** Trio «Dumky», op. 90. Pere Serra, violí. Lluís Sedó, violoncel. Maria Rosa Llorens, piano. (59m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 23 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Missa Dominicus, KV 66. Barbara Schlick. Ulla Groenewold. Markus Schäfer. Klaus Mertens. Kölner Kammerchor. Collegium Cartusianum. Dir.: Peter Neumann. (40m). DE LAVIGNE: Sonata en Do M «La Barssan». Frans Brüggén, flauta. Anner Bylsma, violoncel. Gustav Leonhardt, clavecí. (7m). NIELSEN: Simfonia n. 3, op. 27 «Simfonia expansiva». Orquestra del Conservatori de Québec. Dir.: Gilles Auger. (37m). SIBELIUS: Impromptu per a orquestra de corda. Orquestra Simfònica de Gothenburg. Dir.: Neeme Järvi. (8m). HUMMEL: Concert per a fagot i orquestra en Fa M. Gábor Janota. Orquestra de Cambra Franz Liszt de Budapest. Dir.: János Rolla. (24m). RUBINSTEIN: Feramors, música de ballet. Orquestra Simfònica Estatal Russa. Dir.: Igor Golovchin. (18m). MOMPOU: Impressions íntimes. Frederic Mompou, piano. (18m). J.Ch.BACH: Simfonia op. 3 n. 4. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (8m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS CONCERTS DE MOZART
Concert per a violí i orquestra n. 5, KV 219 «El turco». Orquestra de Cambra Anglesa. Solista i director: José Luis García. (30m).
Concert per a piano i orquestra n. 6, KV 238. Philharmonia Orchestra. Solista i director: Vladimir Ashkenazy. (21m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

ALBÉNIZ: Pepita Jiménez, suite de concert en dos actes i tres quadres. Susan Chilcott, soprano. Francesc Garrigosa, tenor. Cor de nens de l'Escolania de Badalona. Orquestra de Cambra del Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (52m). SERRANO: «Te quiero morena», d'El Truist de los Tenorios. Josep Carreras. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Enrique Ricci. (2m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

SUK: Un conte d'estiu, op. 29. Orquestra Filharmònica de Liverpool. Dir.: Libor Pesek. (52m). BACH: Concert per a violí i corda, BWV 1041. The Academy of

Ancient Music. Solista i director: Andrew Manze. (13m). KORN-GOLD: The Sea Wolf. National Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Gerhardt. (8m). SCHUMANN: Hermann i Dorotea, obertura op. 136. Orquestra Simfònica de Berna. Dir.: Peter Maag. (9m). MONT-SALVATGE: Serenata a Lydia de Cadaqués. Anton Serra, flauta. Montserrat Casabó, piano. (10m). GALUPPI: Concert per a clavicèmbal i corda en Fa M. Edoardo Farina. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (14m). MOSOLOV: «Prats de les granges collectives», vuit cors. Solistes i Cors Russos de la Ràdio Televisió de l'URSS. Dir.: Nikolai Kutuzov. (17m). FUX: Serenata a 8. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (34m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS

PAUL O'DETTE.
ROSENMÜLLER: Ach Herr, strafe mich nicht in deinem Zorn. Elle Hargis, soprano. Paul O'Dette, tiorba. The King's Nyse. Dir.: David Douglas. (9m). DOWLAND: Música per a laüt. Paul O'Dette, laüt. (25m). MORLEY: Peces per a laüt i veu. Paul O'Dette, laüt. Red Byrd. (20m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT

BARTOK: Suite de danses. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Pierre Boulez. (17m). MONTEVERDI: Lament d'Ariadna. Concerto Vocale. (12m). BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 14, Op. 27 n. 2. «Clar de Lluna». Daniel Barenboim. (17m). SMETANA: El Moldava. Poema simfònic del cicle «La meua pàtria». Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (12m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 21 d'agost de 1997 a l'Església Parroquial de Llivia. XVI FESTIVAL DE MÚSICA. Obres de VIVALDI, STAMITZ, QUANTZ, C.Ph.E. BACH, J.S. BACH, entre d'altres. Jean Pierre Rampal. Claudi Arimany, flauta. Concerto Armonico de Budapest. (77m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 24 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

RAVEL: Concert per a piano i orquestra en Re M, per a la mà esquerra. Alicia de Larrocha. Orquestra Simfònica de Saint Louis. Dir.: Leonard Slatkin. (18m). HAYDN: Madrigal «La tempesta» Hob. XXIVa: 8. Cor Madrigal de Budapest. Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Ferenc Szekeres. (10m). R. STRAUSS: El cavaller de la rosa, Suite op. 59. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (25m). XOS-TAKOVITX: Quartet de corda n. 7, op. 108. Quartet Borodin. (13m). SCHUBERT: Fernando, singspiel D 220. Edith Mathis. Gabriele Sima. Heiner Hopfner. Robert Holl. Cor i Orquestra Simfònica de l'ORE. Dir.: Lothar Zagrosek. (23m). HANDEL: Sonata op. 1 n. 12 (transcripció per a trompeta i orquestra) Maurice André. Württembergisches Kammerorchester Heilbronn. Dir.: Jörg Faerber. (11m). RES-PIGHI: «Concerto all'antica» per a violí i orquestra. Ingolf Turban. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Marcello Viotti. (28m). FIELD: Fantasia sobre un tema de Martini. Mical O'Rourke, piano. (11m). BALAKIREV: Tamara, poema simfònic. Orquestra Simfònica de l'Acadèmia d'Estat d'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (21m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS CONCERTS DE MOZART
Concert per a tres pianos i orquestra n. 7, KV 242. Karl Engel. Till Engel. Leopold Hager. Orquestra del Mozarteum de Salzburg. Dir.: Leopold Hager. (24m). Concert per a piano n. 8, KV 246. Philharmonia Orchestra. Vladimir Ashkenazy, solista i director. (24m). Adagio per a violí i orquestra, KV 261. Henryk Szeryng. Orquestra New Philharmonia. Dir.: Alexander Gibson. (7m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

MEHUL: Simfonia n. 4. Orquestra de la Fundació Gulbenkian. Dir.: Michel Swierczewski. (26m). VIVALDI: Concert per a fagot i corda RV 497. Gábor Janota. Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: Janos Rolla. (11m). LISZT: Gran Fantasia simfònica sobre temes de Lelio de Berlioz, per a piano i orquestra. Michel Béroff. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (23m). NIELSEN: Un viatge imaginari a les Illes Feroe, rapsòdia obertura. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Myung-Whun Chung.

(10m). GRIEG: Sonata op. 7. Gerhard Oppitz, piano. (18m). S. POHR: Concert per a violí n. 2, op. 47 «In modo d'una scena cantante». Ulf Hoelscher. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Christian Fröhlich. (18m). NICOLAI: Les alegres comars de Windsor, obertura. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Hans Knappertsbusch. (9m). BROUWER: Estudis senzills. Philippe Lemaigre, guitarra. (26m). DAN. ZI: Concertino per a clarinet, fagot i orquestra op. 47. Eduard Brunner, clarinet. Klaus Thumm, fagot. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (14m).

18.00 NOUS INTÈRPRETS

Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

SCHUMANN: Myrten, op. 25 (selecció). D. Fischer-Dieskau, bariton. C. Eschenbach, piano. (13m). PENDERECKI: Concert per a viola i orquestra. (1983). Tabea Zimmermann. Orquestra de Cambra Amadeus de Posen. (22m). ADDINSELL: Concert de Varsòvia. Cristina Ortiz, piano. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Moshe Atzmon. (9m). J. STRAUSS: Tresor, vals op. 418. Orquestra Johann Strauss de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (7m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 TEMPS D'HOMENATGE

MAX REGER: 125 ANYS.
Quatre poemes simfònics inspirats en A. Böcklin, op. 128. Real Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Neeme Järvi. (25m). Variacions i Fuga sobre un tema de Mozart per a piano a quatre mans, op. 132 a. Yaara Tal. Andreas Groethuysen. (26m). Serenata per a flauta, violí i viola, op. 77 a. Peter-Lukas Graf. Sándor Végh. Rainer Moog. (20m). Una suite somàntica, op. 125 (arranjament de Schönberg). Solistes de l'Òpera Nacional de Lió. (27m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 7 de setembre de 1995 a l'Església de Santa Anna de Barcelona. XXV JORNADES INTERNACIONALS DE CANT CORAL. Obres de BACH, STRAVINSKI, PEREZ MOYA, MENDELSSOHN, KODALY i BARDOS, entre altres. Coral Mixta d'Igualada. Cor Ferenc Liszt de Veszprém. Dir.: Lluís Vilamajó i Kollar Kalmán. (57m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'ÒPERA

03.30 GRANS INTEGRALS
Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 25 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: Simfonia n. 3, «Polonesa». Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (47m).

PAGANINI: Concert per a guitarra i orquestra n. 2, op. 7. Nicola Hall. London Mozart Players. Dir.: Andrew Litton. (30m).

VAUGHAN WILLIAMS: Fantasia sobre «Greensleeves». Simfonia de Londres. Dir.: John Barbirolli. (5m).

LEON: Petita suite de cançons catalanes. Quintet de Vent Solistes de Barcelona. (9m).

E. STRAUSS: Old England for ever! Polka, op. 239. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: John Georgiadis. (5m).

BONONCINI: Sonata en trio per a dos violins i continu. Il Seminario musicale. (12m).

STRAVINSKI: El Rei de les estrelles. Festival Singers de Toronto. CBC Symphony Orchestra. Dir.: Igor Stravinski. (4m).

TELEMANN: Concert en Re M per a trompeta, corda i baix continu. Virtuosi di Praga. Dir.: Oldrich Vlcek. (8m).

BOCCHERINI: Simfonia en re m, op. 37 n. 3, G. 517. Cantilena. Dir.: Adrian Shepherd. (19m).

SAUGUET: Música a per Claudel n. 1 i n. 2. Alain Prévoist, guitarra. (11m).

LITOLFF: Scherzo. Arthur Ozolins, piano. Toronto Symphony. Dir.: Mario Bernardi. (8m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS CONCERTS DE MOZART

Rondo per a violí i orquestra, KV 269/261a. Henryk Szeryng. Orquestra New Philharmonia. Dir.: Alexander Gibson. (6m).

Concert per a piano i orquestra n. 9, KV 271. Alicia de Larrocha. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Colin Davis. (34m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

TYE: Missa Euge Bone, Cor de la Catedral de Winchester. Dir.: David Hill. (25m).

FROBERGER: Lamentació. Anne Robert, clavecí. (5m).

DOWLAND: Música per a llaüt. Paul O'Dette, llaüt. (26m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

PROKOFIEV: Simfonia concertant per a violoncel i orquestra, op. 125. Mischa Maisky. Orquestra Nacional de Rússia. Dir.: Mikhail Pletnev. (40m).

BACH: 4 duets, BWV 802-805. Tatiana

Nikolayeva, piano. (14m).

HINDEMITH: Kleine Kammermusik op. 24 n. 2. Quintet de vent Holandès. (13m).

BUSONI: Dansa-Vals, op. 53. Orquestra Simfònica NDR. Dir.: Werner Andreas Albert. (11m).

SAINT-SAËNS: Africa, fantasia per a piano i orquestra, op. 89. Gwendolyn Mok, piano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Geoffrey Simon. (11m).

HUMMEL: Missa en Si b m, lop. 77. The Westminster Oratorio Choir. New Brunswick Chamber Orchestra. Dir.: John Eric Floreen. (33m).

VAUGHAN WILLIAMS: Concert per a tuba baixa i orquestra en fa m. Patrick Harrild. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (13m).

BLANCAFORT: Quatre cançons (1924). Aída Vera, soprano. E-frem Garcia, piano. (11m).

MÚSICA FRANCESA DEL RENAISSANCE: «Content desir, qui cause ma douleur». Piffaro. Dir.: Joan Kimball. Robert Wiemken. (8m).

18.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

SCHUBERT: Simfonia n. 8, D 759 (n. 7) «Inacabada». Orquestra Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (27m).

BACH: Concert per a flauta, violí, clavecí i orquestra BWV 1044. Frans Brüggen, flauta. Marie Leonhardt, violí. Gustav Leonhardt, clavecí. Leonhardt-Consort. (22m).

BELLINI: «Casta Diva» de l'acte I de Norma. Maria Callas. Cors i Orquestra del Teatre de la Scala de Milà. Dir.: Tullio Serafin. (6m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 «A LA MANERA DE...»

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 16 d'abril de 1996 al Teatre Metropol de Tarragona. CICLE XARXA DE CLÀSSICA A CATALUNYA. Obres de MENDELSSOHN, VAN DER ROOST, FOOT i BARTOK. Marc Graubells, flauta. Orquestra Prima la Musica. Dir.: Dirk Vermeulen. (63m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 26 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

R. STRAUSS: Una simfonia alpina. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: N. Järvi. (49m).

BETHOVEN: Sonata per a violoncel i piano n. 3, op. 69. Yo-Yo Ma, violoncel. Emanuel Ax, piano. (28m).

BERLIOZ: Herminie, escena lírica per a soprano i orquestra. Mireille Delunsch, soprano. Orquestra dels Champs Elysées. Dir.: Philippe Herreweghe. (23m).

TELEMANN: Concert per a tres trompetes i dos oboès, en Re M. Mark Bennett. Michael Harrison. Nicholas Thompson. Paul Goodwin. Lorraine Wood. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (10m).

DVORAK: La Filosa d'Or, poema simfònic Op. 109. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (27m).

DANSES MÈDIEVALS. Quartet Mandel. (5m).

J.A.BENDA: Concert per a piano i corda en si m. Sebastian Benda. The Benda Musicians. (19m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS CONCERTS DE MOZART

Simfonia concertant KV 297b. Aurèle Nicolet, flauta. Heinz Holliger, oboè. Hermann Baumann, trompa. Klaus Thunemann, fagot. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (28m).

Concert per a flauta i arpa, KV 299. James Galway. Marisa Robles. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (30m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

CAPLLONCH: Tema i variacions. Francesc Capllonch, piano. (18m).

TURULL: Amor incert. Una Ysamat, soprano. Orquestra Divertimento. (13m).

BLANCAFORT: Cinc nocturns. Antoni Besses, piano. (24m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT

Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 3 de desembre de 1997 al Saló del Tínel de Barcelona. FESTIVAL DE PIANO I BEL CANTO. Obres de BELLINI, VERDI, PUC-CINI, MASSENET i VERDI. Xiu Wie Sun, soprano. Ludovica Mosca, piano. (49m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 27 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

HAVART: Bisbalenc, vals-jota. Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (3m).

BERNAT: Un dia a la Noguera, poema cíclic. Robert Armengol, percussió. Cobles Juvenil de Bellpuig i Sabadell. Dir.: Jesús Ventura i Barnet. (14m).

SERRA: La fira, esbós simfònic. Cobles La Principal de La Bisbal i Montgrins. Dir.: Francesc Cassú. (7m).

SABATÉ: Somnis d'amor, per a cobla i mezzosoprano. Gemma Coma. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Marcel Sabaté. (7m).

COMIN: Tríptic de records. Cobla Mediterrània. Josep M. Bernat. (7m).

GIL I MEMBRADO: Glossa dels Presents de bodes. Glossa de La Caterina d'Alió. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (7m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA

Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT

Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÈAUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES

SCHÖNBERG: Gurre-Lieder. Jess Thomas. Marita Napier. Yvonne Minton. Siegmund Nimsgern. Kenneth Bowen. Günter

Reich. BBC Singers, BBC Choral Society, Goldsmith's Choral Union. Veus masculines dels Cor Filharmònic de Londres. BBC Symphony Orchestra. Dir.: Pierre Boulez. (115m).

24.00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès del dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dijous.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 28 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA

NEBRA: Vespres a la Verge «Laetatus sum». Angeles Tey, soprano. Cor i Orquestra Simfònica de la RTVE. Dir.: Grover Wilkins. (12m). CHERUBINI: Requiem en menor per a cor d'homes i orquestra. The Ambrosian Singers. Orquestra New Philharmonia. Dir.: Riccardo Muti. (52m). SOMERS: Kyrie. Solistes vocals. Elmer Iseler Singers. Orquestra de Cambra. Dir.: Elmer Iseler. (23m). SALAS: Cantata: «Tú, mi dios, entre galas». Monjes Benedictins de Silos. Cor Exaudi de Cuba. Dir.: María Felicia Pérez. (6m). BRUCKNER: Pange lingua, motet. Corydon singers. Dir.: Matthew Best. (5m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 «A LA MANERA DE...»

Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

SAINT-SAËNS: Henry VIII, òpera en quatre actes. Philippe Rovillon, Michèle Command. Lucile Vignon. Cors del Teatre de les Arts de Rouen. Fanfara de Villers-Cotterêts. Orquestra Lírica Francesa. Dir.: Alain Guingal. (185m).

20.20 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Àlex Robles.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 29 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

PURCELL: Don Quixote. James Bowman. David Thomas. Judith Nelson. Emma Kirkby. Martin Hill. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (39m). DEBUSSY: Petita suite per a piano a quatre mans. Claude Helffer. Haakon Austbø. (13m). WOLF: Serenata Italiana (versió per a orquestra de corda). Ana Bela Chaves, viola. Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (8m). HAYDN: Concert per a trompa i orquestra n. 1, Hob VIII:1. Lowell Greer. Orquestra Filharmònica de Mèxic. Dir.: Fernando Lozano. (19m). BORODIN: Trio amb piano (inacabat). Trio de Moscou. (22m). SCHUBERT: Simfonia n. 3, D 200. Orquestra Simfònica de la NDR. Dir.: Günter Wand. (24m). CHERUBINI: Obertura de concert. Orquestra Simfònica de la Filharmònica de Bacau. Dir.: Silvano Frontalini. (13m). GRANADOS: Andaluza, Rondalla Aragonesa, Jota Valenciana, Asturiana (dances espanyoles op. 37). Würzburger Gitarrentrio. (20m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS CONCERTS DE MOZART

Concert per a flauta n. 1, KV 313. Emmanuel Pahud. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (25m). Concert per a oboè i orquestra, KV 314. Sarah Francis. The London Mozart Players. Dir.: Howard Shelley. (18m). Andante per a flauta i orquestra, KV 315. Claudi Arimany. Orquestra de Cambra de Moscou. Dir.: Misha Rachlewsky. (7m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

GINASTERA: Cinc cançons populars argentines, op. 10. Olivia Blackburn, soprano. Alberto Portugheis, piano. (10m). HARRIS: Simfonia n. 3. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (18m). PENDEREcki: Stabat Mater i Salms de La Passió segons St. LLuc. Cor Filharmònic Nacional de Varsòvia. Dir.: Henryk Wojnarowski. (20m). NUIX: Autorretrat. En-

registrament fet per Catalunya Música. Quartet de Flautes de Bec Frullato. (7m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

SAINT-SAËNS: Simfonia en Fa M «Urbs Roma». Orquestra Nacional de l'Orte. Dir.: Jean Martinon. (41m). ABEL: Concert per a flauta op. 6 n. 1. Karl Kaiser. La Stagione Frankfurt. Dir.: Michael Schneider. (13m). ROSSINI: Pèchés de Vieillesse (Un cauchemar). Frederic Chiu, piano. (11m). TELEMANN: Suite per a flauta de bec, corda i baix continu en la m. Michala Petri. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (26m). MASSENET: Fantasia per a violoncel i orquestra. Martin Ostertag. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Roberto Paternostro. (18m). CARISSIMI: «Bel tempo per me se n'andò». Cantata per a contratenor. Concerto Vocale. Dir.: René Jacobs. (6m). RAFF: Konzertstück per a piano i orquestra «Oda a la Primavera». op. 76. Jean-François Antonioli. Orquestra de Cambra de Lausana. Dir.: Lawrence Foster. (15m). BEETHOVEN: Sextet de vent, op. 71. Ricercar Academy. (19m). ARRIAGA: Agar, ària per a soprano i orquestra. Angela Denning. Orquestra Simfònica de Bilbao. Dir.: Jesús López Cobos. (7m).

18.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

GOECKE: Simfonia n. 3, op. 36. Joanna Kozłowska, soprano. Orquestra Filharmònica de Varsòvia. Dir.: Kazimierz Kord. (58m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 26 de febrer de 1998 al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. CICLE SOLISTES DE L'OB. HENZE: Sonata per a violí i piano. Sonata per a violí i piano. Quintet de vent. Salvador Martínez, flauta. Dolors Chiralt, oboè. Josep Fuster, clarinet. Salvador Alberola, fagot. Dietrich Hermann, trompa. Àngel Jesús García, violí. Ashan Pillai, viola. Jordi Masó, piano. (45m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Àlex Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 L'AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 30 DE JUNY DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

DUKAS: Simfonia en Do M. Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Armin Jordan. (41m). SCHMELZER: Ciaccona a 3 cor. Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lamon. (5m). ENESCO: Suite orquestral n. 2, op. 20. Orquestra de la Ràdio Nacional Romanesa. Dir.: Horia Andreescu. (25m). SCHUBERT: Fantasia per a violí i piano D 934, op. pòst. 159. Membres del Trio Arion. (26m). ARNE: Concert per a clavicèmbal en sol m. The Parley of Instruments. Solista i director: Paul Nicholson. (12m). MUSSORGSKI: Quadres d'una exposició. (orquestració de Ravel). Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (33m). DUSSEK: Sonata per a arpa. Isabelle Moretti. (7m). MONTEVERDI: Introduzione al Ballo. Solistes vocals. Clemencia Consort. Dir.: René Clemencic. (11m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS CONCERTS DE MOZART

Concert per a violí, piano i orquestra, KV 315f (reconstruït per Ph. Wilby). Iona Brown. Howard Shelley. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (26m). Simfonia concertant per a violí, viola, violoncel i orquestra, KV 320e (reconstrucció de Ph. Wilby). Iona Brown. Nobuko Imai. Stephen Orton. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (11m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

VERDI: Già nella notte, duet d'òtello. Leontyne Price. Plácido Domingo. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Nello Santi. (11m). SOROZABAL: Adios a la bohemía. Teresa Berganza. Manuel Ausensi. Victor de Narke. Cor Cantors de Madrid. Orquestra Simfònica. Dir.: Pablo Sorozábal. (44m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

ELGAR: Nursery suite. Orquestra de l'Ulster. Dir.: B. Thomson. (25m). DEVIENNE: Quartet per a fagot i trio de corda, op. 73 n. 1. Klaus Thunemann, fagot. Thomas Zehetmair, violí. Taber Zimmermann, viola. Christoph Henkel, violoncel. (14m). SCHÖNBERG: La nit transfigurada, op. 4 (versió per a orquestra). Tapiola Sinfonietta. Dir.: Jean-Jacques Kantorow. (28m). SCHUBERT: «Der Hirt auf dem Felsen» («El pastor a la roca»). lied. M. Price, soprano. W. Se-

wallisch, piano. H. Schöneberger, clarinet. (11m). VIVALDI: Concerto «con molti stromenti», RV 558. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (11m). SZYMANOWSKI: Harnasie, ballet pantomima op. 55. Cori Orquestra Filharmónica Estatal Polonesa (Katowice). Dir.: Karol Stryja. (28m). D'INDY: Trio per a piano, clarinet i violoncel, op. 29. Patrick Cohen. Pascal Moraguès. Christophe Coin. (38m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS
PAUL O'DETTE DIVERSOS
AUTORS: Música Elisabethiana. The Musicians of Swanee Alley. Dir.: Lile Nordstrom i Paul O'Dette. (58m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT
SCHUMANN: Kreisleriana, op. 16. Wilhelm Kempff, piano. (30m). **POULENC:** Glòria, per a soprano cor i orquestra. Kathleen Battle. Cor del Festival de Tanglewood. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (24m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

22.00 AGENDA MUSICAL
22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 25 de febrer de 1998 a la Casa Elizalde de Barcelona. **UNAHORA AMB ELS NOSTRES Joves INTÈRPRETS.** Recital de flauta i piano. Obres de OLTRA, MOMPOU, HOMS, CASABLANCAS, RUEIRA i MONTSALVATGE. Elena Sentís, flauta. Maria Lluïsa Reñaga, piano. (50m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 1 DE JULIOL DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
NOSTAKOVITX: Simfonia n. 9, op. 70. The Solti Orchestral Project at Carnegie Hall. Dir.: Georg Solti. (23m). **GOUNOD:** Sérénade-cantó de bressol. Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Dieter Klöcker, clarinet. (4m). **MENDELSSOHN:** Quartet de corda op. 80. Quartet Melos. (25m). **CHERUBINI:** Le crescendo, obertura. Orquestra de la Toscana. Dir.: Donato Renzetti. (12m). **MUFFAT:** Xacona en Sol M. Musica Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Goebel. (16m). **BRAHMS:** Obertura tràgica, op. 81. Orquestra del Conservatori de Québec. Dir.: Gilles Auger. (14m). **GRETRY:** Céphale et Procris, suite del ballet. Orquestra de Liège. Dir.: Paul Strauss. (12m). **LLOBET:** Melodies tradicionals. José Luis Lopategu, guitarra. (16m). **BLC02927 MOZART:** Die Zauberflöte. (La flauta màgica), versió per a instruments de vent. Nacht-musique. (38m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS CONCERTS DE MOZART
Simfonia concertant per a violí, viola i orquestra, KV 364. Gil Sharon, Yuri Gandelman. Orquestra de Cambra Amati. Dir.: Gil Sharon. (29m). Concert per a dos pianos i orquestra, KV 365. Vladimir Ashkenazy, Daniel Barenboim. Orquestra de Cambra Anglesa. (26m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN
Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
HOLST: Primera simfonia coral, op. 41. Lynne Dawson, soprano. Guildford Choral Society. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Hilary Davan Wetton. (49m). **CAS-TALDI:** Tres cançons. Vincenzo Manno, tenor. Ensemble Concerto. Dir.: Roberto Gini. (10m). **GRIEG:** Concert per a piano i orquestra en la m, op. 16 (versió original 1868-1872). Love Derwinger. Orquestra Simfònica de Norrköping. Dir.: Jun'ichi Hirokami. (30m). **BERLIOZ:** El Rei Lear, obertura op. 4. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (16m). **TARTINI:** Sonata en sol m «El trinat del diable». Anne-Sophie Mutter, violí. Orquestra Filharmónica de Viena. Dir.: James Levine. (17m). **MOMPOU:** Evocació Paul Valéry (transcripció per a trio). Trio Mom-pou. (13m). **PADEREWSKI:** Humoresques de concert, op. 14. Karol Radziwonowicz, piano. (20m).

18.00 NOUS INTÈRPRETS
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

LISZT: Concert per a piano i orquestra n. 1. Claudio Arrau. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (21m). **HARTY:** Oda a un rossinyol, per a soprano i orquestra. Heather Harper. Orquestra de l'Ulster. Dir.: B. Thomason. (23m). **HANDEL:** Música aquàtica, suite n. 3. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (10m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 TEMPS D'HOMENAT-GE

GAETANO DONIZETTI: 150 ANYS Anna Bolena, extractes. Edita Gruberova. Cor i orquestra de la Ràdio Hongaresa. Dir.: Elio Boncompagni. (28m). Concertino per a oboè d'amor i orquestra. Günther Passin. RIAS Sinfonietta. Dir.: Jiri Stárek. (10m). Dominus a dextris, A 642. Solistes vocals. Cor i Orquestra de l'Òpera Eslovaca. Orquestra de la Ràdio Televisió Eslovaca. Dir.: Edoardo Brizio. (8m). Obertura de l'òpera «Linda di Chamounix». Philharmonia Orchestra. Dir.: Tullio Serafin. (7m). Nits d'estiu a Posilipo. Zehava Gal, mezzo-soprano. Bruce Brewer, tenor. Jeff Cohen, piano. (36m). Tres cançons. Josep Carreras. Martin Katz, piano. (11m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 15 de març de 1998 a l'Església de Sant Corneli de Collbató. **ELS NOSTRES ORGANISTES DE LA IL·LUS-TRACIÓ.** Obres de MESTRES, CASANOVES, BAGUER, CABO, CIURANA, ANGLÉS, ELIÉS, SOLER i MARTÍ I SOLER, entre d'altres. Vivent Ros, orgue. (55m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'ÒPERA

03.30 GRANS INTEGRALS
Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 2 DE JULIOL DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

MAHLER: El cant de la terra. Peter Seiffert. Thomas Hampson. Orquestra Simfònica de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (64m). **GRIEG:** Quatre peces op. 1. Gerhard Oppitz, piano. (12m). **FONTANA:** Sonata n. 18. Ensemble Sonnerie. (6m). 3 temes: Blue Skies. Misty. Mack the Knife. Itzhak Perlman. Oscar Peterson. Herb Ellis. Ray Brown. Grady Tate. (14m). **CAPLET:** Les prières, per a cant, arpa i quartet de corda. Sharon Coste. Laurence Cabel. Ensemble Musique

Oblique. (9m). **WAGNER / BÜ-LOW:** Els mestres cantaires de Nürnberg, paràfrasi del quintet de l'acte III. Daniel Blumenthal, piano. (7m). **STARZER:** 10 danses. Ulsamer Collegium. Dir.: Josef Ulsamer. (19m). **GIULIANI:** Concert per a guitarra n. 1, op. 30. Angel Romero. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Raymond Leppard. (30m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS CONCERTS DE MOZART
Rondó de concert per a trompa i piano KV 371. Ib Lanzky-Otto. Wilhelm Lanzky-Otto. (7m). Rondó per a violí i orquestra, KV 373. Henryk Szeryng. Orquestra New Philharmonia. Dir.: Alexander Gibson. (5m). Rondó per a piano i orquestra, KV 382. Philharmonia Orchestra. Solista i director: Vladimir Ashkenazy. (11m). Rondó per a piano i orquestra n. 2, KV 386. Vladimir Ashkenazy. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: István Kertész. (8m). Concert per a trompa n. 1, KV 412. Radovan Vlatkovic. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Jeffrey Tate. (10m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

G.PCIMA: Sonata a 2. Ensemble Sonnerie. (4m). **BUSNOYS:** Regina celi. Pomerium. Dir.: Alexander Blachly. (8m). **GERVAISE:** Danses franceses del renaixement. Quartet Mandel. (5m). **KRIEGER:** Tres àries. Claudio Cavina, contratenor. Concerto de lle Viole. Dir.: Roberto Gini. (10m). **SAINTE COLOMBE:** Concert per a dues violes n. 54. Wieland Kuijken i Jordi Savall, baix de viola. (18m). **MAZZOCCHI:** Dialogo della Maddalena. Nederlands Kammerkoor. Solistes instrumentals. Dir.: René Jacobs. (10m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

SCHMITT: La tragèdia de Salomé, ballet en set escenes (versió original 1907). Marie-Paule Fayt, veu. Orquestra Filharmónica Rheinland-Pfalz. Dir.: Patrick Davin. (59m). **C.P.H.E.BACH:** Cinc poloneses, Wq 190. Ulsamer Collegium. Dir.: Josef Ulsamer. (7m). **TÁRREGA:** Fantasia sobre motius de «La Traviata» de Verdi. David Russell, guitarra. (7m). **ELGAR:** Great is the Lord, op. 67. Cor del Trinity College de Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (10m). **LOCATELLI:** Concert per a violí n. 2, op. 3 «L'arte del violino». Diego Conti. I Virtuosi dell'Accademia. (21m). **WRANITZKY:** Deu «Deutsche». Ulsamer Collegium. Dir.: Josef Ulsamer. (8m). **IRELAND:** Concertino pastorale. The Bournemouth Sinfonietta. Dir.: G. Hurst. (20m). **BRITTEN:** Les Il·luminacions, per a soprano i orquestra de corda, Op. 18. Felicity Lott. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Bryden Thomson. (24m).

18.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

CHAUSSEON: Concert per a violí, piano i quartet de corda, op. 21. Itzhak Perlman, violí. Jorge Bole, piano. Quartet Julliard. (40m). PURCELL: The Fatal Marriage. Emma Kirkby. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (5m). VILLA-LOBOS: Bachianes Brasileires n. 5, per a soprano i 8 violoncel·ls. Victòria dels Àngels. Orquestra Nacional de la Radiodifusió Francesa. Dir.: Heitor Villa-Lobos. (11m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 «A LA MANERA DE...»

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 11 de març de 1998 al Paraninf de la Universitat de Barcelona. X CICLE DE MÚSICA A LA UNIVERSITAT. Obres de SINGELÉE, CORDELL, LLANAS, DUBOIS i NIEHAUS. 3+1 Quartet de Saxofons. (60m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 3 DE JULIOL DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

RAKHMANINOV: Vespres, op. 37. Olga Borodina, mezzo-soprano. Vladimir Mostowoy, tenor. Cor de Cambra de St. Petersburg. Dir.: Nikolai Korniev. (56m). BEETHOVEN: Quatre contradances, WoO 14. Ulsamer

Collegium. Dir.: Josef Ulsamer. (5m). BACH: Sonata per viola de gamba i clavicèmbal, BWV 1027. Kim Kashkashian. Keith Jarrett. (12m). DVORAK: Sextet de corda, op. 48. Conjunt de Cambra de l'Academy of St. Martin-in-the-Fields. (30m). BRAHMS: Vier ernste Gesänge (Quatre cançons serioses), op. 121. Kathleen Ferrer, contralt. John Newmark, piano. (19m). MOZART: Cassació KV 99. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (19m). DAVID: Concertino per a trombó i orquestra en Mi b M, op. 4. Branimir Slokar. Orquestra de Cambra de Lausanna. Dir.: Jean-Marie Auberson. (15m). TURINI: Simfonia a 3. Gagliarda a 3. Ensemble Sonnerie. (4m).

13.00 GRANS INTEGRALS ELS CONCERTS DE MOZART

Concert per a piano i orquestra n. 11, KV 413. Vladimir Ashkenazy, solista i director. Philharmonia Orchestra. (23m). Concert per a piano i orquestra n. 12, KV 414. Evgeny Kissin. Virtuosi de Moscou. Dir.: Vladimir Spivakov. (26m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

SORS: Concert per a violí i orquestra en Sol M. Montserrat Cervera. Orquestra de Cambra Catalana. Dir.: Joan Pàmies. (22m). ABEL: Allegretto i Allegro en La Major. Pere Ros, viola de Gamba. (6m). MENDELSSOHN: Trio amb piano n. 1, op. 49. Enregistrament fet per Catalunya Música. Trio de Barcelona. (27m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT

Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 17 de març de 1996 a l'Església de Sant Martí de Palafrugell. CICLE XARXA DE CLÀSSICA A CATALUNYA. Obres de MOZART, MILHAUD, DANZI, DEBUSSY, BERLIOZ i LIGETI. Harmonia quintet de vent. (61m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 4 DE JULIOL DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

FCASSÚ: La polca de l'estrès. Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (4m). SEGURA: Cant a Olesa, sardana. Cobla Vila d'Olesa. Dir.: Jaume Puig i Llongueras. (5m). MORALEDA: En Joan de Serrallonga, poema simfònic per a tres cobles. Enregistrament fet per Catalunya Música. Cobla La Principal de La Bisbal. Cobla Selvatana. Cobla Montgrins. Dir.: Joan Lluís Moraleda. (17m). ROVIRA: Salvador Cansalader, sardana. Cobla Vila d'Olesa. Dir.: Jaume Puig i Llongueras. (4m). BOLIART: poema d'estiu. Enregistrament fet per Catalunya Música. Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Joan Casas. (14m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA

Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT

Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES

PURCELL: King Arthur, òpera en cinc actes. Véronique Gens. Claron McFadden. Sandrine Piau. Susannah Waters. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (92m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dijous.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 5 DE JULIOL DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA

J.E.BACH: Das Vertrauen der Christen auf Gott (La confiança de Crist en Déu), oda sobre el salm 77. Christoph Pregardien, tenor. Rheinische Kantorei. Das Kleine Konzert. Dir.: Hermann Max. (17m). SCHUBERT: Missa solemnis n. 6, D 950. Luba Or. gonasova. Birgit Remmert. Deon van der Walt. Wolfgang Holmair. Anton Scharinger. Cor Arnold Schönberg. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (52m). STRAVINSKI: Threni. Solistes vocals. The Schola Cantorum. Orquestra Simfònica de Colúmbia. Dir.: Igor Stravinski. (30m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 «A LA MANERA DE...»

Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

ARNE: Artaxerxes, òpera (reconstituïda per Peter Holman). Christopher Robson. Ian Partridge. Patricia Spence. Richard Edgar-Wilson. The Parley of Instruments. Dir.: Roy Goodman. (140m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Àlex Robles.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

Freqüències de Catalunya Música per comarques (FM). Baix Ebre, Montsià i Ribera d'Ebre: 102.5. Terra Alta: 97.3. Priorat: 92.2. Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Cap de Barberà i Tarragonès: 105.4. Baix Penedès: 105.9. Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell: 91.9. Garraf: 91.9. Alt Penedès, Anoia, Bages i Berguedà: 102.4. Baix Llobregat, Barcelonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental: 101.5. Maresme: 96.4/101.5. Osona: 100.5. Solsonès: 89.7. Gironès i Pla de l'Estany: 96.7. La Selva: 96.7/88.7. Baix Empordà: 87.8/96.7. Alt Empordà i Rosselló: 90.8/87.6/93.7/96.7. Garrotxa: 97.1. Ripollès: 100.5/105.8. Cerdanya: 88.4. Alt Urgell: 88.6. Pallars Jussà i Pallars Sobirà: 88.4. Val d'Aran: 92.8/101.2.

BARCELONA (BARCELONÈS)

3 JUNY	21 h 20,30 h	Palau Auditori Winterthur	Concert de cloenda del curs 97/98 del Conservatori del Liceu. Sarah Walker, soprano. Roger Vignoles, piano. Haydn, Schumann, Horowitz, Debussy, Fauré, Hahn. (Schubertiada a l'illa).
4 JUNY	21 h	Casal del Metge	Maurizio Zanini, piano. Stravinski, Prokofiev, Brahms, Albéniz. (Europa en Concert).
5 JUNY	21 h 22 h 22,15 h	Teatre Victòria Palau Hivernacle Parc Ciutadella	Ballet de Zuric. <i>Giselle</i> . (Gran Teatre del Liceu). Olga Guillot. Orquestra Sinfonietta. Anton Serra, flauta travessera. Eduard Martínez, clavicèmbal. Dir.: Francesc Llongueres. Purcell, Quanz, Händel. (Clàssica als Parcs'98).
6 JUNY	17 h 21,30 h 22,15 h	Teatre Victòria Teatre Victòria Jardí La Tamarita	Ballet de Zuric. <i>Giselle</i> . (Gran Teatre del Liceu). Ballet de Zuric. <i>Giselle</i> . (Gran Teatre del Liceu). Josep Henríquez, guitarra. Praetorius, Albéniz, Villa-Lobos, Lluís, Henríquez. (Clàssica als Parcs'98).
	22,15 h	Parc Güell	Orquestra Sinfonietta. Anton Serra, flauta travessera. Eduard Martínez, clavicèmbal. Dir.: Francesc Llongueres. Purcell, Quantz, Händel. (Clàssica als Parcs'98).
7 JUNY	12 h 17 h 18 h 19,30 h	Pati Tarongers/Barri Gòtic Teatre Victòria Palau L'Estudi (Verntallat, 11)	Concert de carilló. Ballet de Zuric. <i>Giselle</i> . (Gran Teatre del Liceu). Cors Infants de l'Orfeó Català. (Concert de socis). Jordi Vilaprinyó, piano. Yagüe, Ribas, Cervelló, Charles, Taverna-Bech.
8 JUNY	19 h	Palau	Orquestra Filharmonia de Cambra de Barcelona. Rosa Mateu, soprano. Josep Ruiz, tenor. Dir.: Miquel Ortega. Mozart, Rossini, Bizet, Verdi. (Concert de Tarda al Palau).
	21 h	Nick Havanna	Grup instrumental Sitges 94. Dir.: D.M. González de la Rubia. Blanch, Humet, González de la Rubia, Díaz. (XIII Cicle de música del segle XX).
9 JUNY	19,30 h 21 h	Sala Cultural Caja de Madrid Teatre Victòria	Quartet de flautes de bec Els Ministrils. Ballet de Zuric. <i>Giselle</i> . (Gran Teatre del Liceu).
10 JUNY	21 h 21 h	Teatre Victòria CCCB	Ballet de Zuric. <i>Giselle</i> . (Gran Teatre del Liceu). Quartet de Saxòfons 3+1. Boliart, Llanas, Casterède, Pousseur, Cordell. (Europa en Concert).
11 JUNY	21 h	Teatre Victòria	Ballet de Zuric. <i>Giselle</i> . (Gran Teatre del Liceu).
12 JUNY	22,15 h	Jardins Ca n'Altimira	Mònica Raga, fluta travessera. Alexandra Presaizen, violí. Josephine Fitzpatrick, viola. Mozart, Beethoven, Reger. (Clàssica als Parcs'98).
13 JUNY	18 h 21 h 22 h 22,15 h 22,15 h	Palau Teatre Victòria Teatre del Cercle (Gràcia) Jardí La Tamarita Laberint d'Horta	Esbart Ciutat Comtal. <i>Tradicions en dansa</i> . Ballet de Zuric. <i>Variacions Goldberg</i> . (Gran Teatre del Liceu). Néstor Eidler, violí. Angel Soler, piano. Granados, Poulenc, Ginastera, Wieniawski. Anton Serra, flauta travessera. Montse Casabó, piano. Música espanyola. (Clàssica als Parcs'98). Josep Henríquez, guitarra. Praetorius, Albéniz, Villa-Lobos, Lluís, Henríquez. (Clàssica als Parcs'98).
14 JUNY	11,15 h 17 h 18 h 18,30 h	Col·legi del Roser Teatre Victòria Palau Ateneu Barcelonès	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Elisabet Roca, fiscorn. Dir.: Joan Palet. Sampablo, Marcello, Anderson. Ballet de Zuric. <i>Variacions Goldberg</i> . (Gran Teatre del Liceu). Orquestra Simfònica del Vallès. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). M. Lluïsa Muntada, soprano. Montserrat Martorell, contralt. Francesc Garrigosa, baríton. Angel Odena, baríton. Dir.: Edmon Colomer. Beethoven. (Els diumenges al Palau). Jordán Tejedor, violí. Miyuki Yamaoka, piano. Mozart, Bach, Vieuxtemps, Wieniawski. (Associació Massià-Carbonell).
15 JUNY	21 h 21 h	Teatre Victòria Nick Havanna	Ballet de Zuric. <i>Variacions Goldberg</i> . (Gran Teatre del Liceu). Ensemble Triolog München. Hirsch, Riedl, Vadillo, Stravinski, Lutoslawski, Schneid, Cage. (XIII Cicle de música del segle XX).
16 JUNY	19,30 h 21 h	Sala Cultural Caja de Madrid Teatre Victòria	2111 Gòtic Brass Quintet. Händel, Mozart, Vivaldi, Boliart, Machi, Liszt, Albéniz, Lew, Rodríguez. Ballet de Zuric. <i>Variacions Goldberg</i> . (Gran Teatre del Liceu).
17 JUNY	21 h	Palau	Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. Cabezón, Cabanilles, Purcell, Scheidt. (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). Ballet de Zuric. <i>Variacions Goldberg</i> . (Gran Teatre del Liceu).
18 JUNY	21 h	Teatre Victòria	Ballet de Zuric. <i>Variacions Goldberg</i> . (Gran Teatre del Liceu).
19 JUNY	20,30 h	Palau Güell	Collegium Tubicum. Miloslav Capka, jr. i Ioseba González, trompetes. Josep Antoni Oltra, Adolfo Villalonga i Gerardo Burgos, trombons.
22 JUNY	21 h	Palau	Maria Joao Pires, piano. <i>Impromptus</i> , de Schubert. (Ibercamera).
26 JUNY	21 h	Palau	The Salt Lake Mormon Tabernacle Choir. Música religiosa, espirituals negres, musicals americans. (Palau 100. Concert extraordinari).
27 JUNY	22,15 h 22,15 h	Laberint d'Horta Parc Güell	Montse Solà, soprano. Manel Ortega-Ferrer, contrabaix. Purcell, Roe, Seamarks, Spatz. (Clàssica als Parcs'98). Marta Clariana, soprano. Santi Pavón, guitarra. Händel, Scarlatti, Giuliani, Sor, Gerhard. (Clàssica als Parcs'98).
28 JUNY	18 h 19 h	Palau Hotel Mercure (Rambla, 124)	Concert musical i vocal amb la participació de diferents formacions instrumentals. Quartet Homs. Marc Armengol, violí. Edurne Vila, violí. Ulrike Janssen, viola. Sergi Boadella, violoncel. Mozart, Remacha, Mendelssohn. (Diumenges musicals a l'Hotel Mercure).
1 JULIOL	21 h	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Salvador Brotons. Clàssics de pel·lícula III.
2 JULIOL	21 h	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Salvador Brotons. Clàssics de pel·lícula III.

3 JULIOL	22,15 h	Hivernacle Parc Ciutadella	Orquestra de cambra del Reial Cercle Artístic. Anton Serra, flauta travessera. Javier Mateos, concertino. Telemann, Bach, C.P.E. Bach, Grieg. (Clàssica als Parcs'98).
	22,15 h	Parc Estació Nord	Joan Pere Gil, clarinet. Quartet Island. Haydn, Mozart, Weber. (Clàssica als Parcs'98).
4 JULIOL	22,15 h	Parc Güell	Anna Ferrer i François Michel Rignol, piano a quatre mans. Fauré, Debussy, Ravel, Schmitt. (Clàssica als Parcs'98).
5 JULIOL	12 h	Pati Tarongers/Barri Gòtic	Concert de carilló.
6 JULIOL	22 h	Convent St. Agustí	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Dir.: Jordi Casas Bayer. <i>Mercutio, ocells i altres músiques</i> . (Festival Grec'98).
10 JULIOL	22,15 h	Hivernacle Parc Ciutadella	Carlota Garriga, piano. Brahms, Chopin, Falla, Turina, Mompon. (Clàssica als Parcs'98).
	22,15 h	Parc Estació Nord	Ala Voronkova, violí. Guerasim Voronkov, violí i viola. Leclair, Mozart, Paganini, Bartók. (Clàssica als Parcs'98).
11 JULIOL	21 h	Palau	Concert de cloenda de les Jornades Internacionals de Cant Coral a Barcelona.
	22,15 h	Laberint d'Horta	Trio Werther. Brahms, Reinecke, Mendelssohn, Dvorák, Bruch. (Clàssica als Parcs'98).
	22,15 h	Parc Güell	Cor de cambra Fòrum Vocal. Jonathan Camps, violí. Santi Mirón, viola de gamba. Eduard Martínez, orgue. Dir.: Xavier Chavarria. Marcello, Bach. (Clàssica als Parcs'98).
18 JULIOL			Sturm-Bergk Quartet. Mozart, Beethoven, Dvorák. (Clàssica als Parcs'98).
25 JULIOL	21 h	Palau Nacional	Orquestra de Cadaqués. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Dir.: Gennadi Rojdestvenski. <i>Rèquiem</i> , de Mozart.
	22,15 h	Jardí La Tamarita	Classic BCN. Devienne, Pleyel, Lorenzo, Bosch. (Clàssica als Parcs'98).
	22,15 h	Laberint d'Horta	Uta Zenke, ciolonce. Carles Roggan, piano. Schumann, Debussy, Cassadó, Turull, Strauss. (Clàssica als Parcs'98).
31 JULIOL	22,15 h	Parc Güell	Joan Amils i Gennady Dzubenko, piano a quatre mans. Schubert, Liszt, Rachmaninov. (Clàssica als Parcs'98).
	22,15 h	Jardins Ca n'Altimira	Jordi Codina, guitarra. Josep M ^a Mangado, guitarra. Iradier, Laporta, Sor, Ferrer, Chapí. (Clàssica als Parcs'98).
	22,15 h	Parc Estació Nord	Trio Glinka. Mozart, Beethoven, Schubert. (Clàssica als Parcs'98).
ALELLA (MARESME)			
27 JUNY	22 h	Pedreria d'Alella	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Carles Trepas, guitarra. Dir.: Jordi Casas Bayer. <i>Romancero gitano</i> . (Centenari García Lorca).
BALAGUER (LA NOGUERA)			
20 JUNY	22,30 h	Teatre Auditori	Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Guillem Martí i Oscar P. Boada, pianos. Dir.: Josep Vila. Norman, Grieg, Stenhammar, Sibelius, Nystedt, Alfven, Ll. M. Millet, Ll. Millet, Vives, Morera, Oltra.
GIRONA (GIRONÈS)			
4 JUNY	21,30 h	Teatre Municipal	<i>Cossi fan tutte</i> , de Mozart. (X Cicle d'Òpera a Catalunya).
LLEIDA (SEGRIÀ)			
7 JUNY	20 h	Auditori Enric Granados	Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Dir.: Gerard Claret. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados. Rosa M. Tamarit, soprano. Montserrat Torruella, contralt. Josep Benet, tenor. Pau Bordas, baix. Dir.: Jordi Casas Bayer. Pergolesi, Mozart, Haydn.
REUS (BAIX CAMP)			
2 JUNY	21 h	Teatre Fortuny	<i>Cossi fan tutte</i> , de Mozart. (X Cicle d'Òpera a Catalunya).
21 JUNY	19 h	Teatre Fortuny	Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Guillem Martí i Oscar P. Boada, pianos. Dir.: Josep Vila. Norman, Grieg, Stenhammar, Sibelius, Nystedt, Alfven, Ll. M. Millet, Ll. Millet, Vives, Morera, Oltra.
24 JUNY	19,30 h	Església Prioral St. Pere	Oriol Romaní, clarinet. Josep M ^a Mas i Bonet, orgue. Vivaldi, Bach, Mozart, Vantus, Padrós.
SABADELL (VALLES OCCIDENTAL)			
3 JUNY	18 h	La Faràndula	Concert de final de curs del Conservatori de Música de Sabadell.
SAN CUGAT DEL VALLES (VALLES OCCIDENTAL)			
6 JUNY	22 h	Centre Cultural	<i>Cossi fan tutte</i> , de Mozart. (X Cicle d'Òpera a Catalunya).
SANT FELIU DE GUÍXOLS (BAIX EMPORDÀ)			
11 JULIOL	22,30 h	Teatre Auditori	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Carles Trepas, guitarra. Dir.: Jordi Casas Bayer. <i>Romancero gitano</i> . (Centenari García Lorca).
VILAFRANCA DEL PENEDES (ALT PENEDES)			
27 JUNY	22 h	Teatre del Casal	Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Guillem Martí i Oscar P. Boada, pianos. Dir.: Josep Vila. Norman, Grieg, Stenhammar, Sibelius, Nystedt, Alfven, Ll. M. Millet, Ll. Millet, Vives, Morera, Oltra.

Elegància, precisió i gasiveria

Los Angeles Jubilee Singers. Dir.: Albert McNeil. *Gospel i negro spirituals*. Santa Maria del Mar (Barcelona). 25 d'abril de 1998.

per ALBERT SUÑÉ

Los Angeles Jubilee Singers es van presentar a Barcelona amb un molt bon currículum a les seves espatlles. Bé, de fet no era la primera vegada que hi venien, perquè ja havien actuat al Palau de la Música Catalana. A Santa Maria del Mar van oferir un concert que confirmà que el grup nord-americà és un dels més prestigiosos pel que al *gospel* i als *negro spirituals*. Sense deixar de banda els ritmes del Carib i el jazz i el *gospel* més recents. Però, és clar, a la basílica van haver d'interpretar d'acord amb el marc que els acollia.

Set dones i nou homes es repartiren les corresponents veus de sopranos, contralts, tenors i baixos. Que, sota la direcció d'Albert McNeil, van teixir un concert de gran nivell. Perquè el grup —molt ben acoblat, elegant en la seva proposta musical, no gens cridaner— sap modular i matisar a la perfecció, i el director ha sabut trobar les inflexions i les harmonies pròpies per a cada circumstància. A més, els solistes —gairebé tots els membres del grup van poder sobresortir també en aquest aspecte— demostraren poder d'atracció i una gran dosi comunicativa.

La llàstima fou que el concert —sense comptar el

descans— durà una hora. Tots els temes van ser prou curts i alguns, curtíssims. Aquesta gasiveria sobtada força, perquè el públic —que no omplí la basílica— hauria volgut aplaudir durant més estona la qualitat intrínseca d'aquells setze intèrprets. Alguns dels quals, com la soprano Celeste Bambry a *Sometimes I feel like a motherless child*, protagonitzaren els millors moments de la nit.

A la primera part, el grup cantà *negro spirituals* i a la segona *gospel* afroamericana. En aquesta ocasió, aparegueren, a estones, un piano i una pandereta. Però així com aquesta se sentia perfectament, el so del piano no ajudà gens a la causa, ja que es confongué sempre amb les veus.

Per la qual cosa, cal pensar que Santa Maria del Mar continua posseint un dèficit considerable quant al so. De fet, des de la meitat de la nau fins al fons, aquest so es distorsionava. Cosa que no passava des de l'esmentada meitat fins a l'altar. Per tant, els espectadors que seien en aquesta zona van poder copsar molt millor la qualitat del grup. Un grup que —a prec del director— va fer moure els braços de banda a banda als assistents en el penúltim tema. Perquè l'últim, *Down by the river side*, fou cantat per tothom mentre els intèrprets desfilaven cap als vestidors.

L'eclecticisme del Nuovo Trio Fauré

Europa en concert. Nuovo Trio Fauré (violí, violoncel i piano). *Trio op. 87* de J. Brahms, *Trio* de B. Bettinelli, *Trio* de M. Ravel. Casal del Metge. 2 d'abril de 1998.

per F.T.-B.

Uns comentaris ben orientatius sobre el contingut de les obres a càrrec de Moisès Bertran van encapçalar el recital de presentació del grup italià Nuovo Trio Fauré. Certament, l'entesa i la compenetració entre el violinista Silvano Minella, el violoncel·lista Marco Perini i el pianista Gerardo Chimini constitueixen una de les qualitats d'aquesta formació que va entusiasmar el públic no gaire nodrit que assistí a la seva actuació a la sala del Casal del Metge.

Sense vedetismes i amb veritable esperit de participació, aquest trio italià va oferir una lectura de notable equilibri instrumental i d'atractiva coloració d'un programa integrat per dos textos d'inqüestionable pes, com són el *Trio op. 87 en Do major* de Brahms i el *Trio* de Ra-

vel, i entre les quals, com a novetat, figurava el *Trio* (1991) del compositor italià Bruno Bettinelli.

Sense exageracions en la matisació i en la manifestació virtuositica, el Nuovo Trio Fauré va interpretar amb justesa el clima entre intimista i apassionat que vertebrava la bella partitura brahmsiana, i va clarificar i imprimir emoció a la complexitat del *Trio* de Bettinelli. Una pàgina tractada amb imaginació i que es manifesta amb discurs vehement, en què els recursos sònics i d'estructuració de la música són utilitzats amb veritable mestratge.

A continuació, per finalitzar el concert, els tres músics italians van conferir vida i fantasia al *Trio* de Ravel, obra antològica del repertori i que amb la seva orfebreria sonora sembla evocar la lluminositat i el paisatge de Cibour, localitat de la costa basca on va néixer Ravel.

Feliç i vital buidatge d'inquietuds expressives

Temporada Teatre Lliure. Companyia Metros (en coproducció amb el Centre Cultural Caixa de Terrassa). *Poemes de problemes*. Ramon Oller, coreografia. Teatre Lliure. Abril de 1998.

per J.C.C.

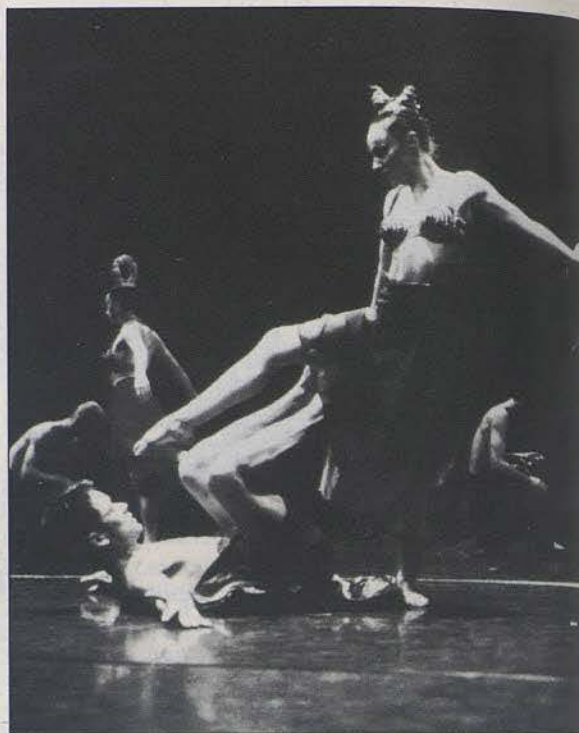
La figura del coreògraf Ramon Oller és una de les que més ha contribuït a revitalitzar el món del ballet a casa nostra. Darrere d'una trajectòria encara relativament jove, hi ha el bagatge d'una munió de produccions que han anat bastint un discurs variat i complex, que no dispers, inquiet i ric.

Ara ens arriba la seva darrera aportació, *Poemes de problemes*, presentada al Teatre Lliure. Un muntatge que podríem anomenar de format mitjà, menys complex que altres —pensem per exemple en el gairebé monumental *Romeu i Julieta*—, que permet al coreògraf fer una mena de buidatge d'inquietuds, en un exercici lliure i desinhibit. Hom diria que Ramon

Oller ha treballat amb una llibertat interior mot elevada, sense els lligams d'uns compromisos, o si es vol d'un autocompromís, i guiat només per l'ànim d'abocar sense traves el doll de la seva creativitat i del seu moment anímic.

És per això que aquest *Poemes de problemes* constitueix una mena de retaule fresc i vital, farcit de suggestions imaginatives, d'un notable encant. Alguns passos a dos, d'una extraordinària plenitud, en constitueixen mostres concloents.

L'espectacle avança amb una gran fluïdesa, tot es produeix amb una naturalitat i una aparent espontaneïtat, que de fet és el fruit d'un treball seriós i rigorós però alhora, cal insistir en això, lliure, gens forçat, com deixant-se anar, tanmateix reflexivament, en un procés que

en última instància esdevé enormement creatiu. Els referents al món flamenc, aquest *quejío* de què parla el mateix Oller en el programa, es manifesten de manera més immanent que no com a mostració formal i conceptual ostentosa. I aquest és un mèrit afegit, perquè d'aquesta manera l'espectacle adop-

ta un clímax d'ambigüitat que reforça el seu atractiu natural.

Cal dir que el quadre d'interprets, vuit ballarins i una actriu, actuen amb una elevada autoritat i esdevenen atots cabdals per a l'assoliment d'un resultat globalment rodona, dins de les seves ambicions específiques.

Universitat de les
Illes Balears

Institut de Ciències de
l'Educació
Aula de Música

XXII CURS INTERNACIONAL DE MÚSICA

Palma (Mallorca). Juliol 1998

CANT I DIRECCIÓ CORAL: del 21 al 29 de juliol de 1998.
SEMINARI D'ÒPERA PER A CANTANTS I PIANISTES:

del 22 al 29 de juliol de 1998

CANT

Nivell mitjà i avançat

PROFESSORAT: Kim Amps, Lambert Climent, Carina Mora.

PIANISTES CORREPETIDORES: Yuko Mizutani, Marta Pujol.

DIRECCIÓ CORAL

Nivell inicial, mitjà i avançat

PROFESSORAT: Pierre Cao, Carmen Cruz, Josep Ramon Gil-Tàrraga, Fernando Marina, Josep Vila.

COR PILOT: Cor Madrigal de Barcelona.

SEMINARI D'ÒPERA PER A CANTANTS I PIANISTES

PROFESSOR: Kamal Khan

CLASSES MAGISTRALS a càrrec del director d'escena Jaume Martorell i del baríton Joan Pons.

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

Universitat de les Illes Balears. Edifici Sa Riera. C/ de Miquel dels Sants Oliver, 2. 07071 Palma (Balears). Tel.: 17 30 14. Telefax: 17 24 01

Institut de Ciències de l'Educació (ICE). Tel.: (9) 71- 17 24 00 / 17 24 06 / 17 24 10 / 17 24 13.

Aula de Música. Tel.: (9) 71- 17 30 49

Inscripcions: de l'1 al 19 de juny de 1998.

PATROCINI: Consell de Mallorca

COL·LABORACIÓ: Meliá Confort Bellver i Musicasa.

La commemoració enguany del centenari del naixement del poeta i dramaturg granadí Federico García Lorca ha provocat, com no podia ser altrament, una allau d'accions encaminades a recuperar al més a fons possible la memòria d'aquesta personalitat.

Federico García Lorca és, amb tota seguretat, una de les grans figures intel·lectuals que ha donat l'Estat espanyol en aquest segle. La consideració objectiva de la seva extraordinària obra literària justifica l'afirmació que acabem d'exposar. La circumstància tràgica de la seva mort no deixa de ser un fet al marge d'aquesta realitat estricta i, per tant, per tal de valorar-la i considerar-la en la seva extraordinària grandesa, convé separar conceptes. Excepte, però, en un matís fonamental. Sense la dimensió progressista i transgressora del contingut de l'esmentada obra, i sense que aquesta fos un reflex viu d'una ideologia concreta i d'un tarannà cívic i personal molt exactament assumit, aquell fet monstruós, amb gairebé tota probabilitat, no s'hauria produït.

Des de l'òptica d'una publicació com la nostra ens interessa, inevitablement, considerar la dimensió de García Lorca en la vessant d'home-

músic. D'home que sent per l'art musical no sols un deler natural i inquiet sinó també que té unes aptituds notables per cultivar-lo. Al marge del geni literari de l'autor de *Yerma* o *Mariana Pineda*, hi ha també un artista extraordinàriament sensible a la música. A la música entesa com un valor absolut, sense matisos qualificadors. A la música que, arrelada en el poble -pocs artistes ho han estat com ell-, s'eleva a la transcendència més absoluta a través

d'un procés de dignificació pur i d'una sinceritat exacta. García Lorca hauria pogut ser un pianista esplèndid, un compositor notable i un folklorista de gran envergadura. I de fet, en bona mesura, ho va ser.

La música apareix constantment a la seva obra literària i la música l'acompanya en tots els moments de la seva existència. I un amic entranyable seu, malgrat les profundes diferències que els separaven en conceptes fonamentals, va ser Manuel de Falla.

En un extens i substancial article, hom situa en tota la seva complexitat la figura de García Lorca músic. Una dimensió poc coneguda i, sobretot, poc estudiada a fons, que en aquest treball apareix en tota la seva riquesa en un document, creiem, de referència obligada en el futur.

García Lorca, també músic

Federico García Lorca, personalitat musical important

per JOSÉ GARCÍA ROMÁN

Les commemoracions serveixen, o haurien de servir, per aprofundir en els personatges i en els fets que protagonitzaren amb el fi d'enriquir el cabal d'informació existent. Però quan no hi ha perspectiva històrica suficient o les investigacions fetes no s'han dut a terme amb el rigor exigible, no és possible extreure conclusions que puguin interessar els qui busquen llum i camí per apropar-se a la veritat de la Història. Si, a més, es tracta d'assumptes *propers* –tot i que per als historiadors el temps no sempre és el pitjor enemic ni tampoc el seu millor aliat– i que, per afegit, generen rancúnies en portar a la memòria fets en què la sang fou una protagonista d'excepció, com és el cas de la nostra guerra civil, l'assassinat de Federico García Lorca, i altres atrocitats, la feina esdevé complicada. És cert que es pot reflexionar millor sobre els esdeveniments com més gran sigui la distància que ens en separa; perquè els judicis són més equilibrats i no estan subjectes a cap sospita estranya, però sense oblidar l'autèntica riquesa de la font de dades que cal consultar.

Per a alguns, la commemoració del centenari del naixement de García Lorca no té gaire interès, ja que els aniversaris –diuen– solen propiciar un ambient de frustració en ser posats massa accents en unes circumstàncies que obscureixen les raons fonamentals que mouen al record i a l'homenatge; per a uns altres, aquella commemoració és una oportunitat estupenda per reivindicar-ne la memòria genuïna i pura, desproveïda d'afegitons i postissos, i de declaracions impulsades per un desig de fer un García Lorca al nostre capritx, guiat per intuïcions i imaginacions, com si al nostre taumaturg, tan ric en dons i d'un talent tan extraordinari, li calgués res d'afegit o d'artifici. Però hi ha qui, davant de qualsevol efemèride lorquiana, troba el pretext per remoure les aigües entollades del temps dels enfrontaments, mort i destrucció, de les *Españas machadianas*, el record dels quals ens provoca nàusees, esgarrifances i por.

Sembla que encara és aviat, tot i els anys transcorreguts, per reconciliar idees, posicions, sentiments i veure els nostres últims *episodios nacionales* com a punts d'un ganxet del teixit curricular d'uns pobles, la condemna dels quals de repetir

errors pesa sobre el seu present i futur si caiguessin novament en l'obscuritat de l'oblit del seu passat. Però avui s'observa una tendència –molt lloable– en relació amb un reforçament de les teories dels termes mitjans; *in medio est virtus*, se'ns inculcava abans, a pesar que –entre bastidors– s'escoltés aquella frase de “no he vingut a portar la pau sinó la guerra”. I és que no sempre la *virtus* habita en el centre i és amiga de l'agulla de la balança. La teoria científica d'allò Borrós, que ens invita a no categoritzar, a no ser tan contundents, a fugir d'absolutismes i a venerar relativitats, a sentir predilecció pel color *gris* i a tenir el valor de fer servir la paraula *depèn*, segons tesis defensades per L. Zadeh i B. Kosko, ens suggereix una valoració diferent a l'hora d'arribar a unes conclusions.

**“Cal sentir
la quantitat
d'opinions frívoles
i imprudents
sobre el poeta!...,
elevant-lo
a la categoria de
semidéu...”**

Per entendre els missatges plurals de García Lorca –presidits per la poesia i la música– cal un ambient de pau i de serenor. D'aquesta manera hom podrà contemplar i admirar (i gaudir-ne) el paisatge del personatge que tingué la sort de parir Fuente Vaqueros, un poble ancorat en el mar verd de la Vega de Granada, «*un pueblecito muy callado y oloroso*», «*rodeado de chopos que se rien y cantan y son palacios de pájaros, y de saúcos y zarzales que en el verano dan frutos dulces y peli-grosos de coger*».

Ser contradictori és una part substancial de la nostra naturalesa; i Federico ho era. Negar al personatge la seva vàlua i el seu mèrit just és tan perillós com pretendre fer-ne un geni a la Frankenstein, ja que es malmet innecessàriament la figura

Federico García Lorca per José Moreno Villa, a la Residencia de Estudiantes (Residencia de Estudiantes; il·lustració: Tutti música)

universal del nostre poeta, elevant-lo a la categoria de semidéu, al caire de la perfecció. Cal sentir la gran quantitat d'opinions frívols i imprudents sobre el poeta, en tertúlies i entrevistes! Tots volem judicar la personalitat de Federico, i fins fer un dictamen sobre la seva intimitat, no pas per comprendre millor la seva gran obra, sinó per continuar fent-lo servir de bandera en la nostra particular batalla diària. Una batalla, sovint, indigna i d'interessos espuris i fraudulents, que ni tan sols empra les armes de l'exemple i del testimoniatge. Des d'una actitud exclusivament política i partidista, difícilment s'assolirà la serenitat per poder tractar una figura tan excepcional com Federico García Lorca d'una manera objectiva —dins d'allò possible— i amb tarannà d'investigador i de servei a la veritat. Perquè, parafrasejant el nostre poeta, cal no perdre de vista que Federico és un fruit dolç i perillós de collir, com els fruits dels saüquers i dels esbarzerars. Qui no guarda en la memòria de la infància alguna esgarrinxada produïda en enamorar-se d'una móra sucosa i gran i voler tenir-la per gaudir-ne el gust?

A Granada hi ha l'ombra del trauma del cop de destrial del crim: el vil assassinat d'una de les persones més carismàtiques i de talent que mai hagi donat a llum la terra andalusa, i es percep discretament un sentit de culpa generosa, acompanyada de pudor, per allò que passà —Granada ha assumit la pena pel pecat incitat i comès per uns pocs (no tots granadins ni residents); aquest mateix fenomen no s'esdevé, curiosament, en d'altres localitats

d'Espanya, on també la ignorància del violent vessament de sang va posar a prova les seves dignitat i vergonya, i on foren arrasats paisatges de vida amb unes raons idèntiques (o semblants) que a Granada i que, al llindar dels anys vint, així veié Federico: «la lucha sigue oscura y sin expresión...; sin expresión, no, que en la colina roja de la ciudad hay dos palacios, muertos los dos: la Alhambra y el palacio de Carlos V, que sostienen el duelo a muerte que late en la conciencia del granadino actual». Aquella Granada era, com tantes ciutats de tarannà culte, meitat provinciana i meitat europea; meitat inculta i meitat —potser massa?— il·lustrada; meitat carca i meitat progressista. Però cal que sigui mitjanament congruent amb allò que dic i no he de caure en temptacions fàcils, perquè allò que ací em porta és la música. És a dir: la vida, puix que tota la música és escrita per i per als vius.

En un poble de Granada, Fuente Vaquerros, nasqué Federico i hi veié la primera llum. I en un tros de terra, al costat de Fuente Grande —entre Vízcar i Alfacar— s'acomiadà de l'última claredat. Granada fou el seu bressol i el seu taüt. A Granada vingué embolcallat amb sons de guitarres i ecos de veus esquinçades i jondas, i des de Granada marxà amb la percussió de caixes i tambors de sons de guerra i de tragèdia. Al capdavant, músiques totes.

Recalcant allò que dèiem abans, últimament hi ha una obsessió especial per descobrir replecs de la personalitat de Federico, i encara que en els fòrums i mitjans de comunicació és acompanyada del noble desig de destacar l'estudi i la revisió de tan polièdrica figura, no sempre hi ha una sensació d'assossec suficient per baixar la febre de descobriments a canvi d'aprofundir en el descobriment de la seva obra i la seva personalitat tal com fou, sense necessitat de tensar l'arc del seu al·lucinant *curriculum vitae*, en el sentit més ampli, arribat a extrems d'exagerar-ne els perfils, aventurant hipòtesis i futuribles, cadascú des de l'òptica particular. Per què, per a alguns, Federico García Lorca és absolutament genial i converteix tot el que toca en or, tal com s'esdevingué amb el mitològic rei Mides? És absurd pretendre apropiat-se a Federico des d'un criteri de genialitat integral (poeta, dramaturg, assagista, conferenciant, actor, pintor, músic, director d'escena, intel·lectual, etc.), emmotllada capritxosament. En aquest sentit, criden molt l'atenció els escrits del seu germà Francisco, perquè en llegir-los ens duen a una naturalitat excepcional i a un afecte íntim i ens reconcilien amb un Federico de carn, sobresortint i agut, amb limita-

cions *genials*; sentim un afecte gran i una estimació singular per la seva persona quan repassem la prosa estupenda i l'anecdota del llibre *Federico y su mundo*. No comentaré l'oportunisme dels qui s'arrapen a les commemoracions per viure millor. En qualsevol commemoració, sempre hi ha els venedors de globus, els carretons de sorpreses i les vendes d'objectes i joguines, com en les grans festivitats.

La faceta de músic del nostre insigne poeta i dramaturg, perfil al qual intentaré apropar-me no des d'una anàlisi rigorosa i demostrativa amb *proves i reprove*s, m'atreu en gran manera. Però, tal com dic, no tinc intenció de fer un recorregut per tots els camins en què Federico va deixar petges dels seus instint i saber musicals. Només desitjo emmarcar adientment la personalitat musical de García Lorca, alhora que crido l'atenció sobre el perill d'exagerar els accents d'aquesta personalitat, girant l'esquena a escrits i testimonis que la defineixen clarament. Tampoc no vull presentar una relació de citacions, notes i altres dades, perquè això fuig de la meua intenció en aquest treball, que pretenc fer des d'una reflexió gairebé espontània, recolzada en alguns arguments, però res més; i deixant per sabut i llegit tot allò que ha estat escrit amb relació als valors musicals de García Lorca.

**"...ningú no dubta
de la musicalitat
visceral que,
en grau superlatiu,
posseïa Federico..."**

Discrepo d'algunes opinions manifestades en certs articles referits a la personalitat musical de Federico. Però jo tracto de sumar, restant; no pas de restar, sumant. És a dir: prefereixo qüestionar el seu paper *important* com a músic (intèrpret, compositor, folklorista, etc.) i reivindicar, en canvi, tot allò que féu (i allò en què influí) des de la seva profunda *actitud* de músic, amb escreix de sensibilitat, i com a *instrument* al servei dels sons i del seu ambient. Perquè ningú no dubta de la musicalitat visceral que, en un grau superlatiu, posseïa Federico, i que fàcilment s'entreveu en qualsevol dels seus versos i en el seu somriure en tantes fotografies, que fa que se'ns encongeixi el cor en anar la ment pels racons de la tristesa.

Quan García Lorca està aprenent i aprehent els secrets de la sensibilitat d'un poble la cultura

García Lorca al piano (Fundación Federico García Lorca; il·lustració: Tutti música)

del qual és passada pel *bany maria*, vestida i revestida de tòpics, amb gustos de gaspatxos per matar la set dels estius lents i sufocants; de vins per ofegar penes i cants i ball i guitarres destrempades, i alegries tristes, amb llegendes de bandolers i toreros, amb un *jondo* poc fons, amb un flamenc farcit de cursileria, banalitat i superficialitat; quan els tocs severs i en peu de guerra d'una intel·lectualitat generacional com la del noranta-vuit; quan la música allunyada doblement de la nostra terra, oblidada ja d'aquelles figures senyeres com Morales, Guerrero, Peraza, Aliseda, Carrea, etc., a Granada —com a la resta d'Espanya— es vivia una decadència singular, amb ànsies d'assolir una veu pròpia a través dels mons sonors nacionalistes que apareixen com a fruit d'una reflexió sobre el nostre ric patrimoni musical. Andalusia i Granada, amb accent notable, són font d'inspiració de tants i tants músics viatgers que vénen atrets per llegendes (part de la «*quincalla meridional*» que enutjava molt Ortega y Gasset) i per un afany de coneixements, i que s'emporten als seus països harmonies, melodies i cadències interminables per regurgitar-les després transformades en obres de gran calat dels títols de les quals, per sabuts, crec innecessari fer-ne esment.

Som ja a les portes d'un nou ressorgir musical que capitanejarà el nostre universal Manuel de Falla, i que per raó de l'estúpida tragèdia del 36 no pogué ser tan esplèndida com prometia; a excepció d'allò que s'hagués esdevingut amb l'apocalipsi espantós de la Segona Guerra Mundial. Si tot allò no hagués passat, la nostra música hauria avançat més i millor, i no s'hauria generat un buit que, len-

D'esquerra a dreta: Antonio de Luna, Manuel de Falla, García Lorca i José Segura, 1923 (Archivo Manuel de Falla; il·lustració: Tutti música)

tament i amb molt d'esforç, tornà a ser un espai decorós i brillant, recordant en alguns casos i moments la millor època de l'espendor musical de les nostres catedrals i capelles reials. Quan García Lorca abandona contra la seva voluntat la intenció de fer una carrera musical decent («sus padres no permitieron que se trasladase a París para continuar sus estudios iniciales», segons paraules del mateix escriptor), Manuel de Falla, atret pels encants d'una ciutat de somni i celebrada com Granada, arriba a les portes de l'Alhambra buscant vistes, silenci i temps, i troba un ambient excepcional, ric en art i intel·lectualitat («Me siento en Granada como en el centro del mundo, como si Granada fuese un pequeño París») i, amb la seva vinguda, converteix la ciutat en una època irrepetible d'espendor que, amb els fets lamentables esdevinguts tot just nascuda la tan desitjada República, anirà caient en una irreversible monotonia grisa fins a desembocar en una atzabeja negra de tragèdia, el final de la qual serà el tolerat viatge de Falla a Amèrica, amb intenció de tornar –projecte que feia temps que prenia peu–, amb la finalitat no solament de refer la seva economia malmesa pels tres anys de lluita fratricida i posar un bàlsam a les ferides de l'ànima, sinó també d'allunyar-se durant un temps dels fantasmes de la venjança dels vencedors i dels odis dels vençuts, dels dolors de les absències definitives i dels desacords i de les seves pròpies contradiccions, i del vendaval que s'acostava des d'Alemanya i que molt aviat portaria la desolació a tants llocs d'Europa i del món.

García Lorca, dotat per sang i després per aprenentatge per a la percepció del món sonor, és en els seus primers escrits un volcà de metàfores musi-

cals, i posa un accent especialíssim en detalls que un altre escriptor passaria de llarg, demostrant una inqüestionable afició musical i una atracció impossible de contenir i d'evitar. En qualsevol viatge, no desaprofita l'oportunitat de subratllar, com els ocells en les línies elèctriques, unes notes que destil·len sensibilitat a dolls i delaten una fina vena artística. Ningú com el poeta García Lorca no ha cantat la naturalesa musical de Granada d'una forma tan increïble i poderosa. Llegiu, com a exemple d'això, el seu escrit *Cómo canta una ciudad de noviembre a noviembre*. I això només ho poden percebre els qui respiren, viuen i senten l'aire de Granada, a pesar de les mutilacions i de tots els qui, parafrasejant García Lorca, han trencat llorers, han trepitjat violetes i s'han orinat en els murs il·lustres de la poesia de la ciutat de l'Alhambra, afusellant el silenci, allò petit, allò diminut, l'oci i la contemplació i la fantasia; destruint els nius dels enamorats i espantant els crepuscles com els que es veuen des de l'universal mirador de San Nicolás –que féu tanta impressió a personalitats com Manuel de Falla– i foradant a l'aire i impedit que en l'«alto puerto natural de estrellas» fondegessin els vaixells de la il·lustració; expulsant els «catadores de aguas, de temperaturas y de crepúsculos»; posant accents excessius en allò dramàtic a costa d'allò líric, i oblidant la «voz impersonal, aguda, llena de una inefable melancolía aristocrática», i la seva «soledad ceñida».

"Federico aprengué a cantar a casa seva: la llar dels cantors de Fuente Vaqueros"

En la Granada de Federico García Lorca hi havia «un vacío de cosa definitivamente acabada». Era potser l'eco del tòpic proper del «Paraíso cerrado para muchos» que tan encertadament cantà Don Pedro Soto de Rojas, de tornada de la Cort, i que en el seu Albayzín trobà els seus «jardines abiertos para pocos». Enyorança? Nostàlgia? Conservadorisme? No ignorem allò del tifus i la misèria d'aquella època, però cal recordar que el progrés no està renyit amb el respecte a uns valors que connecten amb allò millor de l'intel·lecte. El ciment, l'asfalt, el soroll, els gratacels transplantats indecorosament, violen la lírica i porten a la deshumanització del mateix progrés. És com orinar-se en les

D'esquerra a dreta: Francisco García Lorca, Antonio de Luna, María del Carmen de Falla, Federico García Lorca, Wanda Landowska, Manuel de Falla i el doctor José Segura, a la casa de Falla, a Granada, el 1922 (Archivo Manuel de Falla; il·lustració: Tutti música)

tàpies del nostre cor. Les hores de Granada –en paraules de Federico «*más largas y sabrosas que en ninguna otra ciudad de España*»– han oblidat la parsimònia i la calma; ara, com en tants llocs, són breus, executives, angustioses i vertiginoses i han aconseguit desdenyar els «*crepúsculos complicados de luces constantemente inéditas*», interminables i gairebé eterns.

Federico aprenqué a cantar a casa seva: la llar dels cantors de Fuente Vaqueros. Tant la família paterna com la materna són pilars fonamentals en l'estructura de l'edifici musical de García Lorca. El seu germà escriu: «*Ya la música era importante en el hogar del bisabuelo Antonio; era buen guitarrista, instrumento que enseñó a tocar a sus hijos, y la familia me ha referido que le gustaba tocar para que cantaran sus nietos, y muy en especial los dos mayores: Federico, mi padre, y Francisco, mi tío. Por lo visto se divertía en hacer florituras e ilustraciones con la guitarra, dificultando el canto de los nietos, y se ha perpetuado en la memoria de mis tías la frase malhumorada de mi padre niño, que decía al abuelo: "Toca llano y no puntees".*» El germà d'aquest besavi, Juan de Dios, tocava el violí, i estava dotat de bona oïda, i els xicots del poble solien provocar-lo a la finestra

en les nits de ronda, amb guitarres desafinades. Aquells rebien els insults de rigor de l'avi, i també, en contrapartida, l'afinació dels instruments, que era remullada i celebrada amb un got de vi. Un dels germans del seu avi Enrique, Fedrico, va arribar a ser un tocador professional de bandúrria. «*Con su bandurria se ganó la vida y escribió composiciones para su instrumento en Málaga, donde se asentó*», escriu Francisco García Lorca. En l'esmentada ciutat era celebrat per les seves moltes intervencions en el Café de Chinitas. L'afició i qualitats musicals de la família arriba a la generació dels seus pares, perquè l'avi ensenyà a tocar la guitarra als seus fills. Luis, el més petit, diu Francisco, fou el que més talent heretà, ja que, infant encara, tocava «*composiciones difíciles en un pífano con tecla de cristal que le compró su padre*». Això fa que Teresa Rosales, familiar adinerada que vivia en la localitat propera de Santa Fe, posseïdora de tres pianos, li'n regali un al noi, que prenia classes de música un cop a la setmana. Algú, en escoltar les interpretacions al seu oncle Luis, deia, segons que relata Francisco: «*¡Qué bien toca don Luis! ¡Y lo que le cunde!*» La seva tia Isabel, germana del seu pare, tocava la guitarra i cantava cançons afinades i delicades, així com havaneres plenes de

9/27

Mi querido don Manuel: Cuando reciba usted esta carta ya estere camino de Granada después de dejar en cinta para esta hermosa tierra catalana donde tan bien lo he pasado. No se puede usted imaginar lo mucho que lo quise aquí y cuanto atrevíase a recibir por el solo hecho de ser amigo de usted. Yo le he recordado instantáneamente mientras se realizaba el desmarche de María Pineda lleno de un maravilloso anhelo de un instante por Dali a través de fotografías geminas y de conversaciones más exaltadas horas y horas y un modo de tipismo ya habíamos de todo esto y de venir pronto que tengo y quise lograr intervale.

Lo de los "cuentos sacramentales" ha sido por fin un gran éxito en toda España y un éxito de mucho éxito. Tanto que me da tanta alegría y me da tanta satisfacción. Esto me produce una extraña alegría y me da tanta satisfacción. Esto me produce una extraña alegría y me da tanta satisfacción. Esto me produce una extraña alegría y me da tanta satisfacción.

Saludo a María del Carmen de mi parte, de lo contrario por su tarjeta y recibe esta un abrazo de respetuoso cariño y de amistad.

Federico.

Hice una copia de dibujo al óleo por todo. Y le recuerdo en esta. Le envío un abrazo de recordo. Mil gracias por todo y por su felicitación.

Le saluda cordialmente
Salvador

Federico García Lorca va enviar aquesta carta a Manuel de Falla des de la casa del pintor Salvador Dalí. La postdata és del pintor. (Archivo Manuel de Falla; il·lustració: Ediciones Destino)

nueves años, representó el papel de niño en la zarzuela Las Campanadas».

Amb el trasllat de la família a Granada s'accentua la trobada amb el cantó més culte de la música. El primer mestre dels Lorca fou don Eduardo Orense, organista de la Catedral i pianista

del Casino, que és recordat com a «hombre piadoso y de aspecto eclesiástico». Tot i que part dels germans aviat va desertar, perseveraren Concha i Federico, el qual, segons Francisco, «tenía una extraordinaria facilidad». «Mi infancia es aprender letras y música con mi madre...» dirà el 1928 en una entrevista. «Aunque fue precoz en hablar, la música precedió en él a la palabra». (...) «Los cantos y los juegos infantiles son las primeras fuentes musicales que se incorporan al alma de Federico», ens explica l'esmentat germà. Les ensenyances del segon mestre, don Antonio Segura Mesa, penetraren fonament en l'ànima del nostre poeta («Después me trasbordé a Granada, donde continué el estudio de la música con un viejo compositor, discípulo de Verdi, don Antonio Segura, a quien dediqué mi primer libro, Impresiones y paisajes. Él fue quien me inició en la ciencia folklórica»). Don Juan Benítez, organista de la Catedral, substituï Don Antonio. Encara que amb Segura viu moments intensos amb la música anomenada culta (deixant de banda, en certa manera, la popular, a la qual tornarà després per no abandonar-la), amb Don Juan Benítez, director d'una orquestrina reduïda, respira aires musicals frescos, en vigílies de

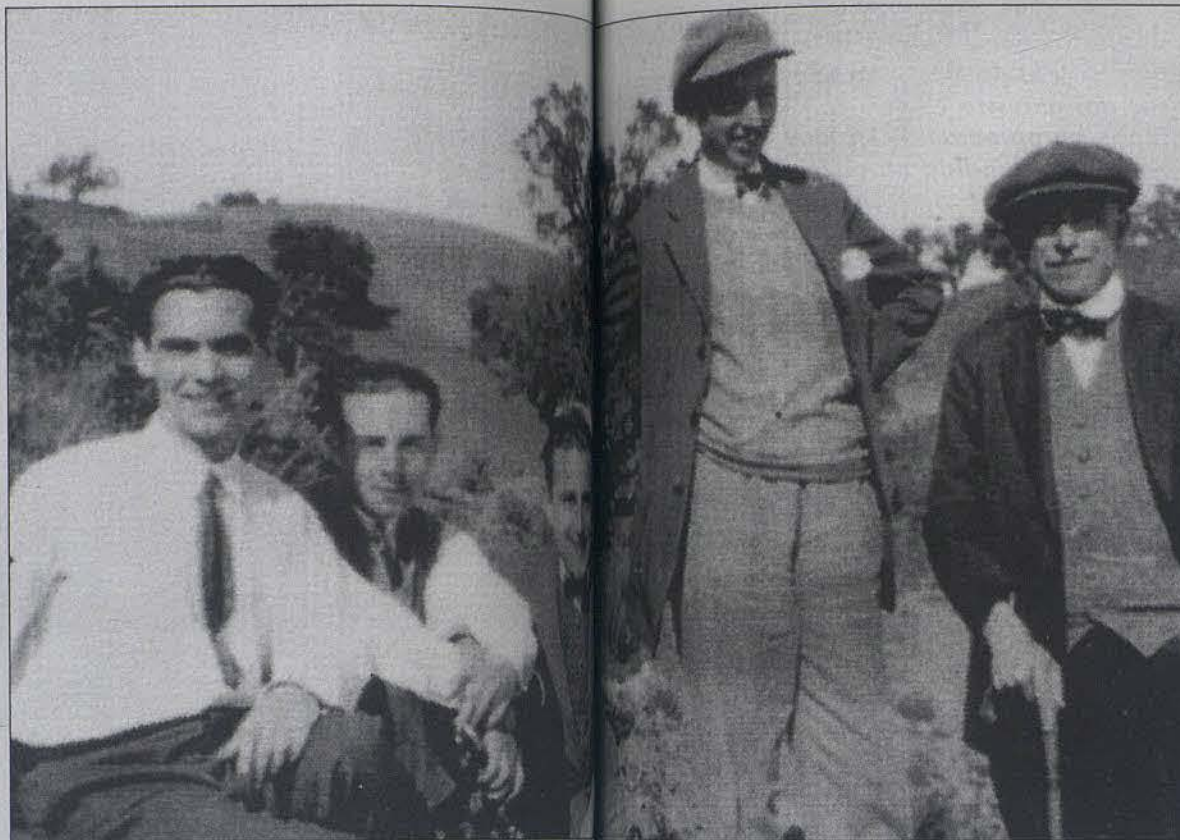
malenconia; quan la família del nostre poeta viu ja a Granada i, per cinc-centes pessetes, don Federico compraria el primer piano per al seu fill: un vertical propietat dels mateixos parents de Santa Fe. Passat un temps, li regalaria el millor piano de cua que hi havia a les botigues de Granada: un López y Griffo.

«A los siete años fui a Almería, donde estuve en un colegio de padres escolapios y donde comencé el estudio de la música», escriu Federico. L'afició musical de la família arribà a extrems increïbles. Que l'anècdota que segueix valgui per ratificar-ho. A causa de problemes econòmics, a Granada una companyia de sarsuela anà de mal borràs. «Mi padre y sus hermanos —explica Francisco García Lorca— se concertaron para llevarse lo más importante del personal a Fuente Vaqueros, al que alojaron en sus casas. Allí estuvieron varios meses. Personas de la familia sustituían las partes que faltaban en las representaciones. Otras gentes del pueblo se incorporaron a los coros. La parte musical estaba dirigida por el hermano de mi padre, Luis, que también tocaba el piano con destreza notable para un aficionado, según ya he narrado. En esta tournée pueblerina Federico, que entonces tendría

El poeta era molt aficionat a les músiques medievals i al cant pla

conèixer Falla. La Tertulia del Rinconcillo, tan coneguda en la Granada dels daurats vint, contribuï molt a oxigenar la vida intel·lectual, sobretot literària, plàstica i musical de la ciutat. L'esmentada orquestrina interpretava obres de Debussy, Ravel, Beethoven, etc. I segons Francisco García Lorca, membre de la Tertulia, la feien sonar al Cafè Alameda, lloc de les seves reunions.

Federico coneix els cançoners de Palacio, Upsala, Ocón i Pedrell; el món de les *tonadillas* escèniques espanyoles i les partitures del romanticisme andalús de Manuel García, etc. Era molt aficionat a les músiques medievals i al cant pla. Assistia als solemnes oficis religiosos, misses cantades, oficis de difunts, etc. Així s'expliquen els matisos i els accents existents en els seus escrits *Impresiones y paisajes*. Però serà el 1920 quan es produirà per a Federico la trobada definitiva amb un músic tan singular com Manuel de Falla, amb el qual aconseguirà la millor síntesi de la seva divergència amatòria musical: la música culta i la popular. Amb Falla aprendrà a degustar la crema de la sarsuela sentint-la-hi al piano. Sonaran els compassos d'*El barberillo de Lavapiés*, *El chaleco blanco*, *Las bodas de Luis Alonso*, obres, totes elles, molt ponderades pel mestre de l'Antequeruela. L'Impressionisme musical, segons que indica agudament Francisco García Lorca, conquista Federico i fan comunitat de sentiments el músic i el poeta. Són d'aquesta època les seves aficions fondes per la música de Bach i de Mozart, el seu apropament a Satie, bandejant Schönberg en no aconseguir endinsar-se en el món sonor propugnat pel cap de la segona escola vienesa. El germà de Federico, amb opinió certera, diu d'aquest que l'instint, el sentit del ritme i la memòria eren armes suficients per controlar el món de la música popular, però no el de la culta, que exigia més dedicació, entrega i tècnica que no posseïa, tot expressant ben clarament —per si n'hi havia cap dubte— la preparació musical que tenia el poeta. Abandonat ja el desig de dedicar-se a la música, assimila de Falla essències i matisos, que només podien ser captats per un compositor com l'autor del *Concerto*, i jura fidelitat en grau heroic a l'exigència, tot seguint l'exemple del

D'esquerra a dreta: Federico García Lorca, Rafael Agustín, José Segura i Manuel de Falla, a Granada el 1926 (Archivo Manuel de Falla, fotos; Il·lustració: Tutti música)

poeta Juan Ramón Jiménez, i d'Ortega y Gasset, el qual, al seu dia, exclamà: «Cultivemos, ante todo, el arte de rechazar». Federico anirà a l'encalç d'un món sonor divers, i no pas com a expert folklorista, sinó com a especialista en gaudis i sentiments, per apagar la seva passió i les seves ànsies d'evocar d'altres universos. Ell mateix ho deia: «Soy el loquito de las canciones...» Federico deu molt a Manuel de Falla, el qual guiarà instints, polirà matisos i crearà magnetismes que, amb el temps, conformaran la personalitat rica i plural, atractiva i generosa del poeta. Tota la seva fascinació pels sons més arrelats del poble s'incrementarà en la Residencia de Estudiantes de Madrid: lloc de tantes troballes, aprenentatges, descobriments, entrenaments i experiències, on fou de la mà d'un projecte literari amb la intenció de refusar el seu provincianisme i poder obrir-se al món oficial, al triomf, al llorer dels grans, seguint els consells de Don Fernando de los Ríos.

Crec que no val la pena afegir més dades i fer esment de llistes de llibres i partitures manejades per Federico, que ens parlen d'una gran inquietud i preocupació per l'estudi de la música; ni tan sols emetre cap opinió sobre alguns dels seus exercicis d'harmonia i composicions que he pogut consultar, puix que no s'hi endevina una brillant carrera de compositor, si és que el nostre poeta volia, de veritat, ser autor. Quant a les seves qualitats d'interpret, amb dots i gran memòria, hi ha opinions per

a tots els gustos, unes més fiables que d'altres. «Soy muy mal músico y no sé si me acordaré de algún trozo de música de esa que usted no conoce», dirà a l'organista del Monasterio de Silos. Tanmateix, parlem de futuribles, per voltes que hi donem.

Això no obstant, sí que considero d'interès fer una excursió pel seu llibre de 1918 *Impresiones y paisajes*, per anar a la recerca d'una selecció de citacions musicals que amb exquisit gust d'artista —i ja amb una ploma envejable— ens relaten el músic a punt de *desertar*, l'escriptor, el poeta, el pintor, que gràcies a la captivadora Granada aprengué a escoltar, a pintar, a sentir, a olorar, alhora que ens ve novament a la memòria allò que sobre ell escriví Francisco García Lorca: «Quizá la música fue la primera tendencia artística que empezó a cuajar en el alma de mi hermano. Sus primeras páginas publicadas revelan este arrastre musical». Sens dubte, en les citacions següents es percep aquest arrastre i una obsessió per la imatge sonora i la metàfora musical.

«No sé qué sonido de campana profunda envuelve sus melancolías...». (...) «Estos campos, inmensa sinfonía en sangre reseca...». (...) «Ciudades de Castilla, al contemplarlos tan severas, los labios dicen algo de Haendel...» (De Meditación). «De un momento a otro espérase oír un cuerno fantástico...». (...)

S'ha escrit que: "Quizá la música fue la primera tendencia artística que empezó a cuajar en el alma de mi hermano"

«Así en un rincón, escuchando el mago órgano y oyendo el tintineo grave de una campanilla...». (...) «Eso es adoración a Dios, pero nunca entre luces, trompetas...» (De Ávila). «El aire chocaba en los oídos con el arco de un gigantesco contrabajo...». (...) «... y silencios augustos de sonido y color...». (...) «El cielo comenzó a componer su sinfonía en tono menor del crepúsculo» (De Mesón de Castilla). «... acorde mayor de plomo derretido...». (...) «A veces el viento hace llegar solemnes marchas en un tono constante, que apaga un seco sonido de hojas marchitas». (...) «... los sembrados desplagan las líneas rectas de sus pentagramas...» (De La Cartuja). «Los genios de ella llegaron a la primera nota de la escala espiritual... Nunca dieron un acorde...». (...) «... pero el silencio reza su canto gregoriano y pasional». (...) «En el centro, una gran fuente canta la melodía del agua con runrún temeroso...» (De Clausura). «Los luminosos acordes del sol de tarde envuelven a los olmos y nogales...». (...) «... sirviéndose de perfume el sollozo de una canción de tarde de Schumann que pasa dolorosamente por mi alma» (De San Pedro de Cardeña). «En vez de una melodía casi gregoriana por su lentitud y sencillez (matiz que tienen muchos cantos de estas tierras), escuché un cuplé espantoso de una fea chulería madrileña. El cochero gritaba las notas de una manera imposible de soportar. Todas mis meditaciones se rompieron... Solo pensaba amargamente en la detestable y criminal obra de algunos musiquillos españoles... Haced melodías, pero, ipor Dios y su Madre, no hagáis habaneras de alma grosera y canallesca!». (...) «... y el paisaje fue tomando serios acordes de grandeza salvaje» (De Monasterio de Silos). «La plaza principal tiene armonía de leyenda guerrera» (De Covarrubias). «Los altos álamos de cascabeles que cantó Góngora rumorean gratamente su tempo rubato» (De La montaña). «... canciones de lúgubre armonía dichas con una trompa de olor extrahumano...». (...)

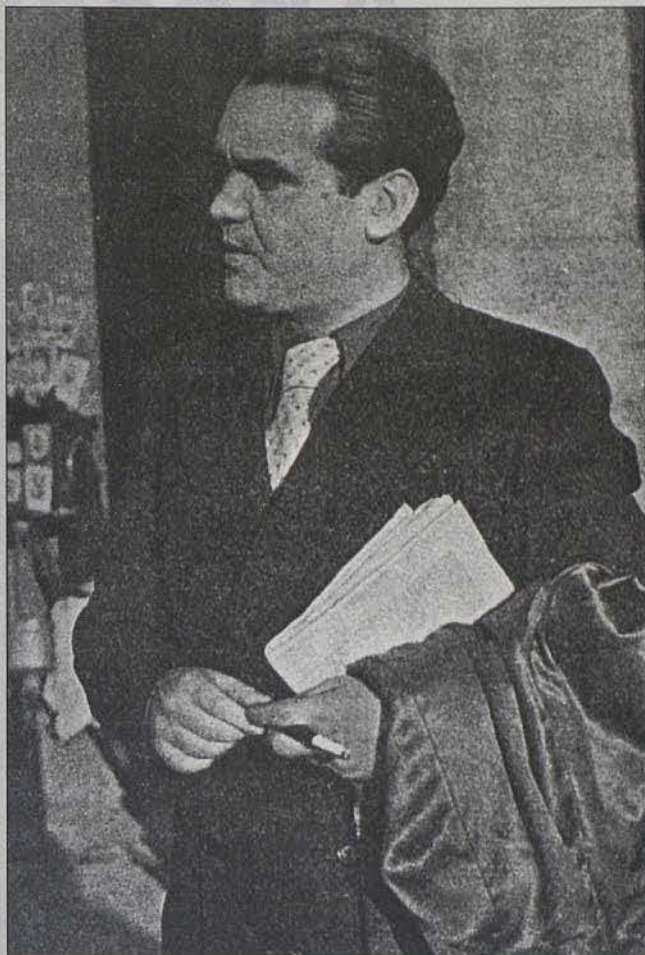
«... pero siempre nos llega la intensidad dramática del atroz sonido dicho por la lira del miedo, que a veces quiere estallar en abismáticos y negros sonidos y a veces quiere escalar una nota desconocida en la gama extraña de los miedos». (...) «Cada vez que se miran las arquerías magníficas, estalla en el alma un acorde de majestuosidad antigua...». (...) «Llegan los sacerdotes al altar y empiezan el canto gregoriano formidable y emocionante». (...) «Están en el abismo de la austeridad musical». (...) «Van las voces recorriendo todas las melancolías tonales a través del mundo fantástico de las claves». (...) «Quiere el canto gregoriano dar la impresión de grandeza, de austeridad recia, de recogimiento espiritual, de inciensar seriamente a la divinidad con voz exenta de apasionamiento». (...) «Hay jadeares enormes en los cuales una sílaba va recorriendo notas y notas, que no tienen la resolución que se espera... Tiene el canto gregoriano de Silos un gran ambiente de sentimiento. Estas melodías, que deben decirse al unísono y sin música, las cantan aquí acompañadas por un órgano de voces suaves y armoniosas...» (...) «Cantan un Agnus Dei de melodía rarísima y arcaica... Termina la misa con una gran solemnidad coral. Las voces potentes y hermosísimas quieren levantar el techo en medio de los nubarrones de acordes que deja escapar el órgano...». (...) «No sabía lo que eran las maravillas sinfónicas de la orquesta, ni había paladeado el romanticismo grave del violonchelo, ni se había estremecido ante la furia solemne de las trompas... Únicamente sabía el secreto del órgano, pero puesto al servicio del arcaísmo gregoriano... Le nombré a Beethoven y sonó a cosa nueva en sus oídos el apellido inmortal». (...) «El religioso, a instancias mías, cantó con la armonía del órgano el Agnus Dei que habían dicho en la misa. Era maravillosamente estupendo... Cantaba mi amigo lentamente, plácidamente, con quietud casi pastoral. Después yo me senté en el órgano. Allí estaban los teclados místicos con pátina amarillenta, filas de pajes del ensueño que despiertan a los sonidos. Allí estaban los registros para formar las divinas agrupaciones de voces. El monje inflaba los fuelles... Entonces vino a mi memoria esa obra de dolor extrahumano, esa lamentación de amor patético, que se llama el *allegretto* de la Séptima sinfonía. Di el primer acorde y entré en el hipo angustioso de su ritmo constante y de pesadilla» (De El Convento). «... y sobre toda esta sinfonía de ensueño tentador...» (De Sepulcros de Burgos). «... quizá algún día veremos un kiosko es-

pantoso donde tocará la música pasodobles, cuplés de Martínez Abades, y habaneras del maestro Nieto». (...) «... un coro de niñas harapientas dicen muy mal la tierna canzoneta fundida en el crisol de Schubert melancólico». (...) «Tiene una tranquilidad musical el crepúsculo visto desde estas alturas...» (...) «Después, un trémolo de luna y estrellas, como prólogo de la noche». (...) «Son cantares cortos, estribillos de la ciudad. Los mismos pregones de Granada con su melancólica alegría...». (...) «... pero éste que sonó en la ciudad olvidada tenía el acento de un canto wagneriano». (...) «Sonaba el pregón desfallecido y fuerte como una frase de trompa del gran Wagner...» (De Baeza). «... mientras en los aires hay un chirriar de ocarinas y flautas de cañas por los pájaros». (...) «... se oye un balar lejano en clave de fa». (...) «El sol de Andalucía comienza a cantar canción de fuego...». (...) «... de guitarras dolientes...». (...) «Calles que sienten las melodías plateadas del Dauro y las romanzas de hojas que cantan los bosques lejanos de la Alhambra...». (...) «... del romance musical antiguo, (...) del órgano monjil, (...) del piano de mesa». (...) «... se oye el órgano dulcemente tocado en un convento...». (...) «Un aire cargado de rasgueos de guitarras...». (...) «A las guitarras y los jaleos de juerga en mancebía responden las voces castas de los esquelines llamando a coro». (...) «Son sinfonías de sonidos dulces lo que se oyen...». (...) «Tiene tonos menores y tonos mayores. Tiene melodías apasionadas y acordes solemnes de fría solemnidad...». (...) «El ruido del Darro es la armonía del paisaje. Es una flauta de inmensos acordes a la que los ambientes hicieran sonar». (...) «... hay alegrías de música romántica en la garganta del Darro. Podría decirse que canta en tono mayor el paisaje...». (...) «... y como final de sinfonía hay un gracioso e infantil ritornello de esquilín...». (...) «¡Son magníficas, son maravillosas, son espléndidas y múltiples las sinfonías de campanas en Granada!». (...) «Después hay un gran acorde azul, y empieza la sinfonía nocturna de las campanas». (...) «... y la ciudad se ahoga entre acordes de verdor lujurioso y humos sucios». (...) «La lluvia tiene al caer en los charcos acordes suavísimos y fuertes, y al caer sobre las yerbas, desfallecimientos de sonidos. A lo lejos, algún trueno apagado suena como un monstruoso timbal...» (De Granada). «Tiene calmas hermosas y eternas al ruido de los rezos gangosos y aflautados y al sonar del maravilloso órgano...» (De Jardín conventual). «La ciudad deja sonar trompas de suavidad metálica como miel

Casa Museu de Federico García Lorca a Fuente Vaqueros
(Casa-Museo Federico García Lorca; il·lustració: Tutti música)
A la dreta: darrera fotografia del poeta, l'any 1936
(il·lustració: E. Losada)

infinita» (De Una ciudad que pasa). «**El órgano lloró sus notas de melancolía con Gounod...**» (...) «**La comitiva penetró en el claustro al melodioso y fúnebre grito del fagot y a la rítmica ensoñación gregoriana...**» (De Proce-sión). «**La tuba y los bombardinos llevaban el ritmo lánguido y casi oriental... (...) El clarinete daba horrorosamente carcajadas expresivas remontando los aires con notas estrambóticas y difíciles...**» (...) «**... y causaba gran extrañeza ver la flauta en sus manos. El instrumento galante y distinguido, ese tubo aristocrático y literario, hermano de la lira y la siringa, cuyo prestigio confirmó el siglo del encaje y del clavicordio...**» (...) «**Luego se oyó una guitarra y un piano viejo de la casa de un rico, que dice a Czerny monótonamente**» (De Tarde domin-guera en un pueblo grande). «**En la tonalidad desfallecida de una orquesta muriente...**» (...) «**El silencio tiene su música, pero el sonido tiene la esencia de la música del silencio...**» (De Pausa). «**De un piano lejano llegó la romanza sin palabras... Romanza maravillosa llena del espíritu romántico del 1830... Empezó lentamente con aire rubato delicioso y entró después con un canto re-bosante de apasionamiento. A veces la me-lodía se callaba mientras los graves daban unos acordes suaves y solemnes...**» (De Ro-manza de Mendelssohn). «**... y el viento con-vierte en órgano a Granada, sirviéndole de tubos sus calles estrechas.**» (...) «**El viento tiembla y el bosque tiene sonidos metálicos y de violoncelos...**» (...) «**Unas guitarras so-naban desgarradas y sublimes. Sus bordon-es eran gritos de amor y pasión. (...) Gra-nada era un sueño de sonidos y colores**» (De Fantasía simbólica).

Aquesta és només una petita mostra de l'expressió musical de Federico. Arreu dels seus escrits és present el llenguatge de la seva vocació primera. Potser Cernuda sigui el poeta de la Generació del 27 que hagi cantat la música més profundament. Però no hi ha el més petit dubte que —a part dels dots musicals del nostre poeta— el sentit musical i plàstic, amb l'afegit de l'aura d'heroi, ha fet que la literatura de García Lorca sigui font d'inspiració de tants compositors.

Hi ha, com sabem de cor, una llarga llista d'autors que han compost obres de gèneres diversos, escrites a l'ombra de la inspiració del nostre poeta. Des del mític Ohana, incorporat molt aviat al món lorquí, amb una partitura com *Llanto por la muerte de Ignacio Sánchez Mejías* (1950), que ha donat la volta al món, fins a tants autors de diferents estils i forma, com el compositor que escriu això, autor de *Cuatro perfiles de Yerma*, obra encarregada amb motiu del 50è aniversari de l'estrena de *Yerma* a Madrid, i estrenada al Teatro Español el 1984.

García Lorca, el poeta que denuncia «a toda la gente que ignora la otra mitad», té un atractiu singular gràcies al qual molts creadors s'apropen a la seva font per beure l'aigua d'un cabal tan ric, plena de metàfores, tan fresca de pensament i amb les transparències de la veritat i del compromís: la gran música de García Lorca.

Apassiona't

1	9/10/98 10/10/98 11/10/98	C AT AM	Lawrence Foster, director Alicia de Larocha, piano	Suriñach Mozart Schumann	Simfonia Passacaglia Concert per a piano núm. 27 KV 595 Simfonia núm. 4 op.120
2	16/10/98 17/10/98 18/10/98	D BT BM	Lawrence Foster, director Marc Neikrug, piano Molly Judson, corn angles Rodney Mack, trompeta	Ives Neikrug Copland Copland Copland	Three places in New England Concert per a piano i orquestra Rodeo Quiet City El Saló México
3	24/10/98 25/10/98	AT AM	James DePreist, director Navah Perlman, piano	Rossini Chopin Berlioz	La Scala di Seta. Obertura Concert per a piano i orquestra núm. 2 op. 21 Simfonia fantàstica op. 14
4	30/10/98 31/10/98 1/11/98	E BT BM	Lawrence Foster, director Florence Quivar, mezzo Gary Lakes, tenor Coral Antics Escolans de Montserrat (Dir. J. Boiles)	Schubert Bruckner Poulenc Mahler	El cant dels esperts sobre l'aigua op.167 Inveni Domine Litanies a la Verge negra El cant de la Terra
6	13/11/98 14/11/98 15/11/98	D BT BM	Lawrence Foster, director Kyoko Takezawa, violí Magdalena Martínez, flauta	Berlioz Dvorák Montsalvatge Stravinsky	El Corsari. Obertura Concert per a violí i orquestra op. 53 Serenata a Lydia de Cadagús Petruška (versió 1947)
7	21/11/98 22/11/98	AT AM	Lawrence Foster, director Mark Kaplan, violí Lluís Claret, violoncel Joseph Kalischtein, piano	Beethoven Berg Strauss Brahms	Rondo per a piano i orquestra WoO 6 Concert de cambra op. 3 per a piano i violí Romança per a violoncel i orquestra Doble concert per a violí, violoncel i org. op.102
8	27/11/98 28/11/98 29/11/98	C AT AM	Lawrence Foster, director Ko-Eun Lee, piano Alfons Reverte, clarinet baix	Patterson Chopin Brahms	Blue mosaics, per a clarinet baix i org. (Estrena) Concert per a piano i orquestra núm. 1 op. 11 Simfonia núm. 2 op. 73
9	4/12/98 5/12/98 6/12/98	E BT BM	Christian Mandeal, director Sarah Wolfensohn, piano	Guinjoan Mozart Brahms	Simfonia núm. 2 (Estrena) Concert per a piano i org. núm. 17 KV 453 Simfonia núm. 3 op. 90
11	19/12/98 20/12/98	AT AM	Salvador Brotons, director M ^{re} Lluïsa Muntada, Soprano Enric Serra, Baríton Oriol Catalá (Dir. J. Vila) Cor Inf. de l'Esc. Pia Balmes Petits cantaires de l'Escola de Música de la Guineu (Dir. M. Barreà)	R. Lamote de Grignon J. Lamote de Grignon	Simfonia catalana La nit de Nadal
12	6/1/99 9/1/99 10/1/99	D BT BM	Jesús López Cobos, director Àngel Jesús García, violí	Haydn Cervelló Brahms	Simfonia núm. 94 "Sorpresa" Fantasia concertant per a violí i orquestra Simfonia núm. 4 op. 98
13	15/1/99 16/1/99 17/1/99	C AT AM	Salvador Mas, director Hyung Wha Chung, violí	Ravel Prokofiev Beethoven	Ma Mère l'Oye Concert per a violí i orquestra núm. 2 op. 63 Simfonia núm. 3 op. 55 "Heroica"
14	22/1/99 23/1/99 24/1/99	E BT BM	Franz-Paul Decker, director Anne Evans, soprano Sig. Andersen, tenor	Wagner Wagner Wagner	Tristany i Isolda. Preludi i Mort d'Isolda El càstig de Tàies d'Àul Mort de Sigfrid i Marna funebre Sigfrid. Última escena
15	30/1/99 31/1/99	AT AM	Franz-Paul Decker, director Dan Grigore, piano	Charles Grieg Strauss Strauss	Effgies Concert per a piano i orquestra op.16 Metamorfozi Mort i Transfiguració op.24
16	5/2/99 6/2/99 7/2/99	D BT BM	David A. Miller, director Josep M. Colom, piano	Mestres Ravel Holst	La realitat lliure Concert per a piano i orquestra en Sol Els Planetes
18	20/2/99 21/2/99	AT AM	Franz-Paul Decker, director	Mahler	Simfonia núm. 9
19	5/3/99 6/3/99 7/3/99	E BT BM	J-B. Pommier, director i piano Lluis Masramon, piano	Bach Mendelssohn Franck	Conc. per a dos pianos i org. núm. 2 BWV 1061 Concert per a piano i orquestra núm. 2 op.40 Simfonia
20	13/3/99 14/3/99	AT AM	Antoni Ros-Marbà, director Masafumi Hori, violí	Garreta Takemitsu Takemitsu Brahms	Pastoral Nostalghia, per a violí i cordes Far calls. Coming. far per a violí i orquestra Simfonia núm. 1 op. 68
21	19/3/99 20/3/99 21/3/99	D BT BM	Orquestra Simfònica de Euzkadi Mario Venzago, director Asier Polo, violoncel	Mosolov Prokofiev Ravel Ravel	La fundició d'acer op. 19 Simfonia concertant per a violoncel i org. op.125 Daphnis et Chloé. Suite núm. 2 La Valse

22	26/3/99 27/3/99 28/3/99	C AT AM	Alexander Lazarev, director Horacio Gubérez, piano	Glinka Rachmaninov Txaikovski	Jola aragonesa Concert per a piano i orquestra núm. 2 op. 17 "Festa Russa" Simfonia núm. 2 op. 17 "Festa Russa"
23	9/4/99 10/4/99 11/4/99	E BT BM	Lawrence Foster, director Christian Zacharias, piano	Beethoven Beethoven Beethoven	Concert per a piano i orquestra núm. 4 op. 59 Concert per a piano i orquestra núm. 5 op. 74 Concert per a piano i orquestra núm. 5 op. 74
25	23/4/99 24/4/99 25/4/99	D BT BM	Lawrence Foster, director Christian Zacharias, piano Salvador Martínez, flauta Mónica Raga, flauta David Ballesteros, violí	Bach Beethoven Beethoven	Concert de Brandenburg núm. 4 BWV 1061 Concert per a piano i orquestra núm. 1 op. 2 Concert per a piano i orquestra núm. 1 op. 2
26	30/4/99 1/5/99 2/5/99	C AT AM	Leif Segerstam, director Pia Segerstam, violoncel	Segerstam Lalo Sibelius Sibelius	Maig Concert per a violoncel i orquestra Simfonia núm. 5 op. 82 Finlàndia op. 26
27	7/5/99 8/5/99 9/5/99	C AT AM	Lawrence Foster, director Judith Howarth, soprano Greg Fedderly, tenor Cornelius Hauptmann, baix Soprano a determinar Baríton a determinar Coral Carmina (Dir. M. Rios)	Haydn	La Creació
28	14/5/99 15/5/99 16/5/99	E BT BM	Lawrence Foster, director Silvia Marcovic, violí	Gerhard Bruch Dvorák	Concert per a orquestra Concert per a violí i orquestra núm. 1 op. 2 Danses eslaves op. 46

Sèrie Música d'Espectacle

5	6/11/98 7/11/98	GN GT	Maurice Jarre, director	Música de cinema
10	11/12/98 12/12/98	GN GT	William Eddins, director i piano	Bernstein Bernstein Bernstein Gershwin Gershwin Gershwin Candide Overture West Side Story, Danses simfòniques On the town, Tres danses Obertura cubana Rhapsody in blue (Versió original) Un americà a París
17	12/2/99 13/2/99	GN GT	Franz-Paul Decker, director Ulrike Steinsky, soprano John van Kesteren, tenor	Concert vienès Valsos i àries d'òperes
24	16/4/99 17/4/99	GN GT	Lalo Schifrin, director	Música de cinema

Festival Mozart (Concerts Simfònics al Palau de la Música Catalana)

1	23/9/98	Andrew Parrott, director Anna Cors, soprano Anna Feu, soprano Francesc Garrigosa, tenor Tenor a determinar Baix a determinar Coral Carmina (Dir. M. Rios)	Mozart Mozart Mozart Mozart	La Flauta Mágica. Obertura KV 602 Escenes de "La Flauta Mágica" Cantata Kleine Freimaurer KV 623 Missa en do menor KV 427 "La Grà"
2	26/9/98	Andrew Parrott, director Won Kim, piano Àngel Jesús García, violí Ashan Pili, viola	Mozart Mozart Mozart Mozart	Les noces de Fígaro. Obertura KV 492 Simfonia concertant per a violí i org. núm. 1 KV 495 Concert per a piano i orquestra núm. 1 KV 495 Simfonia núm. 35 KV 385 "Hafner"
3	30/9/98	Andrew Parrott, director Magdalena Barrera, arpa Flauta a determinar	Mozart Mozart Mozart	Serenata per a instruments de vent KV 495 Concert per a flauta, arpa i orquestra núm. 1 KV 495 Simfonia núm. 31 KV 398 "Folia"
4	3/10/98	Andrew Parrott, director Daniel Ligonio, piano Dina English, oboe Larry Pastan, clarinet David B. Thompson, trompa Silvia Coricelli, fagot	Mozart Mozart Mozart Mozart	La Clemenza di Tito. Obertura KV 621 Simfonia concertant per a violí i org. núm. 1 KV 495 de vent KV 297b Concert per a piano i orquestra núm. 1 KV 495 Simfonia núm. 36 KV 425 "Leza"

Concerts de cambra, Auditori Winterthur de l'illa Diagonal

Abonaments: renovació d'antics abonats fins el 29 de maig.

Nous abonaments per correu, per fax 93 317 54 39 i per telèfon amb targeta de crèdit al 902 10 12 12 (24 hores), fins al 15 de juliol. Els dies 23 i 24 de juliol es posaran a la venda la resta d'abonaments a la seu de l'Orquestra, Via Laietana, 41, pral. 08003 Barcelona, de 9 a 21 h.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA
"L'ORQUESTRA"
Director Titular: Lawrence Foster

Venda de localitats: a partir del 14 de setembre al Tel-Entrada 902 10 12 12 (24 hores), a les oficines de Caixa de Catalunya i a les taquilles del Palau de la Música Catalana.

Telèfon d'informació: 93 317 10 96

Els passats mesos de novembre i desembre Barcelona va veure el naixement d'un nou cicle de concerts: el Festival Piano i Bel Canto, que va apropar als aficionats algunes grans figures d'ambdues disciplines: Paata Burchuladze, Katia Ricciarelli, Gyorgy Sandor... Entre les propostes d'aquesta primera edició, hi havia una integral de les Sonates de Beethoven interpretada per un il·lustre desconegut a casa nostra, el pianista francès Eric Heidsieck.

ERIC HEIDSIECK

Una lliçó magistral sobre interpretació beethoveniana

per CARME MARTÍNEZ

Erik Heidsieck és un d'aquells pianistes —un de tants— que, havent fet una gran carrera a tot el món, han hagut d'esperar dècades per tal de presentar-se a una ciutat, Barcelona, que se suposa entre les grans capitals culturals d'Europa. En realitat, això no passa només amb els pianistes: recordem que un dels més grans guitarristes d'avui, Pepe Romero, va presentar-se al Palau de la Música per primera vegada —amb el *Concierto de Aranjuez* i l'*Academy de Saint-Martin-in-the-Fields*— fa només

dues temporades, moment a partir del qual ha esdevingut un dels artistes "adorats" del públic català, aclamat en cada una de les seves aparicions a casa nostra. Absències tan inexplicables haurien de fer meditar tots aquells que tenen responsabilitats en aquests assumptes.

Eric Heidsieck (Reims, 1936) va estudiar a París amb Ciampi, Cortot i Kempff. Ha tocat per tot el món, en recital i sota la direcció de directors com Szell, Mehta, Graf, Sanderling, Krips, Masur, Ancerl, Fremaux, Boult, Pritchard, Baudo, Casadesu, Martinon, Plasson, Rosenthal... Ha fet més de 90 enregistra-

ments per a Emi, Charlin, Casiopee, Metropole, RCA Victor... En possessió d'un amplíssim repertori, ha tocat diverses vegades la integral de les *Sonates* de Beethoven, els 12 darrers *Concerts* de Mozart en tres sessions, la integral de les 16 *Suites* de Händel; ha fet música de cambra amb Paul Tortelier, Christian Ferras, Annie Jodry; ha rebut en dues ocasions el Gran Prix du Disque... Finalment, del dia 25 de novembre al 19 de desembre de 1997, Barcelona acollí Heidsieck en vuit recitals, en el decurs dels quals va oferir la seva personalíssima visió d'aquesta catedral pianística que

FOTO: EVA GUILLAMET

constitueixen les 32 Sonates de Beethoven.

El cert és que el punt on comença aquesta entrevista no és el punt on va començar la conversa amb Eric Heidsieck. Quan em vaig decidir a prémer el botó de la meva gravadora, ja portàvem gairebé una hora parlant de diversos temes, amb les partitures de les Sonates de Beethoven davant. Unes partitures amb moltes "hores de vol", diria jo: pràcticament destrossades, amb els fulls desenganxats, tan fines com el paper de fumar, plenes d'anotacions i de signes de tots colors... Unes partitures amb les quals Heidsieck ha compartit una part molt important de la seva vida.

—Senyor Heidsieck, els qui estem assistint als seus concerts durant aquests dies, estem escoltant moltes coses que no s'escolten habitualment quan altres pianistes toquen les Sonates de Beethoven, que no són normalment perceptibles per l'oient...

—Llavors, ha estat quelcom enriquidor?

—Sí, ho ha estat. M'ha cridat especialment l'atenció el seu ús del pedal, i les seves concepcions agògiques...

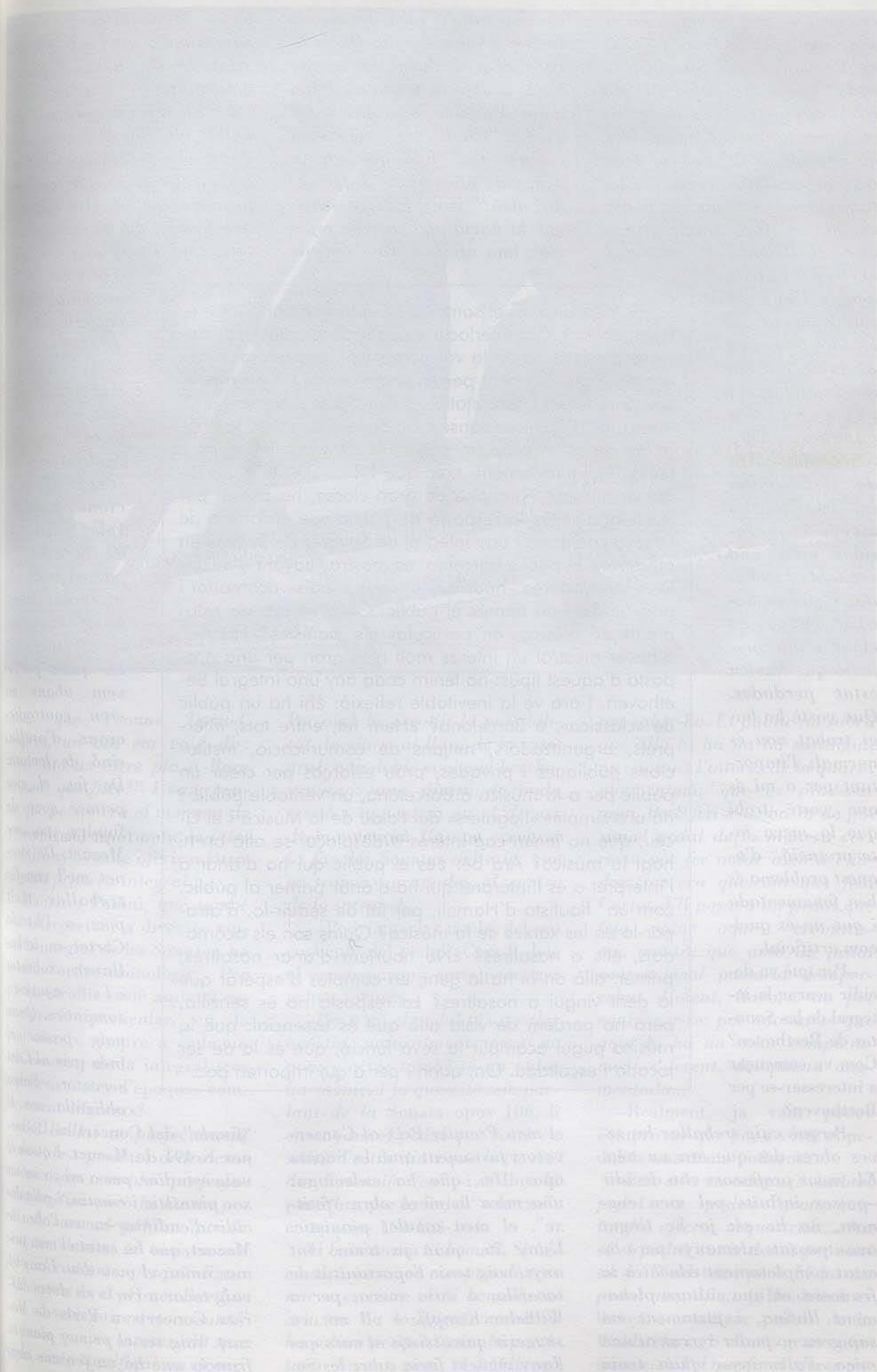
—Miri, quan jo era molt més jove, ja era curiós. Un dia, jo devia tenir quinze anys, li vaig fer una pregunta a la meua professora, Mme. Bascourret, que era assistent de Cortot. Li vaig preguntar: "Per què a la partitura de vegades el compositor escriu *decrescendo* i altres vegades *diminuendo*?" I ella em va dir: "Oh, bé, és així, vol dir el mateix, no té importància". Però jo em vaig dir: no és veritat. Jo m'he adonat que a partir del moment en què hom comença a veure els signes musicals habitualment considerats de dinàmica, de volum només sonor, com indicadors de mobilitat, d'espai, de volum general, moltes aparents contradiccions entre el text i la tradició oral interpretativa desapareixen. Per exemple, al darrer moviment de la Sonata núm. 12 de Beethoven —això li haurà possiblement sobtat, quan ho va sentir al concert de l'altre dia—, a la darrera pàgina hi ha aquest admirable sostenu: *la-si-sol-la-fa-sol* bemoll, als compassos 154-155-156, on trobem un regulador que és normalment interpretat com un simple *diminuendo*.

Doncs bé, a més de disminuir la dinàmica, cal accelerar el tempo. Així s'obté un efecte molt interessant, el tema s'esquitlla com un ratolí que va cap al seu forat... (i exemplifica l'efecte musical cantant el passatge i acompanyant-lo d'una divertida coreografia improvisada en la qual el mateix Heidsieck esdevé un ratolí gegant que corre pel saló cap a un forat imaginari...). És aquest, el vertader significat del regulador, segons l'escriptura de tradició alemanya: és un signe que afecta la dinàmica i l'agògica.

—Sí, però vostè sap que aquesta no és la interpretació habitual, i justament és la cosa que més ha sobtat de les seves interpretacions, l'aparent llibertat en els tempi, en el *rubato*... Perquè ara vostè m'ha exposat aquest concepte, tan desconegut, però per a la gent que no tingui accés a les seves explicacions, certs passatges poden sonar estranys, francament...

—Efectivament, ho sé! Jo mateix he fet un gran esforç per tal d'anar vers aquesta conclusió, perquè... Jo m'he trobat "atropat" entre dues escoles pianístiques que, curiosament, afortu-

isminuir
lerar el
ecte molt
esquilla
p al seu
l'efecte
assatge i
divertida
a en la
k esdevé
orre pel
ginari...
ignificat
escriptu-
a: és un
àmica i
ne aques-
ció habi-
cosa que
es inter-
bertat en
. Perquè
t aquest
ut, però
gui accés
is, certs
estrany,
! Jo ma-
ç per tal
onclusió,
t "atra-
pianísti-
afortu-

101

era oral, es deia "avança, retén, fila, eixampla"... Però a partir de Beethoven, els compositors, cada vegada més dissociats del rol d'interprets, van haver de codificar tot això. Els impulsos, els ritenuti, el rubato, etc. I totes aquestes indicacions, i la interpretació correcta, es poden complicar fins uns extrems que... Realment cal escriure un llibre sobre aquest tema. Jo tinc publicat un estudi de trenta pàgines que ha estat traduït al japonès, a l'anglès... Vaig rebre una carta de Tortelier on em deia que les meves conclusions eren una veritable troballa, i que jo havia retrobat claus d'interpretació que havien estat perdudes. Que vostè ho hagi trobat nou és normal; l'important per a mi és que vostè trobi que la meua interpretació d'aquest problema és ben fonamentada i que no és quelcom artificial.

—Per què va decidir acarar la integral de les Sonates de Beethoven? Com va començar a interessar-se per Beethoven?

—Perquè vaig treballar les seves obres des que era un nen. Els meus professors van decidir —potser influïts pel meu cognom, no ho sé; jo he tingut avantpassats alemanys, però he estat completament educat a la francesa, en una cultura plenament llatina, i justament em sap greu no poder xerrar ni una mica d'alemany—, quan tenia

tretze o catorze anys, fer-me estudiar l'Appassionata. Quan la vaig tocar a classe, encara no havia acabat la primera pàgina quan Madame Bascourret em va dir: "Oh, bé, així que ets un beethovenià!" I jo, que era un nen, vaig preguntar: "I què vol dir, això?" (riu). Ella va sentir que hi havia alguna cosa especial, una afinitat. Vaig obtenir

Eric Heidsieck és el somni d'un entrevistador. Quan es troba davant d'un interlocutor capaç de mantenir la conversa al nivell on ell la vol portar i prou preparat tècnicament i musicalment per entendre, partitura en mà, el seu pensament interpretatiu, es lliura generosament a un intercanvi d'opinions sense límit de temps; i si es fa l'hora de dinar, et proposa seguir la conversa asseguts a taula. Malauradament, crec que Heidsieck, una personalitat musical i humana de gran classe, ha passat per Barcelona sense la resposta de públic que un artista de la seva categoria i una integral de Sonates de Beethoven mereixen. El públic barceloní es mostra, davant d'iniciatives innovadores —nous cicles, nous espais— acomodat i poc curiós; i no només el públic. On eren tots els estudiants de música, en particular els pianistes? Haurien d'haver mostrat un interès molt més gran per una proposta d'aquest tipus: no tenim cada any una integral Beethoven. I ara ve la inevitable reflexió: ¿hi ha un públic de «clàssica», a Barcelona? ¿Hem fet, entre tots, interprets, organitzadors, mitjans de comunicació, institucions públiques i privades, prou esforços per crear un públic per a la música a Barcelona, un veritable públic i no uns simples «llogaters» del Palau de la Música i el Liceu, que no tenen cap interès a desplaçar-se allà on hi hagi la música? Ara bé: ¿és el públic qui ha d'anar a l'interpret o és l'interpret qui ha d'anar primer al públic, com un flautista d'Hamelí, per tal de seduir-lo, d'atrapar-lo en les xarxes de la música? Quins són els acomodats, ells o nosaltres? ¿No hauríem d'anar nosaltres, primer, allà on hi ha la gent, en comptes d'esperar que la gent vingui a nosaltres? La resposta no és senzilla, però no perdem de vista allò que és essencial: que la música pugui acomplir la seva funció, que és la de ser tocada i escoltada. On, quan i per a qui importen poc.

el meu Premier Prix al Conservatori justament amb la Sonata opus 106, que ha esdevingut una mica la meua obra "fetitxe", el meu amulet pianístic. L'any 56, quan jo tenia vint anys, vaig tenir l'oportunitat de tocar-la, a casa meua, per a Wilhelm Kempff. I ell em va suggerir que assistís al curs que l'any següent faria sobre les So-

nates de Beethoven. A aquell curs van assistir també Jörg Demus, Detlef Kraus... Durant quinze dies, a Positano, en una vil·la al costat del mar, vam treballar cinc hores diàries, estudiant totes les Sonates i els Concerts de Beethoven. Recordo que jo vaig tocar tots els Concerts, i que Kempff em va acompanyar tocant al segon piano la part d'orquestra, de memòria! Va ser magnífic. Jo no parlava alemany, així que només podia escoltar el que ell tocava, sense entendre res de les seves explicacions verbals. Vaig haver de descobrir-ho tot per mi mateix i, afortunadament, les aparents contradiccions de les quals parlàvem abans no eren contradiccions d'orella, sinó de lectura. De fet, el meu primer coup de foudre va ser Mozart. De jove, net me'l van fer treballar molt poc; a l'Escola Cortot es treballaven sobretot els autors romàntics. Quan vaig passar el meu prix al Conservatori, l'obra obligada era el

"finale" del Concert en Do menor K 491 de Mozart. I quan el vaig estudiar, per a mi va ser un xoc pianístic i emotiu, i vaig decidir d'endinsar-me en l'obra de Mozart, que ha estat el meu primer amor, el meu déu. L'any 64 vaig tocar a París els dotze darrers Concerts a París de Mozart. Vaig ser el primer pianista francès que ho va fer, uns anys

FOTO: EVA GUILLAMET

abans que Yvonne Loriod. Després, un dia em vaig dir: "Necessito un altre pla a llarg termini; què farè?" I vaig pensar que potser era el moment de començar a preparar-ne la integral. L'any 69 vaig oferir a París la meua primera integral...

—Maurizio Pollini, que també està interpretant a diverses ciutats la integral de les Sonates, ha escollit l'ordre cronològic... Per què ha escollit vostè aquesta estructuració particular, en la qual ofereix sempre a cada un dels concerts de la integral tres o quatre sonates d'èpoques completament diferents?

—Bé, Pollini té perfectament el dret de seguir un ordre cronològic, em sembla perfectament legítim, però hi ha un perill, de cara al públic: que la gent no s'animi a assistir als primers concerts, perquè digui: "Ah, aquest és el primer Beethoven, no serà gaire interessant." Jo penso que és interessant que cada soirée signifiqui un avenç.

Per això he escollit la possibilitat de viure, al llarg de la integral, una doble evolució beethoveniana: una dintre de cada sessió i una altra en el decurs de la integral. L'única excepció la fan les Sonates del mig, que es troben agrupades al centre de la integral.

—¿Podria parlar també del seu concepte del pedal? Com li deia al començament, certs passatges m'han sorprès...

—Per a mi el pedal té un valor acústic, naturalment, però no només això: també té un valor harmònic. I ja que estàvem parlant de la Sonata opus 106, li ensenyaré el pedal que vostè va sentir l'altre dia i que li va cridar l'atenció. Veu? —i m'obre la partitura per la fi del "scherzo", compassos 162-163-164.

Al baix tenim Si bemoll, Si bemoll, i ara, en comptes de tornar a escriure el Si bemoll, escriu un La sostingut; nosaltres ho sabem perquè tenim la partitura davant, però el públic no

pot saber-ho. El públic no sabrà que allà hi ha un La sostingut, no captarà l'interès de la quarta augmentada que es produeix aquí. Però fixi-s'hi: basta de posar el pedal de la manera correcta per fer notar això a l'audiència: era quelcom que feia Cortot. Ell posava un pedal que feia notar aquest cromatisme, mentre que amb un pedal convencional passaria desapercebut. L'oïent, llavors, no pot equivocar-se: pot adonar-se que aquí hi ha un color completament diferent, de quarta augmentada...

—Realment, ja vam poder comprovar que per a vostè el pedal és una arma poderosa...

—Sí?, se'n va adonar? Amb el pedal es poden aconseguir també efectes orquestrals... No sé si podrà venir demà per sentir la Waldstein, però hi ha un pedal magnífic... (i Heidsieck es llança a analitzar pedals de la Waldstein amb el més gran entusiasme...). Pel que fa al tercer pe-

Revista de la Universidad de Chile

El presente artículo tiene como propósito principal analizar el rol de la literatura en la construcción de la identidad cultural de Chile. Se explorará cómo los escritores han utilizado la ficción para representar y cuestionar los valores y las estructuras sociales de su tiempo. Se abordarán temas como la migración, la memoria y la resistencia, a través de la lectura de obras representativas de la literatura chilena del siglo XX. El análisis se centrará en la forma en que la literatura ha servido como un espacio de reflexión crítica y como un vehículo para la expresión de la conciencia colectiva.

En primer lugar, es importante destacar que la literatura no solo refleja la realidad, sino que también la transforma. Los escritores chilenos han utilizado la narrativa para explorar las complejidades de la vida nacional, desde la independencia hasta la actualidad. A través de sus obras, han creado un espacio donde se pueden discutir y debatir los temas más relevantes de la sociedad chilena. Este proceso de creación literaria es fundamental para entender cómo se ha ido formando la identidad cultural de Chile.

Además, la literatura ha sido un espacio de resistencia frente a la opresión y la censura. En momentos de crisis política y social, los escritores han utilizado la ficción para expresar sus críticas y sus esperanzas. A través de la metáfora y la alegoría, han logrado transmitir mensajes que trascienden las limitaciones de la realidad inmediata. Esta capacidad de la literatura para resistir y transformar es una de sus características más valiosas.

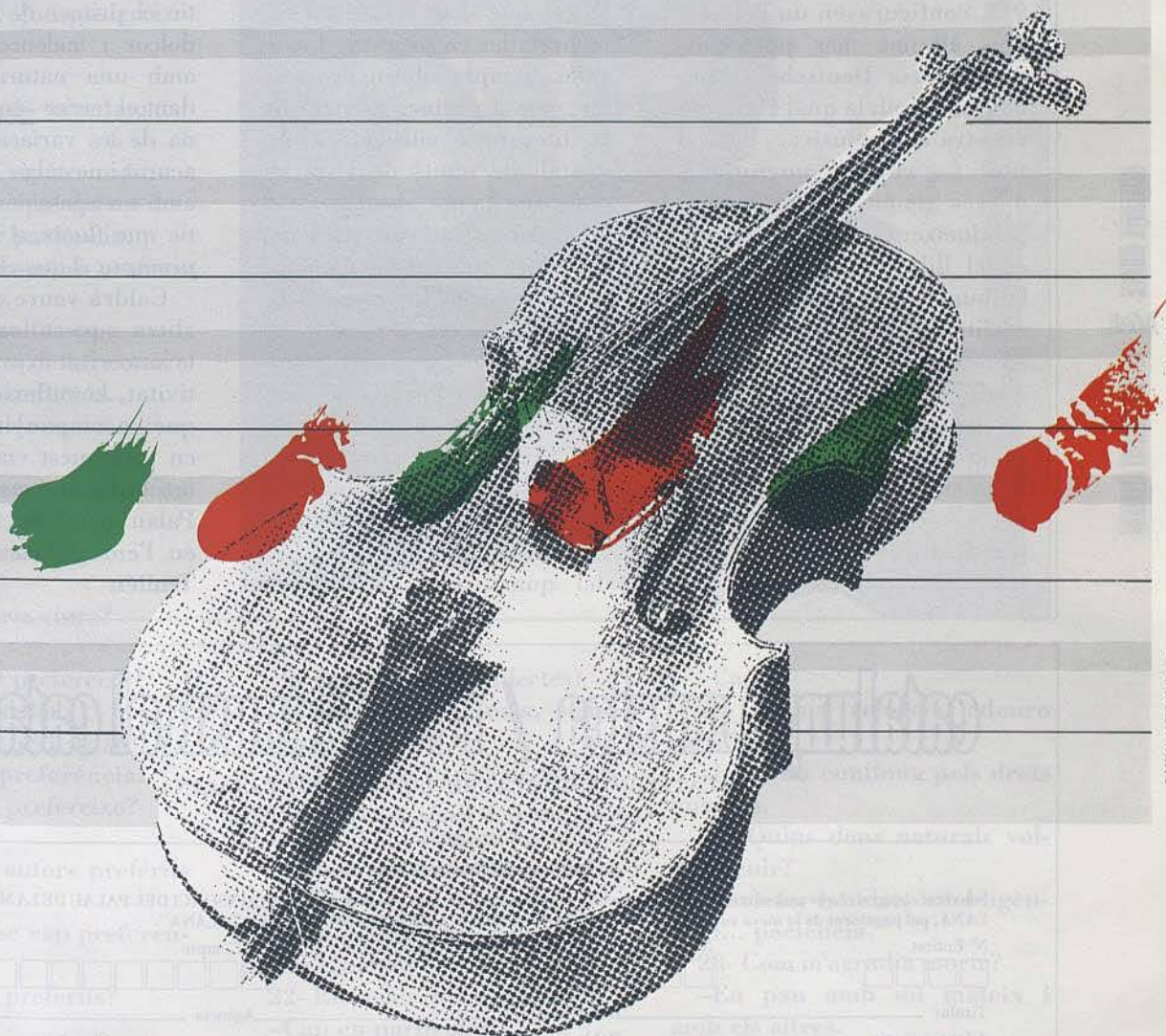
Por último, es necesario mencionar que la literatura también ha servido como un puente entre diferentes generaciones y culturas. A través de la lectura, podemos entender mejor el pasado y el presente de Chile, y así, construir una identidad más sólida y consciente. La literatura es, por lo tanto, un elemento esencial en la formación de la conciencia cultural de cualquier nación.

Concurs de Música de Cambra
MONTSERRAT ALAVEDRA

Premi

CAIXA DE TERRASSA

DISSENY: ALBERT NOVELLON

INSCRIPCIONS: Fins al 30 de setembre de 1998

CONCURS: del 5 al 8 de novembre de 1998

CENTRE CULTURAL DE LA CAIXA DE TERRASSA

Organitza Amics de les Arts i Joventuts Musicals

Informació: Teatre 2-2n 08221 TERRASSA, TEL: (93) 731 22 32 / 785 92 31 FAX: (93) 731 60 43

CATALUNYA
MÚSICA

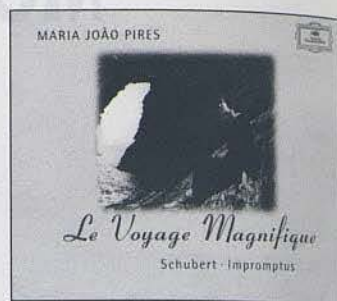
Maria Joao Pires interpreta Schubert

Ibercamera. Maria Joao Pires, piano. *Impromptus* de Schubert. Palau de la Música Catalana. 22 de juny de 1998 (21 h).

La pianista portuguesa Maria Joao Pires tornarà al Palau aquest mes de juny. El mes de juliol de 1996 i els mesos de setembre i octubre de 1997 enregistrava al Concertgebouw de Haarlem i al Palacio de Queluz de Lisboa les dues sèries dels *Impromptus* de Schubert que, acompanyats de les *Tres Peces per a piano D. 946* i per l'*Allegretto D. 915*, configuraven un dels dobles àlbums més potenciats per la casa Deutsche Grammophon, amb la qual Pires enregistra en exclusiva. Sota el títol *Le voyage magnifique*, d'Yves Simon, del qual es reprodueixen alguns fragments en el llibret que acompanya l'àlbum i amb uns comentaris realitzats pel neurocientífic António R. Damásio i per André Comte-Sponville, Pires va llegar-nos un doble àlbum a la memòria d'Sviatoslav Richter, un dels grans mestres del piano desapareguts l'any passat. Ibercamera sempre ha sentit una predilecció pel pia-

nisme de Richter, i el mestre ucraïnà ha visitat de la mà dels organitzadors de la temporada nombroses vegades el Palau; serà, doncs, aquesta nova actuació d'una de les artistes idènticament preferides per l'esmentat cicle de concerts un record del mític pianista desaparegut.

Pires en el seu enregistrament ha ofert una veritable recreació dels *Impromptus*. Obres que si bé han estat interpretades en infinitat d'ocasions, sempre obren les portes, com a pàgines mestres de la literatura musical, a un ventall de punts de vista en què l'artista pot plasmar tot el seu talent. Són vuit joies del tot conegudes pels melòmans, des de l'inicial *Impromptu D. 899*, amb el seu evocador tema melòdic que flueix sobre un acompanyament de tresets; la vivacitat del segon, que amb ràpides escales progressa per tot el teclat; la dolçor gairebé mística del tercer, o els característics arpegis del quart, que emmarquen

l'apassionat episodi central. I que en les mans de la pianista portuguesa reben un tractament tan original com evocador. Pires tracta amb idèntica cura i tendresa els de la segona sèrie, el *D. 935*; amb un veritable aprofundiment poètic el primer de la sèrie, amb dolçor i malenconia el segon, amb una naturalitat desbordant el tercer —en què cadascuna de les variacions reben un acurat i nostàlgic tractament—, i amb un apassionament romàntic que flueix al llarg de l'*Impromptu* el que clou la sèrie.

Caldrà veure com Pires realitza aquest trajecte en què la sinceritat expressiva, l'emotivitat, la reflexió poètica, cal que acompanyin l'interpret en tot aquest viatge interpretatiu que desitgem que sigui al Palau igual de magnífic que en l'enregistrament. ● Lluís Trullén

catalunya música / revista musical catalana

CATALUNYA MUSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA

C/ Sant Fancesc de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta atenguin els rebuts que els presentarà CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, pel pagament de la meua subscripció a "CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA"

Nº Entitat Nº Agència Dígit control Nº Compte

Titular Banc/Caixa Agència

Adreça agència Població Signatura

Cal omplir les dades correctament

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms Professió

Carrer Telèfon

Població Dte. Província

Desitjo subscriure'm a partir del número ☐ Faré efectiu l'import mitjançant ☐

amb la quota anual de 4.200 ptes. ☐ taló bancari adjunt. ☐

semestral de 2.350 ☐ domiciliació bancària. Per a subscripcions a l'estranger, consulteu el preu.

Qüestionari Proust

DALMAU GONZÁLEZ

Dalmau González és una de les figures més destacades de la lírica catalana. La seva trajectòria professional l'ha portat als escenaris operístics més importants del món, des del Metropolitan a La Scala, passant -naturalment- pel Liceu, on, curiosament, fa temps que no actua. Tenor lleuger amb una formació musical molt àmplia i completa, és també una persona molt estimada pel seu tarannà obert i generós.

1. El principal tret del meu caràcter?

-Impulsiu.

2. La qualitat que prefereixo en un home?

-El respecte pels altres.

3. La qualitat que prefereixo en una dona?

-La mateixa.

4. Allò que més m'estimo en els amics?

-La paciència envers meu.

5. El meu principal defecte?

-La manca de paciència.

6. La meua ocupació preferida?

-M'agraden moltes coses.

7. El meu somni de benestar?

-No sóc gens ambiciós.

8. Quina fóra la meua pitjor desgràcia?

-La pèrdua accidental d'un familiar.

9. Què voldria ser?

-El que sóc.

10. On desitjaria viure?

-On visc.

11. Quin color prefereixo?

-Cap en particular.

12. Quina flor prefereixo?

-No tinc cap preferència.

13. Quin ocell prefereixo?

-Qualsevol.

14. Els meus autors preferits en prosa?

-Llegeixo sense cap preferència.

15. Els poetes preferits?

-No en tinc.

16. Els herois de ficció?

-Cap.

17. Les meves heroïnes de ficció favorites?

-Cap.

18. Els meus compositors favorits?

-Molts i diversos.

FOTO: P. BARCELÓ (ABXIU)

19. Els pintors predilectes?
-M'agrada la pintura, sense cap predilecció.

20. Els meus herois de la vida real?

-Les ONG, missioners, etc.

21. Les meves heroïnes històriques?

-Les dones que han lluitat per la igualtat.

22. Els noms que prefereixo?

-Cap en particular.

23. Què detesto més que res?

-La maldat gratuïta. El menyspreu pels altres.

24. Quins caràcters històrics menyspreo més?

-Les conquestes per la força.

25. Quin fet militar admiro més?

-Cap.

26. Quina reforma admiro més?

-La lluita contínua pels drets humans.

27. Quins dons naturals voldria tenir?

-Saviesa, bondat, intel·ligència i... paciència.

28. Com m'agradia morir?

-En pau amb mi mateix i amb els altres.

29. Estat present del meu esperit?

-Assossegat.

30. Fets que m'inspiren més indulgència?

-Els produïts per la bona fe.

31. El meu lema?

-Cap.

Sabem molt bé què és sentir passió per la música

GRAN TEATRE DEL LICEU
Reconstruïm el Liceu

L'emoció, la dedicació,
el perfeccionament, els sentiments...
Sabem molt bé què són aquestes sensacions.

Aquesta és la raó per la qual col·laborem
amb el Palau de la Música com a Membre
d'Honor de la Fundació Orfeo Català
i amb la Fundació del Gran Teatre del Liceu
com a Membre del Consell de Mecenatge,
donant suport així a la divulgació
de la cultura musical a Catalunya.

Al Grup Winterthur sabem molt bé què és
sentir passió per la música.

winterthur

**Programa de
suport a la Cultura**

AUDI

1.-
2.-
Reus.
3.-
i Pon
i Oliv
toni
Monn
4.-
5.-
1988.
de no

per MON

J
c
t
t
c
sional i
tre. Des
naugura
neja aq
d'equili
comptes

La in
tuny el
ra, Fau.
teatre e
gustos
segle pa
reforma
l'estruct
tant-lo
N'esmen
libel·lul
pels esc
gas, in
libel·lul
pintor M
del teló
tot resp
és, don
"el petit
ca el Te
llesa i l
dimensi
-És n
tre a Re
-St,
una his
nyies d
varietès
nim en
Bartrin
foment

AUDITORIS DE CATALUNYA

Teatre Fortuny de Reus

1.-**Nom:** Teatre Fortuny.
 2.-**Adreça:** pl. Prim, 4. 43201 Reus. Tel. 977.31. 50.59.
 3.-**Arquitecte:** Francesc Blanch i Pons (1880-82), Carles Espinós i Olivé, Lluís M. Serra Solé, Antoni Piñol Cort i Josep Huguet Monné (1983-88).
 4.-**Any d'inauguració:** 1882.
 5.-**Any de la restauració:** 1988. La inauguració va ser el 15 de novembre amb un recital de la

soprano Montserrat Caballé.
 6.-**Cost de les obres de restauració:** 504 milions, finançats per la Generalitat (52 %), la Diputació de Tarragona (33 %) i l'Ajuntament de Reus (15 %).
 7.-**Propietat:** societat El Círcol.
 8.-**Gestió:** Consorci Teatre Fortuny de Reus.
 9.-**Aforament:** 850 localitats.
 10.-**Capacitat d'ubicació d'in-**

tèrprets: 150 persones a l'escenari.

11.-**Funcionalitat i/o polivalència:** teatre, òpera, sarsuela, dansa, música i varietats.

12.-**Pressupost:** uns 130 milions, però cal explicar que uns 60 estan destinats al manteniment del teatre.

13.-**Temporades estables:** a més del teatre, s'hi fan tres títols d'òpera, concerts de música clàssica i dansa.

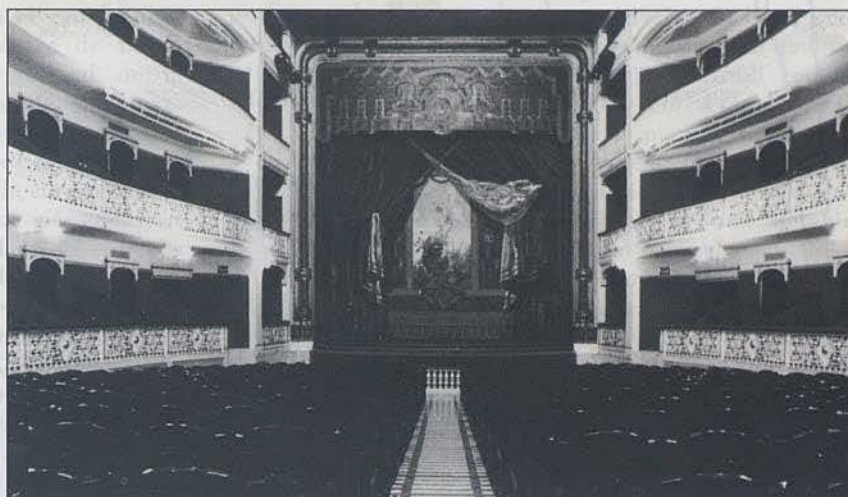
per MONTSERRAT PUIG

Josep M. Fargas és el director gerent del Teatre Fortuny. Josep M. Fargas prové del món del teatre professional i de les associacions de teatre. Des de l'any 1988, el de la reinauguració del Fortuny, capitaneja aquesta nau artística, mirant d'equilibrar els espectacles i els comptes.

La inauguració del Teatre Fortuny el 1882 va ser amb una òpera, *Faust*, de Charles Gounod. El teatre es va construir seguint els gustos de tendència barroca del segle passat. Els arquitectes de la reforma han volgut conservar tota l'estructura d'abans però adaptant-lo a les necessitats actuals. N'esmentarem només un detall, la libel·lula del teló de boca, pintat pels escenògrafs Urgellès i Moragas, inspirat en el quadre *La libel·lula o l'esperit de Faust*, del pintor Marià Fortuny. Els vermells del teló i les llotges, els daurats..., tot respira una atmosfera artística; és, doncs, ben trobada l'expressió "el petit Liceu" amb què s'identifica el Teatre Fortuny. Té tota la bellesa i les comoditats, i amb unes dimensions més raonables.

—És molt forta l'afecció pel teatre a Reus?

—Sí, està molt arrelada, i té una història, les millors companyies d'òpera, sarsuela, teatre i varietats pasaven per la ciutat. Tenim encara un altre teatre, el Bartrina; per tant, es tracta de fomentar i mantenir l'afecció.

—Quin balanç faria d'aquests nou anys al capdavant del Fortuny?

—Hem fet unes estadístiques que parlen per si soles; en total, entre la programació normal i el cicle complementari, hem fet 272 espectacles i hi han passat 260.351 espectadors. D'aquests espectacles, la música representa un 51 %, el teatre un 34 % i la dansa un 15 %.

—Té alguna explicació aquest predomini de la música?

—Pot tenir-la, existeix una Associació de Concerts amb 75 anys d'antiguitat, ells cada mes programen un concert i al Consorci ho completem amb les actuacions d'orquestrats simfòniques; també programem tres títols d'òpera a la temporada, del Cicle Amics de l'Òpera de Sabadell. Tot plegat fa aquest 51 %. Recentment s'ha constituït la Fundació del Teatre Fortuny, que assumeix aquells aspectes culturals i artístics que corriem el risc de no cobrir. La

Fundació s'ocuparà dels cicles de nous intèrprets, tant de teatre com de música. Aquestes convocatòries ofereixen beques en forma de primer contracte als artistes joves. Durant sis anys hem tingut l'Escola d'Òpera a l'estiu, que esperem que es reprendrà més endavant.

—Tenen ajuts econòmics, subvencions?

—En ser un Consorci format per la Generalitat, la Diputació de Tarragona i l'Ajuntament de Reus, el finançament ens arriba d'aquestes tres entitats, tot i que per la importàcia del Teatre, que atreu espectadors de la comarca, caldria parlar d'un consorci supramunicipal.

—Quina altra particularitat pot explicar-nos-en?

—L'altre esdeveniment important pel qual ens preparem és el desè aniversari del Teatre l'any que ve, per al qual prepararem una programació una mica especial.

ENRI
GRAN
Goye

Orquest
Albert C
tra de
Ruiz, C
Maite
fonso
Gianand
gistrat a
Granade
TRITO.

P e
m
fi

ment im
registran
elementa
posició
nados q
compta
una his
gaire int
casa nos
aquest s
netamen
resituar,
sigui en
individu
litat gen
ria.

En se
que es tr
que cerc
de ser m
xida, i v
un inten
de la m
composi
del con
Davant
ser caldr
l'avança
visió en
necessà
indissim
funciona
tit, Albe
seu come
acompan
clar que
més all
assegura
gran de
Però
un argu

ENRIC GRANADOS: Goyescas

Orquestració revisada per Albert Guinovart. Orquestra de Cadaqués. Josep Ruiz, Carmen González, Maite Arruabarrena, Alfonso Echevarría. Dir.: Gianandrea Noseda. Enregistra a l'Auditori Enric Granados de Lleida. TRITÓ.

Per moltes raons, m'atreviria a qualificar d'autènticament important aquest enregistrament. La primera i elemental, perquè la composició operística de Granados que s'hi ofereix no compta precisament amb una història discogràfica gaire intensa; i sobretot a casa nostra. I el fet que aquest sigui un producte netament català, ajuda a ressituar, encara que només sigui en aquesta proposta individualitzada, una realitat genèrica insatisfactòria.

En segon lloc, pel fet que es tracta d'una versió que cerca d'anar més enllà de ser més o menys reeixida, i vol convertir-se en un intent seriós de revisió de la més cabdal de les composicions dramàtiques del compositor lleidatà. Davant d'aquest fet, potser caldria preguntar-se, a l'avangada, si aquesta revisió era autènticament necessària més enllà de la indissimulada dimensió funcional. En aquest sentit, Albert Guinovart en el seu comentari al fullet que acompanya el CD, deixa clar que una orquestració més alleugerida permet assegurar una difusió més gran de l'òpera.

Però a la fi, aquest és un argument del tot se-

cundari i, en canvi, és molt més important un altre expressat pel mateix músic barceloní: "Vàrem decidir conjuntament que la música de Granados no necessitava una orquestració tan feixuga, ja que de vegades les línies vocals se'n quedaven ressentides i, a més, afectava la transparència de la versió original per a piano." Argument aquest que, sense negligir la importància de l'anterior, té un pes superior i justifica de forma més plena l'intent.

Guinovart va treballar a partir dels manuscrits del llegat Granados que es troben en el gairebé inoperant Centre de Documentació Musical de la Generalitat de Catalunya, "tenint sempre al costat la suite per a piano", segons detalla el mateix Guinovart, que més endavant deixarà clars els seus objectius: "Així doncs he intentat clarificar al màxim la instrumentació tot respectant d'allò més el manuscrit original. He volgut potenciar aspectes que em semblaven més significatius, com també reforçar l'aspecte melòdic en l'orquestra."

Vistes les pretensions, crec que el millor que es pot dir d'aquesta versió és que té un molt evident regust d'autenticitat, en el sentit que sona de forma natural, que té un autèntic regust de música de Granados i de l'essència de la partitura original. Que res de fonamental no se'n ressent i que el caràcter transparent i el perfum eteri, característiques tan definitòries de la música de Granados, suren en tota la seva finor, subtilesa i intensitat. I no oblidem que aquesta partitura neix del context essencialment definitori de la creativitat del compositor: el piano. En la mesura que això es manifesta, descarregant de tensió simfònica la instrumentació i situant-la en un pla més classicitzant, tot

es produeix d'una manera, insisteixo en el terme, natural i autèntica.

Una interpretació de notable envergadura amb la figura del tenor barceloní Josep Ruiz en un lloc preminent de protagonisme, ajuda a donar validesa a aquest producte bàsicament feliç.

Aquest CD, que ha estat possible gràcies a la col·laboració de la Universitat de Lleida amb motiu de la commemoració del seu 700è aniversari, compta amb una esplèndida presentació en forma d'un llibret centrat en un documentat i extens estudi del professor de l'esmentada universitat, Màrius Bernadó i Tarragona. ● J.C.C.

ENRIC GRANADOS: Danzas españolas. Cuentos de la juventud

Emili Brugalla, piano. LA MÀ DE GUIDO.

La Mà de Guido ha esdevingut una de les editorials discogràfiques catalanes més prolífiques. La seva dedicació indissimulada a la música catalana, en bona part a la recuperació de repertoris oblidats i a compositors que mereixen una presència superior de la que tenen en el concertisme i en l'edició fonogràfica, assoleix un mèrit que és just destacar.

Aquest disc esdevé una referència significativa d'això. Si bé se centra en un compositor tan reconegut i divulgat com Enric Granados, probablement

el músic català més reconegut universalment, i també en una obra que participa de característiques semblants a las *Danzas españolas*, compta amb un atot especialment interessant: la versió de *Cuentos de juventud*, un recull de deu temes d'un considerable interès i prou desconegut.

Catalogat com l'*opus 1* i dedicat al seu fill primer, el també compositor Eduard Granados, de vida efímera, en realitat és una obra que va escriure en plena maduresa; hom creu que entre el 1902 i 1908, o sigui entre els 35 i els 41 anys d'edat. Si bé el mateix compositor va qualificar aquest recull com a "Col·lecció d'obres fàcils per a piano", la realitat transcendeix aquest concepte i, a la fi, l'obra globalment té una notable entitat musical.

Segons Andrés Ruiz Tarrazona, en el seu esplèndid comentari a la caràtula sobre el conjunt de les obres que aplega el compacte, en detalla cadascuna: "Cuentos de juventud van ser un pas endavant en el camí del progrés que va conduir a Goyescas..."

La versió és a càrrec del barceloní Emili Brugalla, un pianista de les noves generacions però que comença a entrar en la maduresa d'una carrera molt personal, tant pel que fa al procés formatiu endegat com també per l'enfocament de la seva trajectòria. En aquest sentit, Brugalla és un músic fins a cert punt heterodox, poc amant dels camins massa resseguits i gastats.

En el cas que ens ocupa, la seva intervenció té el mèrit cabdal de transmetre el perfum genuí de la música pianística de Granados. D'una obra que partint d'una naturalesa en essència romàntica, aquesta naturalesa es manifesta no en el seu vessant expressionista, sinó en el més transparent, subtil i de percepció deli-

cada. En la capacitat que demostra Brugalla per copsar i traduir fidelment aquesta dimensió alter romàntica, el músic barceloní es manifesta transcendent. ● J.C.C.

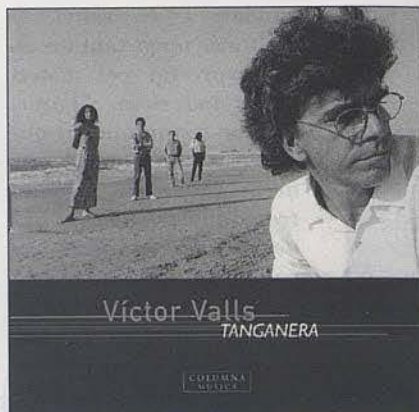
VÍCTOR VALLS: *Tanganera*

Belén Cabanes, castanyoles i zapateado. Quim Ollé, flautes. Francesc Puig, clarinets. Xesco Grau, percussió. Víctor Valls, guitarra i percussions xicumbes. Columna Música. 1CM 0007.

La música del compositor i guitarrista Víctor Valls travessa fronteres musicals, o millor, les desdibuixa. Res d'eclecticisme estereotipat ni fusió que grinyola. Mestissatge, sí, però espontani i juganer, fresc, rítmic, melòdic, desinhibit. "No critico ni alabo l'especialització" —declara Valls—,

però el mestissatge és un signe del nostre temps."

Tanganera, el nou disc del barceloní Víctor Valls, engresca els sentits i la intel·ligència. Amb una formació reduïda però versàtil —i d'exquisida qualitat—, Valls inventa paisatges estilístics, rics en subtileza, girs, jocs, humors, ritmes i melodies. Valls visita noms i estils (Astor Piazzolla, Léo Brouwer, Thelonius Monk, flamenc, jazz, tango...), n'absorbeix l'essència i imagina noves músiques. Les seves composicions i recreacions tenen l'empremta d'un estil propi, personal, però no personalista. Un estil que incorpora la diversitat i la mobilitat. Aquest és el secret. Valls no és un turista de la música, no es deixa seduir pels paisatges de postal de la New Age, ni per l'etnicisme piratejat via sampler, ni per altres

parcs temàtics de la modernitat sonora.

Valls va a buscar l'arrel de cada gènere, però ni la copia ni la desnaturalitza: la planta i n'extreu fruits de collita pròpia. Aquesta música, interioritzada i nòmada alhora, caracteritza totes les peces del compacte: les dues *suïtes* i els quatre temes independents. Valls no se sent esclau ni de les influències ni dels autors escollits, el que busca és la recreació:

meu pare estava molt vinculat al món clàssic, però escoltava coses més enllà de l'àmbit clàssic... L'academisme és sord a les coses que passen al seu costat. Té un concepte massa estret de la interpretació."

Després de nou anys sense editar cap disc, Valls ha tornat amb un compacte que és un respir per a la sensibilitat musical. Respirau a fons! ● David Picó S.

VERANO MUSICAL EN LA ALTA RIBAGORÇA

IV Curso Internacional de Música de Vilaller
II Concurso Internacional de Música de Cámara de la Alta Ribagorça
Festival de Música de los Pirineos

PIANO
LUIZ DE MOURA CASTRO
ROBERTO BRAVO
JUN KANNO
CARMEN MARTINEZ
DAVID WESTFALL

VIOLIN
MICHAEL BARTA
EVA GRAUBIN

VIOLA
PAUL CORTESE

VIOLONCELLO
PETER THIEMANN
DANIEL GROSGURIN
JOSÉ IGNACIO ETXEPARE

FLAUTA
SALVADOR GRATACÓS

GUITARRA
SERGI VICENTE
MANUEL GONZALEZ

CON LA COLABORACION DE:
ALAN BRANCH, piano
BRIDGET DE MOURA CASTRO, piano
JALIME TORRENT, guitarra
ORQUESTA DE GUITARRAS DE BARCELONA

DIRECCION DEL CURSO
Carme Passolas
SECRETARIA
Montserrat Gómez
Nathaly Plans

CURSO: INSCRIPCION Y MATRICULAS

Precio del Curso con alojamiento, pensión completa, conciertos y excursión:

* Entre 65.000,- pta. y 83.000,- pta. según modalidades

CONCURSO: INSCRIPCION Y MATRICULAS

Destinado a grupos de cámara de todas las nacionalidades. Premios en metálico, y en conciertos y becas de estudio. Las inscripciones deberán hacerse efectivas antes del 1 de julio 1998.

Escuela de Música
Juan Pedro Carrero
Pintor Fortuny, 18, pral. 1a
08001 Barcelona - España
Tel. y Fax 93 301 07 18
E-mail:
Tempus_Mundi@rocketmail.com

Curso del 8 al 19 de Julio '98
Concurso del 19 al 23 de Julio '98

Organiza:

Tempus Mundi S.L.
c/ de la Font de la Vella, 10

Con la participación de:

Patrocinador Oficial de Turismo

Patrocinador Oficial de Cultura

Patrocinador Oficial de Música

Patrocinador Oficial de Artes Escénicas

Patrocinador Oficial de Danza

Patrocinador Oficial de Teatro

Patrocinador Oficial de Cine

Patrocinador Oficial de Música Clásica

Patrocinador Oficial de Música Contemporánea

Patrocinador Oficial de Música Folk

Patrocinador Oficial de Música de Cámara

Patrocinador Oficial de Música de Orquesta

Patrocinador Oficial de Música de Jazz

Patrocinador Oficial de Música de Rock

Patrocinador Oficial de Música de Pop

Patrocinador Oficial de Música de Electrónica

Patrocinador Oficial de Música de Hip-Hop

Patrocinador Oficial de Música de Reggae

Patrocinador Oficial de Música de Ska

Patrocinador Oficial de Música de Dub

XII FESTIVAL CASTELL DE PERALADA

JULIOL - AGOST 1998

PRESENTAT PER:

FOMENTO DE
CONSTRUCCIONES Y CONTRATAS, S.A.

AMB EL COPATROCINI DE:

LA VANGUARDIA

Casinos de Catalunya

Venda d'entrades les 24 hores

ServiCaixa

"la Caixa"

i també en el telèfon 902 33 22 11

INFORMACIÓ I VENDA

972 53 82 92

CASTELL DE PERALADA

A PARTIR DE L'1 DE JUNY

Homenatge a George Gershwin - Juliol-Agost 1998

DISSABTE, 11 DE JULIOL, 22.15 H.
Auditori Jardins del Castell

GRAN CONCERT DE MÚSICA CATALANA

COBLA LA PRINCIPAL DE LA BISBAL
Piano: ALBERT GUINOVART

DIVENDRES, 17 DE JULIOL, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

"BARROQUÍSSIMO" Espectacle de dansa

Coreografia: RAMI LEVI Música: VIVALDI I ALBINONI

DISSABTE, 18 DE JULIOL, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

"PORGY AND BESS", DE GERSHWIN

SIMON ESTES, GWENDOLYN BRADLEY,
JOAN DONOSTIARRA Director: JOSÉ ANTONIO SAINZ ALFARO
ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I
NACIONAL DE CATALUNYA
Director musical: WILLIAM VENDICE
Obres de: STRAVINSKY, GERSHWIN

DIVENDRES, 24 I DISSABTE, 25 DE JULIOL, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

"MONSTERS OF GRACE",
DE PHILIP GLASS I ROBERT WILSON

Òpera digital en tres dimensions
Cantants i músics TBA PHILIP GLASS ENSEMBLE
Director musical: MICHAEL RIESMAN

DISSABTE, 1 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

ALFREDO KRAUS

Tenor: ALFREDO KRAUS
ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
Director musical: MIGUEL ÀNGEL GÓMEZ MARTÍNEZ
Obres de: VERDI, DONIZETTI, FLÓTOW, BIZET...

DIMENGE, 2 I DIMARTS, 4 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

"LA FLAUTA MÀGICA", DE MOZART
"DIE ZAUBERFLÖTE"

SIMON ESTES, GWENDOLYN BRADLEY, JOSEF KUNDLAK,
MILAGROS POBLADOR, KEVIN BAGBY, LLUÍS SINTES,
CORO DE VALENCIA Director: FRANCISCO PERALES
ORQUESTRA DEL FESTIVAL (Orquestra de Cadaqués)
Director musical: GIANANDREA NOSEDA
Director d'escena: LINDSAY KEMP
Escenografia: LINDSAY KEMP I JORDI CASTELLS

DILLUNS, 3 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

"CONCIERTO DE ARANJUEZ",
DE RODRIGO

Guitarra: PEPE ROMERO
ORQUESTRA DEL FESTIVAL (Orquestra de Cadaqués)
Director musical: GIANANDREA NOSEDA
Obres de: MONTSALVATGE, RODRIGO, FAURÉ, BIZET

AMB EL SUPORT DE:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

MINISTERIO DE CULTURA
INAEM

Ajuntament de Peralada

Diputació
de Girona

FUNDACIÓ CASTELL DE PERALADA

COL·LABORACIÓ ESPECIAL DE:

PIAGET

LÍNIA AÈRIA OFICIAL: IBERIA

DIJOUS, 6 D'AGOST, 21.00 H.
Església del Carme

Música de Cambra amb LLUÍS CLARET

Violoncel: LLUÍS CLARET QUARTET GUINJOAN
Obres de: BOCCHERINI, GUINJOAN I SCHUBERT

DIVENDRES, 7 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

"APOCALIPSIS, VOZ DE MUJER"
Espectacle d'IRENE PAPAS

IRENE PAPAS, CARMEN LINARES, MARINA VIÑALS,
CORO DE VALENCIA Director: FRANCISCO PERALES
Direcció artística: IRENE PAPAS
Instal·lació escènica: YOKO ONO
Escenografia i vestuari: YANNIS METZIKOFF
Adaptació de l'Apocalipsi de sant Joan: YORGOS JIMONAS
Músiques tradicionals de l'àrea mediterrània,
cants bizantins, "palos flamencos" i YOKO ONO

DISSABTE, 8 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

"HISTÒRIA DEL BOLSHOI"

SOLISTES I BALLET DEL TEATRE BOLSHOI DE MOSCOU
ENSEMBLE DE PERCUSSIO MARK PEKARSKY
Coreografia: SERGUEI BOBROV
Obres de: TXAIKOVSKI, MOZART, KATXATURIAN,
KOSTAKOVITX, MINKUS I ALTRES

DIMENGE, 9 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE DRESDE

Piano: Guanyador de la XXV Edició
del Concurs Internacional de Piano de Santander
DRESDNER PHILHARMONIE
Director musical: MICHEL PLESSON
Obres de: Concert de piano a determinar i DVORÁK

DILLUNS, 10 D'AGOST, 21.00 H.
Església del Carme

MÚSICA RELIGIOSA DE LA CORT DE FELIPE II

CAPELLA PRÍNCIP DE VIANA Director: ÀNGEL RECASENS
Obres de: VICTORIA, GUERRERO, ROGIER

DIMECRES, 12 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

"CORRE, CORRE DIVA"
Espectacle de RAMON OLLER

NINA, LOLA LIZARAN, KEITH MORINO, MERCÈ BORONAT
COMPANIA METROS
Música original: OSCAR ROIG i repertori de
les cançons que va cantar JOSEPHINE BAKER
Coreografia: RAMON OLLER
Escenografia i vestuari: ISIDRE PRUNES

DIJOUS, 13 D'AGOST, 21.00 H.
Església del Carme

ISAAC ALBÉNIZ

Piano: MIGUEL BASELGA
Programa: P. ANTONI SOLER, ISAAC ALBÉNIZ

DIVENDRES, 14 I DISSABTE, 15 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

"EL LLAC DELS CIGNES",
ROLAND PETIT

El Llac dels Cignes i els seus Malefics (Nova producció)
BALLET NATIONAL DE MARSEILLE
ORQUESTRA FILHARMÒNICA ROMANESA
Música de: TXAIKOVSKI i adaptacions d'EDGAR COSMA
Coreografia: ROLAND PETIT

DIMENGE, 16 D'AGOST, 19.30 H.
Auditori Jardins del Castell

Concert Infantil

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS
Director musical: FERNANDO ARGENTA
Obres de: HAENDEL, BEETHOVEN, ROSSINI,
OFFENBACH, STRAUSS I ALTRES

DILLUNS, 17 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

ZUBIN MEHTA
ORQUESTRA FILHARMÒNICA D'ISRAEL

Piano: JONATHAN GILAD
ORQUESTRA FILHARMÒNICA D'ISRAEL Director: ZUBIN MEHTA
Obres de: BEETHOVEN

DIMARTS, 18 D'AGOST, 21.00 H.
Església del Carme

Recital de piano d'ARCADI VOLODOS

Obres de: RACHMANINOV, SCHUMANN I LISZT

DIMECRES, 19 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

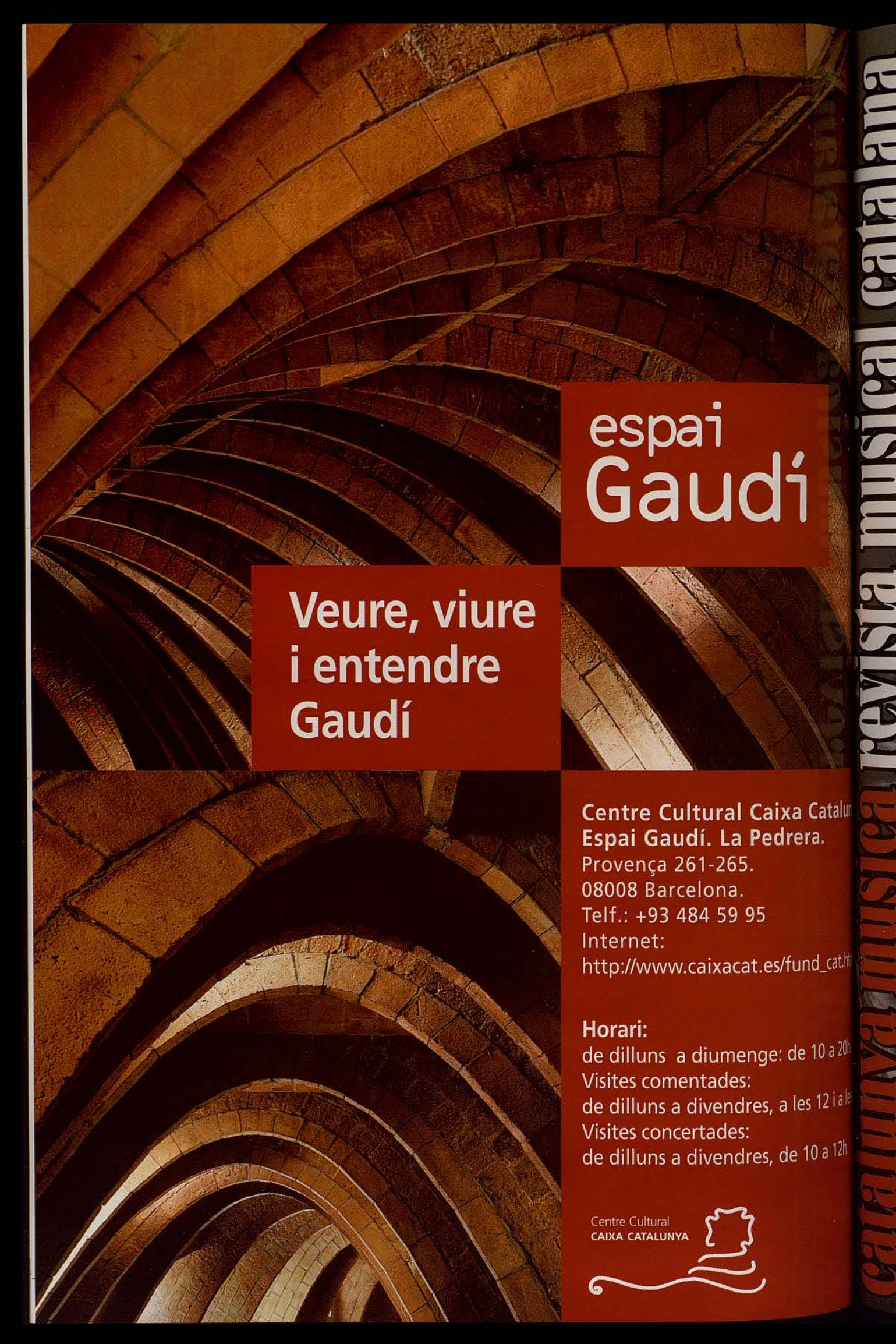
"CANCIÓN CON REFLEJO"
HOMENATGE A FEDERICO GARCÍA LORCA

FRANCISCO RABAL, ENRIQUE MORENTE,
REAL CAMERATA ESPAÑOLA
Director musical: BERNARDO ADAM-FERRERO
Director d'escena: JAVIER GARCÍA
Músiques de: REVUELTAS, MACBRIDE,
THEODORAKIS, MORENTE I ADAM-FERRERO

DISSABTE, 22 D'AGOST, 22.00 H.
Auditori Jardins del Castell

ANA BELÉN I MIGUEL RÍOS

ORQUESTA CIUDAD DE GRANADA Director: JOSEP PONS
Obres de: KURT WEILL

espai Gaudí

**Veure, viure
i entendre
Gaudí**

**Centre Cultural Caixa Catalunya
Espai Gaudí. La Pedrera.**
Provença 261-265.
08008 Barcelona.
Telf.: +93 484 59 95
Internet:
http://www.caixacat.es/fund_cat.htm

Horari:

de dilluns a diumenge: de 10 a 20h

Visites comentades:

de dilluns a divendres, a les 12 i a les 18h

Visites concertades:

de dilluns a divendres, de 10 a 12h

Centre Cultural
CAIXA CATALUNYA

